

**മലങ്കര  
യാക്കോബായക്കാർ  
ഏകസ്വഭാവവാദികളോ?**

ശ്രീമതകർത്താവ്

ഫാദർ തോമ്മസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി

Printed at  
St. Joseph's Printing House,  
Tiruvalla,  
1951

മലങ്കര  
യാക്കോബായക്കാർ  
ഏകസഭാഭാവവാദികളോ?

---

ഗ്രന്ഥകർത്താ,  
ഫാദർ തോമ്മസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി.

---

[വില 12 രൂപ.

Printed at  
The St. Joseph's Printing House,  
Tiruvalla,  
1951.



MALANKARA  
LIBRARY

Imprimatur

Joseph + Mar Severios,  
Bishop of Tiruvalla.

Bishop's House,  
Tiruvalla,  
1—11—'51.



# പ്രസ്താവന.

കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ പതിനഞ്ചാം ശതാബ്ദപൂർത്തി സംബന്ധിച്ച കോട്ടയം രൂപതയുടെ മെത്രാൻ റൈറ്റ് റവ. ഡോക്ടർ തോമ്മസ്സ് തറയിൽ ഡി. ഡി., എം. എ., പി എച്ച്. ഡി. തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 1951 ഒക്ടോബർ 29, 30, 31 എന്നീ തീയതികളിൽ ചെങ്ങന്നൂർ സമീപമുള്ള കല്ലിശ്ശേരി മിഷ്യൻ മന്ദിരത്തിൽ വെച്ചു നടന്ന മഹായോഗത്തിൽ പറഞ്ഞ പ്രസംഗങ്ങളാണു് “മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ ഏകസ്വഭാവവാദികളോ?” എന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഉള്ളടക്കം.

എവൃത്തിക്കോസിന്റെ അബലോപദേശം, എഫേസുസിലെ “തസ്കരസംഘം”, കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ്, യാക്കോബായ സഭയുടെ ഉത്ഭവം ആദിയായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കൂടുതലായി അറിയണമെന്നു് അഭിലഷിക്കുന്നവർക്കു് “കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ്” അഥവാ യാക്കോബായ സഭയുടെ ഉത്ഭവം” എന്ന പേരിൽ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഞാൻ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ഗ്രന്ഥം വായിക്കാവുന്നതാണു്. ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏകസ്വഭാവവാദത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണു് പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഉണ്ടായ പ്രതിസന്ധിയിൽ ലെഖൻ മാർപ്പാപ്പായും കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത വിശ്വാസസത്യം യാക്കോബായ സഭക്കാർക്കു് സ്വീകാര്യമാണോ അല്ലയോ, മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ ഏകസ്വഭാവവാദികളാണോ അല്ലയോ എന്നീ വിഷയങ്ങൾ ശരിയായി പറയണം ചെയ്യുന്ന കത്തോലിക്കർക്കും യാക്കോബായക്കാർക്കും കത്തോലിക്കസഭ

യം യാക്കോബായസഭയും തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചുനില്ക്കുന്നതിൽ അതിയായ ഖേദം തോന്നാതിരിക്കയില്ല; അതേസമയംതന്നെ ഈ സഭകൾ രണ്ടും യോജിച്ചു ഒന്നായിത്തീരവാൻ അവർ യഥാശക്തി പരിശ്രമിക്കാതെയുമിരിക്കയില്ല. ഈ ചിന്തയാണു് കല്ലിശ്ശേരിൽ അന്നു പറഞ്ഞ പ്രസംഗങ്ങൾ വ്യഥാ വായുവിൽ ലയിക്കാതെ ഗ്രന്ഥരൂപേണ ഇങ്ങനെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു് എന്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഈ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്ന കത്തോലിക്കർക്കു് അകത്തോലിക്കരുടെ പുനരുകൃത്തിൽ ശുഷ്കാന്തി വർദ്ധിക്കുന്നതിനും, അകത്തോലിക്കർക്കു് തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നീങ്ങിക്കത്തോലിക്കസഭയെ കൂടുതൽ സമീപിക്കുന്നതിനും അന്തഗ്രഹദാതാവായ സർവ്വശക്തൻ ഇടയാക്കട്ടെ.

ഭദ്രാസന ദേവാലയം,  
തിരുവല്ലാ,  
I—XI—51. } ഫാദർ തോമ്മസ്സ് വടശ്ശേരി.

(കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ് നടന്നിട്ടു 1500 വർഷം പുത്തിയാകുന്ന സൂചിനം.)

# അനുകൂമണി.

	പുറം
പ്രസ്താവന.	i
പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിലെ ആഹ്വാനം.	1
1. അപ്പൊസ്തോലികകാലത്തേ അബലോപദേശങ്ങൾ.	4
2. ആരിയോസ്, മക്കദോനിയസ്, നെസ്തോറിയസ് എന്നിവരുടെ പാഷണ്ഡതകളും നിക്യാ, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ, എഫേസുസ് എന്നീ പൊതുസൂനഹദോസുകളും.	7
3. എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദം.	8
4. എഫേസുസിലെ "രസ്കരസംഘം"	11
5. കൽക്കദോനിയസൂനഹദോസ്	12
6. യാക്കോബായസഭയുടെ ഉത്ഭവം	13
7. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ.	17
8. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും കൽക്കദോനിയസൂനഹദോസിനെയും മറ്റും സംബന്ധിച്ച യാക്കോബായസഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.	18
9. യാക്കോബായസഭയിലെ ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസം.	27
10. ഇരുസ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച യാക്കോ	

	ബായസഭ സ്വീകരിക്കുന്ന ചില പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.	33
11.	ഇരുപഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ.	36
12.	ദീയസ് കോറോസ് വിശുദ്ധനും സത്യവിശ്വാസിയുമോ?	44
13.	കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രമാണ്യം:—കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ് അസാധുവാണെന്നും, രാജബലത്താൽ നടത്തപ്പെട്ടതാണെന്നും മറുമുള്ള യാക്കോബായ വാദങ്ങൾ ശരിയല്ലെന്നും, യാക്കോബായ കാർ സ്വീകരിക്കുന്ന നിക്യാ, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പീൾ, എഫേസുസ് എന്നീ ആദ്യത്തെ മൂന്നു പൊതു സുന്നഹദോസുകളെപ്പോലെ നാലാമത്തേ പൊതുസുന്നഹദോസായ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിനും വിലയും പ്രമാണ്യവുമുണ്ടെന്നും ഉള്ളതിനു പതിനാലു തെളിവുകൾ.	51
14.	ഉപസംഹാരം:—മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയുടെ ഉത്ഭവം—മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയും ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസവും—സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ കർട്ടിനാർ ന്യൂമാൻ കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിക്കാനുണ്ടായ പ്രധാന കാരണം ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെയും കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെയും ചരിത്രം പഠിച്ചത് അത്രൈ—ന്യൂമാന്റെ സാക്ഷ്യം—ഈ ചരിത്രപഠനം യാക്കോബായക്കാരിലും മാനസാന്തരം ഉളവാക്കട്ടെ.	75 75 80 84 86 89



യാക്കോബായക്കാർ

ഏകസഭാവചാദികളോ?

1951 സെപ്റ്റംബർ 15-ാംനു ശനിയാഴ്ചത്തേ "മലയാള മനോരമ"യിൽ പി. റാ. ഐ.-റോയിട്ടുരുടെ താഴെക്കാണുന്ന വാർത്ത പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

“മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയുടെ ആശ്വാസം. നാരകീയ ശത്രുവിനെതിരായുള്ള സമരത്തിൽ ഒറ്റക്കൊടിക്കീഴിൽ എല്ലാ ക്രൈസ്തവസഭകളും അണിനിരക്കണം.”

വർത്തിക്കാൻ, സെപ്റ്റംബർ 14.

“നാരകീയ ശത്രുവിന്റെ കൈയേറാങ്ങുറക്കെതിരായി ഒരൊറ്റക്കൊടിക്കീഴിൽ അണിനിരക്കുവാൻ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ ക്രൈസ്തവരെയും പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി ഇന്നു ആശ്വാസം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയിലെ എല്ലാ വൈദികാലയുകന്മാരും അയക്കപ്പെട്ട സുദീർഘമായ ചാക്രിക ലേഖനത്തിലാണു മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി ഈ അഭ്യർത്ഥന ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

അടുത്ത മാസത്തിൽ ആലോചിക്കപ്പെടുന്ന കൽക്കദോനീയാ സുന്നഹദോസിന്റെ 15-ാം ശതാബ്ദപൂർത്തി സംബന്ധിച്ചാണു് ഈ വിശ്വലേഖനം അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തവിൽ ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും ഉണ്ടെന്നു നിവ്വചിച്ച കൽക്കദോനീയാ സുന്നഹദോസു് സഭാചരിത്രത്തിലെ വിധിനിണ്ണായകമായ ഒരു സംഭവമാ

യിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം തിരുസഭയിൽനിന്നു പിണങ്ങി  
പ്പോയവരാണ് ഈ ഗുപ്തയക്കാരുടെ, അമ്മീനിയക്കാരുടെ,  
സുറിയാനിയാക്കോണായക്കാരുടെ.

ഈ സഭകൾ രോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പു  
നരൈകൃഷ്ണപ്പട്ടണത്തിൽ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി അഭ്യർത്ഥി  
ക്കുന്നു.

മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:—  
‘ദൈവികവും ക്രൈസ്തവവുമായ സകലതിനെയും നശിപ്പി  
ക്കുന്നതിനു അഥവാ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനു വിവിധരാ  
ജ്യങ്ങളിൽ ദൈവശത്രുക്കൾ ചെയ്യുന്ന ഭീഷണിയിലെ ബീ  
ഭത്സതയും കശ്ചലതയും ഭയത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ നോക്കു  
വാൻ ആർക്കു കഴിയും?’

സംഘർത്തശക്തികളെ എതിർക്കുന്ന എവരും, പ്രത്യേ  
കിച്ചു മാമോദീസായർൽ മുദ്രിതരും ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പ  
ടപൊരുതുവാൻ ബാല്യസ്ഥരും ആയവർ, വിഭക്തരും, വി  
ഭിന്നരും, ആയി തുടങ്ങുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ്.

എ. ഡി. 151-ൽ ഒന്നാം ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ  
കാലത്തു് ഏഷ്യാ മൈനറിൽ ബിത്തീനിയ പ്രദേശത്തു  
ള്ള കൽക്കദോനിയ നഗരത്തിൽവെച്ചു കൂടിയ ഈ സുന്ന  
ഹദോസ് സഭയിലെ നാലാമത്തേ സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോ  
സാണ്.

151 ഒക്ടോബർ 8 മുതൽ നവംബർ 1 വരെ ദീർഘി  
ച്ച സുന്നഹദോസിൽവെച്ചു സഭാപിതാക്കന്മാർ എവൃത്തികൂ  
ടിയില്ലാതെ അനുയായികളുടെയും എകസഭാവവാദത്തെ  
ശപിക്കയും ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവമനുഷ്യസ്വഭാവങ്ങൾ വ്യത്യ  
സ്തങ്ങളായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു എന്നു് അല്പവസാനം ചെ  
യ്യുകയും ചെയ്തു. അറുനൂറ്റോളം മെത്രാന്മാർ ആ സുന്നഹദോ  
സിൽ സംബന്ധിക്കപ്പെട്ടുണ്ടായി.”

(മലയാള മനോരമ 1951 സെപ്റ്റംബർ 15)

കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിൽവെച്ചു കത്തോലി  
ക്കസഭയിൽ നിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയ എകസഭാവവാദി  
കൾ—പിൽക്കാലത്തു് ഈ ഗുപ്തയ (Coptic), അബിസ്സീ

നിയൻ, അമ്മേനിയൻ, യാക്കോബായ എന്നിങ്ങനെ നാലു സഭാവിഭാഗക്കാരായിത്തീർന്നവർ—രോമ്മായിലോ സമീപ രാജ്യങ്ങളിലോ ഇക്കാലംവരെ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ 15-ാം ശതാബ്ദപുത്തി ആലോചിക്കപ്പെടണമെന്നു തീരുമാനിക്കയും, ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച ഒരു ചാക്രികലേഖനമെന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ഭിന്നിച്ചനിൽക്കുന്നവരെയെല്ലാം കത്തോലിക്കസഭയിലേക്കു സ്നേഹപൂർവ്വം ക്ഷണിക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു ക്രൈസ്തവസഭകളുടെ പുനരൊക്യത്തിൽ മാർപ്പാപ്പായിക്കു എത്രമാത്രം ആകാംക്ഷയുണ്ടെന്നും, അതിനുള്ള യാതൊരവസരവും പാഴാക്കാതെ എത്ര ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമാണു് അവിടുണു് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

പുനരൊക്യത്തിനായുള്ള മാർപ്പാപ്പായുടെ ഈ ആഹ്വാനം കേരളീയ യാക്കോബായക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണു്. എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ ലോകത്തിൽ ആകെയുള്ള നാലുലക്ഷത്തി ഇരുപതിനായിരം യാക്കോബായക്കാരിൽ നാലുലക്ഷംപേർ കേരളത്തിൽ വസിച്ചുവരുന്നു; ഇരുപതിനായിരം പേർ മാത്രമേ സിറീയാ, ഇറാക്കു ആദിയായ വിദേശസ്ഥലങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുള്ളു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായ മാത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായിൽനിന്നു സുവിശേഷം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഭാഗധേയം സിദ്ധിച്ച സുറീയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിനെ നിഷേധിച്ചു യായോബായസഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു നിലുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥകാരണങ്ങൾ എവയെന്നും, അവരുടെ ഈ നില സാധുവോ എന്നും കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായക്കാരും അന്വേഷിച്ചുവേണ്ട പഠനം നടത്തി പുനരൊക്യ വിഷയത്തിൽ കഴിവത്ര പരിശ്രമിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സുവണ്ണാവസരമത്രെ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ 15-ാം ശതാബ്ദപുത്തി കരണത്തോടുകൂടി സമാഗതമായിരിക്കുന്നതു്. ആക

യാൽ തിരുസഭയുടെ ആദിമ ശതാബ്ദങ്ങളിലെ അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ, എവൃത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദം, കൽക്കടോനിയം സൂനഹദോസ്, യാക്കോബായസഭയും ഏകസ്വഭാവവാദവും ആദിയായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ ലഘുലേഖയിൽ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

### 1. അപ്പൊസ്തോലിക കാലത്തേ

അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ.

ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു് അപ്പൊസ്തോലന്മാരെ അയക്കയിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുകയുണ്ടായി:—“നിങ്ങൾ പോയി സകല ജാതികളോടും ഉപദേശിച്ചു ..... ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം ആചരിക്കുവാൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ. ഞാനോ ഇതാ! ലോകാവസാനംവരെ എല്ലാ നാളുകളിലും നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടു്” (മത്താ. 28, 20). “സത്യാത്മാവു സകല സത്യത്തിലും നിങ്ങളെ നടത്തും” (യോഹ. 16, 13) എന്നും ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തു. ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചതും അപ്പൊസ്തോലന്മാർ പ്രചരിപ്പിച്ചതുമായ സഭയിന്മേൽ നരകവാതിലുകൾ പ്രബലപ്പെടുകയില്ലെന്നും നമ്മുടെ കർത്താവു പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നു (മത്താ. 16, 18). സഭ “സത്യത്തിന്റെ തൂണും അടിസ്ഥാനവും”മാണെന്നു വിശുദ്ധ പൌലോസ് അററസു് മരിപ്പിക്കുന്നു (1 തിമോ. 3, 15) ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സഭ എപ്പോഴെങ്കിലും തെറ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടാൽ സത്യത്തിന്റെ തൂണും അടിത്തറയും ഇളകിപ്പോയെന്നും, നരകവാതിലുകൾ സഭയിന്മേൽ പ്രബലപ്പെട്ടെന്നും, സത്യാത്മാവു സഭയെ വഴിനടത്തുന്നതിൽ നിന്നു വിരമിച്ചെന്നും, “ലോകാവസാനംവരെ എല്ലാ നാളുകളിലും ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടു്” എന്നുള്ള സിദ്ധൗരക്ഷകന്റെ വാക്യങ്ങൾ വ്യർത്ഥമായെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ആകയാൽ ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ പ്രചരിച്ചാലും ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സഭ

ഒരുനാളും തെറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്നും, ക്രിസ്തുവിന്റെ നിരന്തരമായ സാന്നിദ്ധ്യത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായത്താലും ലോകാവസാനംവരെയുള്ള മനുഷ്യക്കു നിത്യരക്ഷയുടെ സുനിശ്ചിതമാറ്റം ചുണ്ടാക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു സഭ അചഞ്ചലമായി നിലകൊള്ളുമെന്നും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവും അപ്പോസ്തോലന്മാരും മനുഷ്യവസ്തുത്തിന് എന്തേക്കുമായി നല്കിയ ദിവ്യോപദേശങ്ങൾ ദൈവിക പരിപാലനയിൽ അഭേദ്യമായി ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുമെങ്കിലും ഈ ഉപദേശങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു അവയെല്ലാതായി അബലോപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവർ ഏതുകാലത്തും ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അവരുടെ അബലോപദേശങ്ങൾ ആരും സ്വീകരിക്കരുതെന്നും നമ്മുടെ കത്താവും ശ്രീഹന്മാരും പല പ്രാവശ്യം സ്പഷ്ടമായി അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. “പ്രീശര്യുടെയും സഭക്കാര്യരുടെയും പുളിച്ചുമാവിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ..... പ്രീശര്യുടെയും സഭക്കാര്യരുടെയും ഉപദേശത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ അപ്പത്തിന്റെ പുളിപ്പിൽ നിന്നല്ല തങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അവൻ അരുളിച്ചെയ്തതെന്ന് അപ്പോൾ അവർ ഗ്രഹിച്ചു” (മത്താ. 16, 6. 12). “കത്തോടുകൂടെ വേഷങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്ന വ്യാജപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അകമേ അവർ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കുമാകുന്നു” (മത്താ. 7, 15). ലോകരക്ഷകന്റെ ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു വിപരീതമായ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുന്ന പ്രീശര്യുടെയും സഭക്കാര്യരുടെയും വ്യാജപ്രവാചകന്മാരുടെയും അബലാസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ആരും സ്വീകരിക്കരുതെന്നാണല്ലോ.

വി. പൌലോസ് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച ഗാലാത്തിയാ, കൊറീന്ത്, തെസാലോനിക്കാ ആദിയായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അബലോപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന പലരുമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോസ്തോലന്മാരോടും, സ്വസ്തുത്തിൽനിന്നും ഒരു ദൈവദൂതനോ അപ്പോസ്തോലന്മാർ ആദ്യം

ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ യാതൊരു ഉപദേശവും നല്കാൻ അധികാരമില്ലെന്നും, അങ്ങനെ പുതിയ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുന്ന ആൾ ഒരു ദൈവദൂതൻ തന്നെയാണെങ്കിലും ശപിക്കപ്പെട്ടവനായിത്തീരമെന്നും വി. പൌലോസ് സഭയെപ്പറ്റം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. “ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതുവിട്ട് ഞങ്ങൾതന്നെയാകട്ടെ, സ്വസ്ഥതയിൽ നിന്നു ഒരു മാലാഖയാകട്ടെ നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ” (ഗാലാത്തീ. 1, 8). “എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദേശം വിട്ടു ഭിന്നതകളും ഇടവുകളും ഉണ്ടാക്കുന്നവരിൽ നിന്നു നാശം നേരിടാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. നിങ്ങൾ അവരിൽനിന്ന് അകന്നു പോകണം എന്നു നിങ്ങളോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു” (റോമാ. 16, 17) എന്നത്രെ വി. പൌലോസ് റോമാക്കാർക്കു അയച്ച ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതു്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെയും അവിടുത്തെക്കു സാക്ഷാൽ ശരീരമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള സത്യത്തെയും നിഷേധിച്ച ചെറീൻതുസ്, ബസീലിസെസ് ആദിയായ പാഷണ്ഡികൾക്കു് എതിരായി ലേഖനം എഴുതിയ വി. യോഹന്നാൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:- “ഈ ശോമിശിഹാ ശരീരത്തോടു കൂടിവന്നു എന്നു സമ്മതിക്കാത്ത വളരെ വഞ്ചകന്മാർ ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.....മിശിഹായുടെ ഉപദേശത്തിൽ നിലനില്ക്കാതെ, അതിരുകടന്നുപോകുന്ന ഒരുവനും ദൈവമില്ല. അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നവൻ ആരോ അവനു പിതാവും പുത്രനുമുണ്ടു്. ഒരുത്തൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുകയും ഈ ഉപദേശം കൊണ്ടുവരാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ അവനെ വീട്ടിൽ സ്വീകരിക്കരുതു്. അവനു സ്വസ്തി പറയുകയുമരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവനു സ്വസ്തി പറയുന്നവൻ അവന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽ പങ്കുകാരനായിത്തീരുന്നു” (2 യോഹ. 7. 11).

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വിവിധ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നു ക്രിസ്തുവും ശ്രീഹന്മാരും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അതേ ടിദ്ധ്യോ

പദേശങ്ങളെ ക്രിസ്തുശക്തികൾ അഭേദ്യമായി പരിപാ  
ലിച്ചുകൊണ്ടുപോകണമെന്നും, അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ  
നൽകുന്നവരുടെ വലയിൽ കുടുങ്ങാതെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ജീ  
വിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം അപ്പൊസ്തോലിക  
കാലത്തുതന്നെ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി തെളി  
യുന്നു.

2. ആരിയോസ്, മക്കദോനിയസ്, നെസ്തോ  
റിയസ് എന്നിവരുടെ പാഷണ്ഡതകളും നിക്യാ,  
കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ, എഫേസ്യസ് എന്നീ പൊ  
തു സുന്നഹദോസുകളും.

അപ്പൊസ്തോലന്മാരുടെ കാലശേഷവും പാഷണ്ഡോ  
പദേശങ്ങൾ നല്കി പലരെയും വഴിതെറ്റിച്ചവർ ധാ  
രാമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുസഭ അപ്പപ്പോൾ സുന്ന  
ഹദോസുകൾ കൂടി ഈ പാഷണ്ഡികളെയെല്ലാം ശപിച്ചു  
സഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കയും അവർ നിഷേധിച്ച  
വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ ഭംഗിയായി വിശദീകരിച്ചു അദ്ദോ  
ഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാ സൃഷ്ടികളിലും വെച്ചു കിസ്തു  
റാവും ഉൽകൃഷ്ടസൃഷ്ടിയെന്ന്ല്ലാതെ ദൈവമല്ലെന്നത്രെ ആ  
രിയോസ് പറിപ്പിച്ചത്. കിസ്തുവും 325-ൽ നിക്യാ  
യിൽ സമ്മേളിച്ച ഒന്നാമത്തേ പൊതുസുന്നഹദോസ് ആ  
രിയോസിന്റെ ഈ ഉപദേശത്തെ ശപിച്ചു, വി. ത്രി  
ത്വത്തിലെ രണ്ടാമത്തേ ആളായ പുത്രൻ പ്രകാശത്തിൽ  
നിന്നുള്ള പ്രകാശം എന്നപോലെ അനാഭിയിൽ പിതാ  
വിൽ നിന്നു ജനിച്ചു പിതാവിനോടു സമത്വമുള്ള ദൈ  
വമാണെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈ  
വമല്ലെന്നു വാദിച്ച മക്കദോനിയസിനെ 381-ൽ കോൺ  
സ്റ്റൻറിനോപ്പിളിൽ നടന്ന രണ്ടാമത്തേപൊതു സുന്നഹദോ  
സ് ശപിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിനോടും പുത്രനോ  
ടും സമത്വമുള്ള ദൈവമാണെന്നു വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. മനു

ഞ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രരിൽ രണ്ടാളുകൾ അഥവാ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ ((Person, ക്റമം) ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ പാത്രീയക്കീസായിരുന്ന നെസ്തോറിയസ് പഠിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പിറവിക്കുരുമനുരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുക, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുക മുതലായ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്ത ദൈവിക ആൾ, വിശപ്പ്, ദാഹം, പിഡകൾ മുതലായവ സഹിച്ച മാനുഷിക ആൾ എന്നിങ്ങനെ സാക്ഷാൽ വിഭിന്നരായ രണ്ടാളുകൾ ക്രിസ്തുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും, എന്നാൽ മനുഷ്യദൃഷ്ടിക്ക് ബാഹ്യമായി ഒരാളായി മാത്രം അവിടുന്ന് കാണപ്പെട്ടിരുന്നെന്നും, കന്യകമറിയാമിനെ മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മ എന്നല്ലാതെ ദൈവമാതാവെന്നു വിളിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും നെസ്തോറിയസ് ഉപദേശിച്ചു. 431-ൽ എഫേസുസിൽ നടന്ന മൂന്നാമത്തേ പെന്തെക്കോസ്താൽ നെസ്തോറിയസിനെ ശപിച്ചു സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രനെ ദൈവിക ആൾ, മാനുഷിക ആൾ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടാളുകൾ അഥവാ വ്യക്തികളായി വിഭജിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, സാക്ഷാൽ ദൈവവും സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനുമായ ക്രിസ്തു ഒരാൾ വ്യക്തിത്വത്തിൽത്തന്നെയാണു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, സാക്ഷാൽ മനുഷ്യൻ എന്നതുപോലെ സാക്ഷാൽ ദൈവവുമായ ക്രിസ്തുവിനെ മറിയാം പ്രസവിച്ചതിനാൽ കന്യകമറിയാമിനെ ദൈവമാതാവെന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തൊടമില്ലെന്നും എഫേസുസ് സുന്നഹദോസ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു.

**3. എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദം.**

മൂന്നുരോളം അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സന്യാസസഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠനും, ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടാളുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള നെസ്തോറിയൻ പക്ഷസ്ഥിതിയെ എതിരായി ശക്തിപുറപ്പിച്ചു പോരാടി രോമ്മായിലെ ലെോൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭൂതനുമായ എവുത്തിക്കോസ് നിർഭാഗ്യവശാൽ പിന്നീടു ഒരുപാഷണ്ഡിയായി



യിത്തീൻ. ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വം മാത്രമേ ഉള്ളു എന്നാണല്ലോ നെസ്തോറിയസിൻ്റെ എതിരായി എഫേസ്യസ് സൂനഹദോസ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്. ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വമേ ഉള്ളവെങ്കിൽ ഒരു സ്വഭാവം (Nature, ക്യാനോ) മാത്രമേ ഉള്ളു എന്നത്രെ എവുത്തിക്കോസ് പഠിപ്പിച്ചത്. മഹാസമുദ്രത്തിൽ ഒരുതുള്ളി തേൻ ഒഴിച്ചാൽ അതു സമുദ്രജലത്തിൽ മുഴുവനായി ലയിച്ചുപോകുന്നതുപോലെ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തപ്പോൾ അവിടുത്തെ മനുഷ്യസ്വഭാവം അനന്തമാഹാരമുള്ള ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ ലയിച്ചുപോയെന്നും, തന്മൂലം ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളു എന്നുമായിരുന്നു എവുത്തിക്കോസിൻ്റെ വാദം.

ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു നിമിഷത്തിൽ തന്നെ അവിടുത്തെ മനുഷ്യസ്വഭാവം നശിച്ചുപോയെങ്കിൽ ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു എന്ന് പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമെന്ത്? മനുഷ്യസ്വഭാവം ഉല്ലാതെ ആൾ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു എന്ന് പറയുന്നത് എന്തിൻ്റെ? ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളവെങ്കിൽ അവിടുന്ന് ഭക്ഷിക്കയും, പാനം ചെയ്യുകയും, പീഡകൾ സഹിക്കയും, മരിക്കയും ചെയ്തതു ലോകത്തിലെ മനുഷ്യർ കാണാൻ പേണ്ടി നടത്തിയ ഒരു അഭിനയം മാത്രമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമുള്ള ഒരാൾ വിശപ്പിന്നും ദാഹത്തിന്നും പീഡകൾക്കും മരണത്തിന്നും അതീതനാണു്. ആകയാൽ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രനിൽ ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും പൂർണ്ണമായി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

അബദ്ധോപദേശത്തെ പിൻവലിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു എവുത്തിക്കോസിനെ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ പാത്രീയക്കീസായ ഫ്ലാവിയൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സമ്മേളിച്ച പ്രാദേശിക സൂനഹദോസ് ശപിക്കുകയുണ്ടായി. സൂനഹദോസിൻ്റെ വിധിയിൽ അതുപുനായ എവുത്തിക്കോസ് റോമ്മായിലെ ലെഭാൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ അടുക്കൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു. മാർപ്പാപ്പായിക്കു്

അയച്ച ലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—  
 “മതസംരക്ഷകനും ഭിന്നതകളുടെ ശത്രുവുമായ അവിടുത്തെ ഞാൻ അഭയംപ്രാപിക്കുന്നു..... എനിക്കെതിരായി തീരുമാനിച്ചതിനെ അപഗണിച്ചുകൊണ്ടു വിശ്വാസസംബന്ധമായി തക്കതായ ഒരു തീരുമാനം അവിടുന്ന് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ദൂരാലോചനക്കാർ അധീക്ഷേപങ്ങളോടുകൂടി എന്നെ പിന്തുടരുന്നവർ അവിടുന്ന് അനുവദിക്കരുത്. എഴുപതു സംവത്സരം ആത്മനിയന്ത്രണത്തിലും വിരക്തിയിലും ജീവിച്ചിട്ടുള്ള എന്നെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഗണത്തിൽനിന്നു അവർ ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ഇടയാക്കരുത്”  
 (Mansi, V, 1014).

തന്റെ ഉപദേശത്തെ അനുകൂലിക്കണമെന്നു കാണിച്ചു എവുത്തിക്കോസു് ഒരു യൌനായക്കാരനും (Greek) രാവെന്നായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായിരുന്ന വി. പത്രോസു് ക്രിസോസ്തോമോസിനു അയച്ച ഒരു ലേഖനത്തിനു മറുപടിയായി ആ വിശുദ്ധൻ എവുത്തിക്കോസിനു ഇങ്ങനെ എഴുതി:— “ബഹുമാന്യ സഹോദരാ! എല്ലാവരിലും ഉപരിയായി റോമ്മായിലെ അനുഗൃഹീതനായ പാപ്പാ എഴുതിയിട്ടുള്ള സകല കാര്യങ്ങളെയും അനുസരിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കണമെന്നു ഞാൻ താങ്കളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വസിംഹാസനത്തിൽ ജീവിച്ചു് ആദ്യകുഴം വഹിക്കുന്ന അനുഗൃഹീതനായ പത്രോസു് അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു് സത്യവിശ്വാസത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സമാധാനവും വിശ്വാസവും കാംക്ഷിക്കുന്നതു നിമിത്തം റോമ്മാനഗരത്തിലെ മെത്രാന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ കേൾക്കുവാൻ നമുക്കു നിവൃത്തിയില്ല”  
 (Fragm. apud Leonem M. Ep. 25; ML 54, 741)  
 പൌരസ്ത്യദേശത്താണു് എവുത്തിക്കോസു് അബലോപദേശം പഠിച്ചിട്ടിരുന്നതു്. ക്രിസോസ്തോമോസും പൌരസ്ത്യദേശീയനാണു്. പാശ്ചാത്യദേശത്തോ പൌരസ്ത്യദേശത്തോ എന്നല്ല സഭയിൽ എവിടെയെങ്കിലും വിശ്വാ

സവിഷയങ്ങളിൽ ഗൗരവാവഹമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടാകുമ്പോൾ വിപത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയും സഭ മുമ്പനിലും പരമാധികാരമുള്ളവനും എന്ന നിലയിൽ രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പാവികാണു് ആ തർക്കവിഷയങ്ങളെല്ലാറ്റി ഔദ്യോഗികമായവിധി പറയുന്നതിൽ അധികാരമുള്ളതു് എന്നുള്ള വിശ്വാസം പുരാതനകാലം തുടങ്ങി പൗരസ്ത്യ സഭയിൽ തന്നെയും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു് എവൃത്തിക്കോസിന്റെയും ക്രിസോളോഗോസിന്റെയും ലേഖനത്തിലെ വാചകങ്ങൾ പ്രസ്തുതമാക്കുന്നു.

4. എഫേസുസിലെ തസ്തുസംഘം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ തർക്കം ഒരു പെത്രസുനന്ദദോസുകൂടി തീരുമാനിക്കണമെന്നു് എവൃത്തിക്കോസിന്റെ കക്ഷികൾ നിർബന്ധിക്കയാൽ രോമ്മായിലെ ലെഖൻ മാർപ്പാപ്പാ അതിനു സമ്മതിച്ചു. എഫേസുസിൽ നടന്ന ഈ യോഗത്തിൽ പുരാതനമായ നിയമങ്ങളും നടപടിയുചരസരിച്ച മാർപ്പാപ്പയുടെ പ്രതിനിധിമാർക്കു് അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം നൽകാതെ എവൃത്തിക്കോസിനെ അനുകൂലിയും പ്ലാവിയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ ഭേദിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ ദിയസ്കോറോസ് പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം സ്വയം സ്വീകരിച്ചു. എവൃത്തിക്കോസിന്റെ ഉപദേശം ശരിയാണെന്നു ദിയസ്കോറോസ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ ശപിച്ച പ്ലാവിയൻ പാത്രയർക്കീസിനെയും മറ്റും മെത്രാന്മാരെയും സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തിട്ടു അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ വേറെ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. സുനന്ദദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളെ എതിർത്ത മെത്രാന്മാരെ ദിയസ്കോറോസിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു തെവോദോസിയോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭടന്മാർ നിർദ്ദയം മർദ്ദിക്കുകയുണ്ടായി. മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരിൽ ഒരാളായ ഹില്ലാരി എന്ന ആറാം പട്ടക്കാർൻ സുന

ഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളെയെല്ലാം പ്രതിഷേധിക്കുന്നു എന്ന് മാർപ്പാപ്പായുടെ നാമത്തിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പല മെത്രാന്മാരെയും ഭടന്മാർ ഭയപ്പെടുത്തി യോഗനിശ്ചയങ്ങളിൽ ഒപ്പുവെച്ചു. ചിലർ യോഗനിശ്ചയങ്ങൾ എഴുതാത്ത വെറും വെള്ളക്കടലാസിലാണ് ഒപ്പുവെച്ചത്. എങ്കിലും എല്ലാവരുടെയും നാമങ്ങൾ യോഗനിശ്ചയങ്ങളുടെ അടിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയുണ്ടായി. തന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സമ്മേളിച്ച ഈ യോഗത്തെ ഒരു പൊതുസൂനഹദോസായി ദീയസ്കോറോസ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ യോഗത്തിൽ നടന്ന അക്രമപ്രവൃത്തികളെ ആസ്പദമാക്കി ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പാ ഇതിനെ "Robber synod" അഥവാ "തസ്കരസംഘം" എന്നു വിളിക്കുകയും മലിനമായ ഈ നാമത്തിൽതന്നെ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇതു അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. "തസ്കരസംഘം"ത്തിൽവെച്ചു ദേഹോപദ്രവമേറാതിന്റെ ഫലമായി ഫർജാവിയൻ പാത്രീയക്കീസ് മൂന്നു ദിവസത്തിനുശേഷം മരണം പ്രാപിച്ചു.

5. കൽക്കദോനിയായസൂനഹദോസ്.

എറുത്തിക്കോസിന്റെ അബദ്ധോപദേശങ്ങളെ ആദരിച്ച ദീയസ്കോറോസിനെ ശപിച്ചു സത്യവിശ്വാസം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിനായി 451 ഒക്ടോബർ 8-ാംനു കൽക്കദോനിയായിൽ സമ്മേളിച്ച നാലാമത്തെ പൊതു സൂനഹദോസിൽ 336 മേല്പട്ടക്കാർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. പുരാതനമായ നടപടിയനുസരിച്ചു മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരായി അയക്കപ്പെട്ട പസ്കാസിരൂസ്, ലൂക്കേൻസിയൂസ് എന്നീ മെത്രാന്മാരും, ബൊനീഫാസ് എന്ന പട്ടക്കാരനും സൂനഹദോസിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. ദീയസ്കോറോസ് എറുത്തിക്കോസിന്റെ അബദ്ധോപദേശങ്ങളെ പരിത്യജിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും "തസ്കരസംഘം"ത്തിൽവെച്ചു ചെയ്ത അക്രമപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് യാതൊരു അനുതാപവും കാണിക്കാതെ അവയെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്കൂളിനാൽ സുനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ അദ്ദേഹം കുറിക്കാതെ ശിക്ഷാർഹനമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരിൽ ഒരാളായ പസ്കാസിത്രസ് ദീയസ്കോറോസിനെതിരായി മാർപ്പാപ്പായുടെ നാമത്തിൽ ഔദ്യോഗികമായ വിധിപ്രസ്താവിച്ചു. സുനഹദോസ് ദീയസ്കോറോസിനെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്ത തൽസ്ഥാനത്തു് പ്രൊത്തോറിയസിനെ അലക്സാണ്ട്രിയ പാത്രിയക്കീസായി നിയമിച്ചു. ദീയസ്കോറോസിന്റെ സ്ഥാനഭ്രംശത്തെ മാർസിയൻ ചക്രവർത്തി സ്ഥിരീകരിച്ചു് പാഷണ്ഡികൾക്കു തക്കതായ ശിക്ഷനൽകണമെന്നുള്ള അക്കാലത്തേ രാജ്യനിയമമനുസരിച്ചു ഗാൻഗ്രാ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തി. 454-ൽ അവിടെവെച്ചു അദ്ദേഹം മരണം പ്രാപിച്ചു.

6. യാക്കോബായ സഭയുടെ ഉത്ഭവം.

അഞ്ചലോപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവരെ അനുഗമിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ കാലക്രമേണ ധാരാളം ഭിന്നതകളും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടാകുക പതിവാണ്. ആരിയോസിന്റെ അഞ്ചലോപദേശത്തെ സ്വീകരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ ആധികം താമസിയാതെ അർദ്ധ ആരിയൻ, ഹെറമിയൻ, അനോമെയൻ എന്നിങ്ങനെ അനേകം ഭിന്നതകളുണ്ടായി. 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ സമാരംഭിച്ചു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മതപരിവർത്തനത്തിലെ പ്രധാന നേതാക്കന്മാരായ ലൂഥർ, സ്പിൻഗ്ലി, കാൽവിൻ ആദിയായവരുടെ ഇടയിലും സർവ്വപ്രധാനമായ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുപോലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ലൂഥറിന്റെ അനുഗാമികളായിരുന്ന കാർസ്റ്റാഡ്, ദീദിമുസ് ആദിയായ പലരും കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു ലൂഥറിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു് എതിരായി പ്രസംഗിച്ചു് ലൂഥറിന്റെ ബലശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു. ഇതുപോലെ എവുത്തിക്കോസിന്റെ അഞ്ചലോപദേശത്തെ അനുകൂലിച്ചതു നിമിത്തം കൽക്കദോനിയ സുനഹദോസിൽവെച്ചു ബഹിഷ്കൃതരായ ഏക സ്വഭാവ

വാദികളുടെ ഇടയിലും കാലാന്തരത്തിൽ പല ഭിന്നതകളുണ്ടായി. ചിലർ എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏക സ്വഭാവവാദത്തെ നിഷേധിച്ചും അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പാഷണ്ഡിയായി പരിഗണിച്ചും ത്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും പരിപൂർണ്ണമായി ഉണ്ടെന്നു വാദിച്ചു. ഏക സ്വഭാവവാദികളുടെ ഒരു നേതാവും പലഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുള്ള ദേഹവുമായ അന്ത്യോക്യായിലെ സെവേറിയോസിന്റെ കക്ഷിക്കാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം നശ്ചരമാണെന്നു പഠിപ്പിച്ചു; എന്നാൽ ജൂലിയൻ എന്ന വേറൊരു നേതാവിന്റെ അനുയായികൾ അതു നിഷേധിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം അനശ്ചരമാണെന്നു് ഉപദേശിച്ചു. അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ തെമിസ്തിയസിന്റെ ഭാഗക്കാർ ക്രിസ്തുവിനു ദൈവത്തെപ്പോലെ ജ്ഞാനമില്ലെന്നു പഠിപ്പിച്ചു. ത്രിതെയിറ്റാസ് എന്ന വേറൊരുക്രൂർ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിൽ വിഭിന്നങ്ങളായ മൂന്നു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു വാദിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ഇക്കാലത്തേ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടേതുപോലെ വിഭിന്നങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഏകസ്വഭാവവാദികൾ ഇരുപതോളം വിഭാഗക്കാരായി വേർതിരിഞ്ഞു മിക്കവാറും നാമാവശേഷമാകത്തക്ക സ്ഥിതിയിൽ അധഃപതിച്ച അവസരത്തിൽ യാക്കോബ് ബൂർടാനാ എന്ന ഒരു സന്യാസി അവരെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു അത്രാണ പരിശ്രമം ചെയ്തു. കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിൽ കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു ഏക സ്വഭാവവാദിയും അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ പാത്രിയക്കീസുമായിരുന്നു തെരദോസിയസിൽനിന്നു് ഏകസ്വഭാവവാദികളെ അനുകൂലിച്ചിരുന്ന തെരദോരാ ചക്രവർത്തിനിയുടെ സഹായത്താൽ 543-ൽ ഒരു രാത്രിയിൽ യാക്കോബ് ബൂർടാനാ എദേസ്സായിലെ മെത്രാനും പൌരസ്ത്യദേശത്തേ ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെയെല്ലാം മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി അഭിഷിക്തനായി. ഇദ്ദേഹം പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കയും ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഐക്യം ദൃഢതരാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എൺപതിനായിരം പേക്കോളം പട്ടം കൊടുക്കുകയുമുണ്ടായി. ഇവരിൽ 89

മെത്രാന്മാരും രണ്ടു പാത്രിയക്കീസുമാരും ഉൾപ്പെടുന്നു. യാക്കോബ് ബർദാനായുടെ കാലത്തു സിറിയയിലും എജിപ്തിലും മറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന ഏകസ്വഭാവവാദികൾ “യാക്കോബായക്കാർ” എന്നു സ്വയം സംബോധന ചെയ്തു തുടങ്ങി. വി. കുർബാനയിലെ 5-ാം തുഞ്ചിയിൽ (മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ) യാക്കോബ് ബർദാനായെപ്പറ്റി “സത്യവിശ്വാസത്തെ നിലനിർത്തിയ നീതിമാനും പരിശുദ്ധനുമായ ഞങ്ങളുടെ ബാവാ മാർ യാക്കോബ് ബർദ് ആനായേയും ഞങ്ങൾ ഭാഷിക്കുന്നു” എന്നു യാക്കോബായക്കാർ ചൊല്ലിവരുന്നു.

ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ യാക്കോബ് ബർദാനായിൽ നിന്നാണ് ഏകസ്വഭാവവാദികളിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർക്കു യാക്കോബായക്കാർ എന്ന പേരു ലഭിച്ചതെന്നു 12-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വനും, യാക്കോബായസഭയിലെ ഒരു മപ്രിയാൻ അഥവാ കാതോലിക്കായും “ഇദായകാനോൻ” എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവുമായ ബർ എബ്രായാസമ്മതിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. (Chron. Eccl. 1, 218-Syriac). 1465-ാം ആണ്ടിനോടു അടുത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു യാക്കോബായ പട്ടക്കാരുൻ സിറിയയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതും വത്തിക്കാൻ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നതുമായ യാക്കോബായസഭയുടെ ഒരു കൈയെഴുത്തു പഞ്ചാംഗത്തിൽ കർക്കിടം 31-ാംനു- മാർ യാക്കോബബർദാനായുടെ തിരുനാൾ ദിനമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു സിറിയയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:— “മാർ യാക്കൂബ് ബർദ് ഓയോ ട് മെത്തുലോസേ എശ്ത്താമഹനാൻ യാക്കൂബോയേ” (മാർ യാക്കൂബ് ബർദ് ആയാ. അദ്ദേഹം നിമിത്തം യാക്കോബായക്കാർ എന്നു നാം വിളിക്കപ്പെട്ടു” (Cod. Vat. Syr. LXVIII, 12)

യാക്കോബ് ബർദാനാ ഏകസ്വഭാവവാദികളെ സംബന്ധിച്ചു അവർക്കായി ഒരു പാത്രിയക്കീസിനെ വാഴിച്ച കാലത്തു വി. പത്രോസിനാൽ സ്ഥാപിതമായ അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനത്തിൽ എവുഫ്റോസിയൂസും അ

ഭേദത്തിന്റെ മരണശേഷം എവ്വെറോമിയുസും നിയമാനുസരണം പാത്രീയക്രീസുമാരായി വാണിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരും കൽക്കദോനിയായ്സുസഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരും റോമ്മാസിയോസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നിരുന്നവരുമായിരുന്നു. ഇവരുടെ സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കാൻ ഏകസ്വഭാവവാദികൾക്കു സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു യാക്കോബ് ബർടാനാ അന്ത്യോക്യായിൽ നിന്നു വളരെ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മർദ്ദീൻ എന്ന സ്ഥലത്തു (മെസോപത്തോമിയായിൽ) മേജ്ജാ സ്വഭേദിയായ സേർജിയുസ് എന്നൊരാളെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും “അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയക്രീസു” എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുകയും ചെയ്തു. സേർജിയുസിന്റെ മരണശേഷം യാക്കോബ് ബർടാനാ എജിപ്തുക്കാരൻ പൌലോസിനെ പാത്രീയക്രീസായി വാഴിച്ചു. യാക്കോബ് ബർടാനായാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട ഈ സേർജിയുസിന്റെയും പൌലോസിന്റെയും പിൻഗാമികളത്രെ അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രീയക്രീസുമാർ. “അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയക്രീസുമാർ” എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവരെന്നെങ്കിലും ഇവരാരും അന്ത്യോക്യായിൽ വസിക്കുകയോ ഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മർദ്ദീനിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു അവിടെ യാക്കോബ് ബർടാനാ സ്ഥാപിച്ച സിംഹാസനത്തെയാണു യാക്കോബായ പാത്രീയക്രീസുമാർ ഭരിച്ചുവരുന്നതും. ഇങ്ങനെ വി. പത്രോസ് സ്റ്റീഫാ അന്ത്യോക്യായിൽ സ്ഥാപിച്ച സിംഹാസനത്തിൽ യഥാർത്ഥ പാത്രീയക്രീസു വാണുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ “അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയക്രീസു” എന്നു സ്ഥാനപ്പേരുകൊടുത്തു മർദ്ദീൻ ഭാഗത്തു യാക്കോബ് ബർടാനാ വാഴിച്ച പാത്രീയക്രീസിനു വി. പത്രോസിന്റെ അന്ത്യോക്യാസംഹാസനവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മർദ്ദീനിലെ സിംഹാസനം അനധികൃതമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുകയാൽ ആ സിംഹാസനത്തിൽ ഭരണം നടത്തുന്ന യാക്കോബായ പാത്രീയക്രീസുമാർ യാതൊരു കാരണത്താലും വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമികളല്ലെന്നു പട്ടാപ്പകൽപോലെ ബു



ഔമത്രേ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എവുത്തിക്കോസ് ആരംഭിച്ചതും, ടീയസ്കോറോസ് അനുകൂലിച്ചതുമായ ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽനിന്നും—കൽക്കദോനിയായിൽ സമ്മേളിച്ച നാലാമത്തെ പൊതുസൂനഹദോസ് ശപിച്ച അബലോപദേശത്തിൽ നിന്നും—സമുദയവിച്ച് അനേകദിനതകൾ ഉണ്ടായി ഒടുവിൽ നാമാവശേഷമാകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ യാക്കോബ് ബർടാനാ എന്ന മേല്പട്ടക്കാരൻ പുനരുദ്ധരിച്ചു നവീനമായ ഒരു ഭരണഘടനയും, അനധികൃതമായ ഒരു പാത്രിയക്കാസ്ഥാനവും നൽകി പരിപോഷിപ്പിച്ച ഒരു സഭയത്രേ യാക്കോബായസഭ.

7. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച്

ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ.

ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ തുടയിൽ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പല അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി വിവിധ വിഭാഗങ്ങളായി അവർ വേർപിരിഞ്ഞുകാഴ്ച പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. ഈ ഗുപ്തായ, അബിസ്സീനിയൻ (എത്തിയോപ്പിയൻ), അർമേനിയൻ, യാക്കോബായ എന്നിങ്ങനെ നാലു വിഭാഗങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ ഏകസ്വഭാവവാദികൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരുടെ തുടയിലുള്ളത്. ഈ നാലു സഭാവിഭാഗങ്ങളും, ഈ സഭകളിലെ പണ്ഡിതന്മാരും ഒരേവീഥമല്ല ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിവരുന്നത്.

ഈ ഗുപ്തായ സഭയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന വേദോപദേശ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളൂ—ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളൂ—എന്നുള്ള എവുത്തിക്കോസിന്റെ അബലോപദേശം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ അബിസ്സീനിയൻ സഭയും എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അർമേനിയൻ സഭക്കാർ എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദം ഒരുകാലത്തും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കത്തോലിക്കരും, അകത്തോലിക്കരും, അർമേനിയരും, വിദേശീയരുമായ പല

പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്തായാലും അ  
മ്മേനിയൻ സഭക്കാർ ഔദ്യോഗികമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടു  
ത്തുന്ന വേദോപദേശ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു  
സ്വഭാവമുണ്ടെന്നുള്ള കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തെ ഉറ  
പ്പിക്കുന്ന ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.  
യാക്കോബായക്കാരുടെ എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവ  
വാദത്തെ ഔദ്യോഗികമായി ശപിക്കുന്നു.

അമ്മേനിയൻ സഭക്കാരും യാക്കോബായക്കാരുടെ എവു  
ത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദത്തെ ശപിക്കുന്നെ  
ങ്കിലും എല്ലാ ഏകസ്വഭാവവാദികളെയുംപോലെ അവ  
രും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത  
വിധത്തിൽ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടുസ്വഭാവമുണ്ടെന്നുള്ള വി  
ശ്വാസം സ്പഷ്ടമായും സംശയരഹിതമായും ഏറ്റവും പഠയ  
വാൻ വിസമ്മതിക്കയും, കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസും  
അതിനുശേഷം നടന്നിട്ടുള്ള പൊതു സൂനഹദോസുകളും  
അസാധുവാണെന്നു പറിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എവുത്തി  
ക്കോസിന്റെ അങ്ങയോപദേശത്തെ ശപിച്ച ലെലാൻ  
മാർപ്പാപ്പാ നെടസ്സാരിയസിനെപ്പോലെ പാഷണ്ഡിയ  
ണെന്നത്രെ യാക്കോബായക്കാരുടെ ഉപദേശം. അതേസ  
മയംതന്നെ എവുത്തിക്കോസിനെ പുണ്യമായി അനുക്രമി  
ക്കയാൽ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് ശപിച്ച സ്ഥാന  
ഭ്രമണാക്കിയ ദീയസ്കോറോസിനെ സത്യവിശ്വാസം നി  
ലനിരത്തിയ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായി യാ  
ക്കോബായസഭ പരിഗണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാദ്ധ്യ  
സ്ഥം വി. കുർബാനയിൽ യാചിക്കുന്നു.

8. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും കൽക്കദോസിയ  
സൂനഹദോസിനെയും മറ്റും സംബന്ധിച്ച  
യാക്കോബായസഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

1. യാക്കോബായസഭയിൽ പുരോഹിതപട്ടം കൊ  
ടുക്കുമ്പോൾ കാർമ്മികനായ മേല്പട്ടക്കാരൻ പട്ടം സ്വീകരി  
ക്കുന്ന ആൾക്കു നൽകുന്ന ദീർഘമായ ഉപദേശത്തിൽ

ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—“ക്ഷുദ്രക്കാരനായ ശീമോൻ... ആരിയോസ്... മക്കദോനിയസ്... നെസ്തോറിയസ്... ലെഖാൻ, കൽക്കദോനിയായ്സുനഹദോസ്, സിന്ധുനാമധാരീയായ എവുത്തിക്കോസ്... എന്നിവരെയും അവരുടെ മുമ്പും, അവരോടുകൂടെയും, അവരുടെ പിമ്പുമുള്ള മരൊല്ലാ മത വിപരീതികളെയും... നീ നിഷേധിക്കണം” (പട്ടംകോടുകൂടും, ആമൂലഗീയാ=വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം)

2. പട്ടംകോടുകൂടിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി എഴുതിയ “മതോപദേശസാര”ങ്ങളിൽ എവുത്തിക്കോസിനെ ആരിയോസ്, നെസ്തോറിയസ് മുതലായ വേദവിപരീതികളുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (മതോപദേശസാരങ്ങൾ, അവസാനഭാഗം, 27)

3. യാക്കോബായസഭയിൽ പട്ടക്കാരുടെ ശവസംസ്കാരവേളയിൽ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനകളുടെകൂടെ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—“ഞാൻ നെസ്തോറിയസിനെ ശപിക്കുന്നു. ആരിയോസിനെയും മക്കദോനിയസിനെയും ഭൃഷ്ടനായ ലെഖാനെയും ശപിക്കുന്നു... അവരുടെയും അവരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നവരുടെയും എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളെയും ഞാൻ ശപിക്കുന്നു” (പട്ടക്കാരുടെ ശവസംസ്കാരം, പാമ്പാക്കട, 1932, ഒന്നാം തൃശ്ശൂർ, പുറം 31-35)

4. “എക്കാറാ” (സംഗീതരീതികൾ) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒരു ഗീതത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—“മതരക്ഷാർന്നായ നെസ്തോറിയസിനെയും, റോമ്മായിലെ ഭൃഷ്ടനായ ലെഖാനെയും, കൽക്കദോനിയായ്സുനഹദോസിനെയും... ഞാൻ ശപിക്കുന്നു” (എക്കാറാ പുസ്തകം, കോട്ടയം 1967, പുറം 23)

5. കർത്താവിന്റെ ജനനത്തിനുള്ളിൽ ചൊല്ലുന്ന ഒരുഗീതത്തിൽപറയുന്നു:—“വെടിപ്പുള്ള കന്യക കാലാവസാനത്തിൽ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ച മിശിഹാപുത്രൻ തിരുവിഷ്ണുപ്രകാരം പ്രസവിച്ചു. താൻ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായി എഴുന്നള്ളിവന്ന മിശിഹാ കർത്താവായി വ്യ

ത്യാസം കൂടാതെ ഏകസ്വഭാവവും ഏകപുത്രരും കന്യാമാരും (വ്യക്തി, ആൾ) ആകുന്നു... രണ്ടു കന്യാമാരും സ്വഭാവങ്ങളുമായി (കന്യാമാരും) തന്നെ എണ്ണുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനത്രെ; അവൻ അഗ്നിനരകത്തെ അവകാശിക്കും" (ആണ്ടുതസ്താ, തിരുവല്ല, 1937, പാഠം 22-23).

6. വി. കുർബാനയുടെ സമയത്തു അപ്പം വിഭജിക്കുമ്പോൾ കാമ്മികൻ ചൊല്ലുന്ന ബർസുളീനിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പറയുന്നു:— "അമ്മാനുവേൽ ഏകനാകുന്നു. വിഭാഗിക്കപ്പെടാതെ ഐക്യത്തിനുശേഷം രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുന്നുമില്ല." (ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിക്കാരുടെ കുർബാന തക്സാ, കോട്ടയം 1940, പാഠം 42)

7. വട്ടജ്ജേരി മാർ ടീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി "മതോപദേശസാര"ങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:— "സാക്ഷാൽ ദൈവമായ താൻ പുരുഷസംബന്ധംകൂടാതെ ശുദ്ധമുള്ള ഹൃദയാൽ കന്യകയിൽ നിന്നു ജഡം എടുത്തു സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനായിത്തീരുകയും, ദൈവസ്വഭാവം ഭേദപ്പെട്ട മനുഷ്യസ്വഭാവമായിത്തീരുകയോ, മനുഷ്യസ്വഭാവം ഭേദപ്പെട്ട ദൈവസ്വഭാവമായിത്തീരുകയോ, തമ്മിൽ സമ്മിശ്രപ്പെടുകയോ, കൂടിക്കലർന്നു വേറൊരു വസ്തുവായിത്തീരുകയോ, ഒന്നിനാൽ ഒന്നു നശിച്ചു പോകുകയോ ചെയ്യാതെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവുമെന്ന രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഒരിക്കലും വേർതിരിയപ്പെടാത്തപ്രകാരം ദൈവത്വത്തിന്റെയും, പാപം ഒഴികെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും പൂർണ്ണ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടെ യോജിപ്പിക്കയും ചെയ്തു ഈ യോജിപ്പു മറ്റൊരു അത്യന്തമായി ഉള്ളതാകുന്നു. യോജിപ്പിന്റെ ശേഷം രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളായോ, രണ്ടു കന്യാമാരായോ (ആളുകൾ) വേർതിരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. എന്നാലോ ഏകസ്വഭാവവും, ഏക ആളും ഏക പർവ്വപ്പായും (മുഖം), ഏക ഇഷ്ടവും, ഏക വ്യാപാര

വുമത്രെ. താൻ പൂണ്ണദൈവവും പൂണ്ണമനുഷ്യനുമായി  
(മതോപദേശസാരങ്ങൾ, 3-ാം സംഗതി.)

ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം എവൃത്തിക്കോസി  
ന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദത്തെയോ, കൽക്കദോനിയ സൂന  
ഹദോസിന്റെ ഇരുസ്വഭാവവിശ്വാസത്തെയോ യാക്കോ  
ബായസഭ സൃഷ്ടമായി സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു തെളിയുന്നു  
ണ്ടല്ലോ. ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളൂ എന്നു പഠി  
പ്പിച്ചു എവൃത്തിക്കോസ് ആരിയോസിനെയും, നെസ്തോറി  
യസിനെയുംപോലെ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു വിശ്വ  
സിച്ചുവരുന്ന യാക്കോബായസഭ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാ  
വമുണ്ടെന്നു പഠിപ്പിച്ചു ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായും ആരി  
യോസിനെയും നെസ്തോറിയസിനെയുംപോലെ പാഷ  
ണ്ഡിയാണെന്നും, ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ ഈ വിശ്വാ  
സത്തെ ഏറ്റുപറയുന്ന കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ്  
നിഷിദ്ധമാണെന്നും, “ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടെന്നു  
പറയുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു; അവൻ അഗ്നി  
നരകത്തെ അവകാശിക്കും“ (5-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക) എ  
ന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആകയാൽ യാക്കോബായക്കാർ ക്രി  
സ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒന്നിനും രണ്ടി  
നും ഇടയ്ക്കു, അതായതു എവൃത്തിക്കോസിന്റെ ഏക സ്വ  
ഭാവവാദത്തിനും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിന്റെ  
ഇരുസ്വഭാവവിശ്വാസത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു വിശ്വാസ  
ത്തിൽ നിൽക്കുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും പൂണ്ണമായി  
ഉണ്ടെന്നു യാക്കോബായക്കാർ സമ്മതിക്കുമെങ്കിലും ക്രിസ്തു  
വിൽ എത്ര സ്വഭാവമുണ്ടെന്നു അവരോടു ചോദിച്ചാൽ  
ഏക സ്വഭാവമെന്നു അവർ മറുപടി പറയും. എന്നാൽ  
ഈ ഏകസ്വഭാവം ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമാണോ, മനു  
ഷ്യസ്വഭാവം മാത്രമാണോ അഥവാ രണ്ടുംകൂടി സമ്മിശ്ര  
പ്പെട്ടതാണോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അല്ലെന്നു മറുപടി  
പറയും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവസ്വഭാവമെന്നു ഏ  
ക സ്വഭാവമേ ക്രിസ്തുവിൽ ഉള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞാൽ എവൃ  
ത്തിക്കോസിന്റെ അബദ്ധോപദേശത്തെ അവർ സ്വീക

രിച്ചെന്നുവരും; മനുഷ്യസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ള എന്നു പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിച്ചെന്നുവരും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവുംകൂടി സമ്മതിക്കപ്പെട്ടു പുതിയ ഒരു സ്വഭാവമായിത്തീർന്നതും യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല (7-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക) എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടെന്നും യാക്കോബായക്കാർ പറയുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ ലെഖാൻ മാർപ്പാപ്പായുടെയും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിന്റെയും വിശ്വാസത്തെ അവർ സ്വീകരിച്ചെന്നുവരും. തന്നിമിത്തം യാക്കോബായക്കാർ വട്ടജേരി തിരുമേനിയുടെ “മതോപദേശസാര”ങ്ങളിൽ പറയുന്നതുപോലെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അത്തരകരമായി യോജിച്ചു ഏകസ്വഭാവം എന്നു പറയും (7-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക), അതായതു ഒന്നുമല്ല, രണ്ടുമല്ല അത്തരകരമായ ഒന്നു എന്നത്രെ അവർ പറയുന്നതു്. ഇങ്ങനെ വിശ്വാസത്തിൽ എവൃത്തിക്കോസിന്റെ ഉപദേശം യാക്കോബായക്കാർ നിഷേധിക്കുന്നെങ്കിലും ഏകസ്വഭാവം എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ അവർ ചുണ്ണമായി അനുസരിക്കുന്നു; എവൃത്തിക്കോസിനെയും ദീയസുകോരോസിനെയുംപോലെ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിനെ അവർ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “നാടുമാറുന്നാലും മുട്ടമാറരുത്”ല്ലോ. യാക്കോബായസഭ മറ്റു മൂന്നു സ്വഭാവവിഭാഗങ്ങളെപ്പോലെ എവൃത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽ നിന്നു ഉരുവിച്ചതാണെന്നുള്ളതിനു ബലവത്തായ ഒരു തെളിവാണ് ഈ ഏകസ്വഭാവ പദപ്രയോഗവും കൽക്കദോനിയ വിശ്വാസനിഷേധവും.

8. യാക്കോബായസഭയിൽ മെത്രാപ്പിത്താങ്കന്മാർ സ്വീകരിക്കുന്നയാൾ സ്ഥാനസ്വീകരണത്തിനു മുമ്പായി ചൊല്ലുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടുസ്വഭാവങ്ങൾ ചുണ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്നു് ഏറ്റുപറയുന്നു. എങ്കിലും പിന്നാലെയുള്ള വാചകങ്ങളിൽ ഏകസ്വഭാവമേ ഉള്ള എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ക്രിസ്തു ചുണ്ണദൈവവും ചുണ്ണമനുഷ്യനുമാണെന്നും പറയുന്നുണ്ടു്. “ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു ഏറ്റു പറയ



നാനൂറ്.... . മൂന്നു വീതലക്ഷ ക്കോടുകളിൽ (ആളുകളിൽ) രണ്ടാമത്തേതുകൊണ്ടായിരിക്കുന്ന താൻ കന്യകമാരിയായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവുമാത്രം ജഡംധരിച്ചു. ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വത്തോടു യോജിച്ചു..... അവന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ അവന്റെ ദൈവത്വം അവന്റെ മനുഷ്യത്വത്തോടുകൂടെയോ, അവന്റെ മനുഷ്യത്വം അവന്റെ ദൈവത്വത്തോടുകൂടെയോ കലർന്നില്ല. ഇതസംഭാവങ്ങളും കലർച്ചയും സമ്മിശ്രവും കൂടാതെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു..... ഈ യോജിപ്പ് അത്യന്തകരവും സാരാഗമമായതുമായിരുന്നു..... ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത വചനമാകുന്ന നമ്മുടെ കത്തോലോലിഗിറോസ്സും എകസ്വഭാവവും ഏക ഇഷ്ടവും ഏക ക്കോടായമാകുന്നു. താൻ തന്റെ ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യത്വത്തിലും യോജിച്ചുവന്നായി തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ പൂർണ്ണ ദൈവവും തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ പൂർണ്ണ മനുഷ്യനാകുന്നു" (മെത്രാപ്പിത്താശാസനം, ആമുഖ്യം; Cf. മാത്തോമ്മാസ്റ്റീറിയുടെ ഇൻഡ്യൻസഭ, പുറം 341-342)

ക്രിസ്തുവിൽ ഇതസംഭാവങ്ങളും കലർച്ചയും സമ്മിശ്രവും കൂടാതെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" ആദ്യം ഇവിടെ ഏകപരഞ്ഞിട്ട് അത്യന്തകരമായി സംയോജിച്ച് അവ ഏകസ്വഭാവമായന്നു പിന്നീട് പറയുന്നു. അതിനുശേഷം ക്രിസ്തു ദൈവത്വത്തിൽ പൂർണ്ണനും മനുഷ്യത്വത്തിൽ പൂർണ്ണനാണെന്നും പറയുന്നു. ഇതുപോലെ വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനിയും മതോപദേശസാരങ്ങളിൽ പറയുന്നതു്, ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വം എന്നീ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും കൂടിക്കലരാതെയും ഒന്നിനാൽ ഒന്നു നശിക്കാതെയും അത്യന്തകരമായി യോജിക്കപ്പെടുകയും, യോജിപ്പിനുശേഷം ഒരു സ്വഭാവമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നും, എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ ക്രിസ്തു പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണമനുഷ്യനുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുമാണ്. (പുറം 310-311 കാണുക) അത്യന്തകരമായ യോജിപ്പിനുശേഷം ക്രിസ്തുവിൽ ഇതസംഭാവങ്ങളും കലർച്ചയും സമ്മിശ്രവും കൂടാതെയും ഒന്നിനാൽ ഒന്നു നശിക്കാതെയും സമ്മിശ്രിച്ചു

യൂന്ന എന്നാണ്ല്ലോ യാക്കോബായസഭയുടെ വിശ്വാസം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ യോജിപ്പിനുശേഷവും ദൈവസ്വഭാവം മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ ഉണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നതീൽ എന്താണു് അബലം? യാതൊരു കലർച്ചയും സമ്മിശ്രവും ഇല്ലാത്തവയും നശിക്കാത്തവയുമായ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നതല്ലേ അബലം?

ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വത്തോടു യോജിക്കുന്നതിനുമുമ്പു സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും കൂടിക്കലരാതെയും നശിക്കാതെയും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ അവിടുത്തേക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും, അശുഭകരമായ യോജിപ്പിനുശേഷം അവരണ്ടും ഏകസ്വഭാവമായിത്തീർന്നെന്നും യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്നതു ശരിയോ? വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാമത്തേ ആളായ പുത്രൻ മനുഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ദൈവം മാത്രമായിരുന്നു; അപ്പോൾ അവിടുത്തേക്കു ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചാണു വി. യോഹന്നാൻ "ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു.....ദൈവമായിരുന്നു ഈ വചനം" എന്നു സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് (യോഹ. 1, 1). ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ച ആ ക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. യാക്കോബായ വിശ്വാസപ്രകാരം ആ ക്ഷണത്തിൽ അശുഭകരമായ യോജിപ്പുണ്ടായി ഏകസ്വഭാവമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. ആകയാൽ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രനിൽ സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും കലർച്ചകൂടാതെയും നശിക്കാതെയും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതു് എപ്പോൾ? യോജിപ്പിനുമുമ്പു ദൈവപുത്രനിൽ ദൈവത്വം മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അപ്പോൾ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഇല്ല. യോജിപ്പിനുശേഷം ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളു എന്നു യാക്കോബായക്കാർ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ അപ്പോഴും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളില്ല. യോജിപ്പിന്റെ നേരത്തു രണ്ടുസ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും യാക്കോബായക്കാർക്കു് പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ യോജിപ്പി



ന്റെ നേരത്തു (യോജിപ്പോടുകൂടി) ഒരസ്വഭാവമായിത്തീന്നു എന്നത്രെ യാക്കോബായക്കാരുടെ വിശ്വാസം. ആകയാൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ എപ്പോഴാണു ക്രിസ്തുവിൽ സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും കൂടിക്കലരാതെയും ഉണ്ടായിരുന്നതായി യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്നതു്? എത്രനേരത്തേക്കു് അങ്ങനെ ഈ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നശേഷം അതുതകരമായി ഒന്നായിത്തീന്നു? യോജിപ്പിനുമുമ്പും, യോജിപ്പിനു ശേഷവും, യോജിപ്പിന്റെ നേരത്തും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിൽ എപ്പോഴാണു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്നതു്? വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യനായ ദൈവപുത്രനിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളാണു മനുഷ്യാവതാരത്തോടുകൂടി ഉണ്ടായതു്; യോജിപ്പിനു മുമ്പു രണ്ടും, യോജിപ്പിനുശേഷം ഒന്നും എന്നു പറയുന്നതു് അബലം. എവുത്തിക്കോസു് ഇപ്രകാരം പഠിപ്പിച്ചു നിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ യാക്കോബായക്കാർ യോജിപ്പിനുശേഷം രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ നശിക്കാതെയും സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും അതുതകരമായി ഒന്നായെന്നും, എവുത്തിക്കോസാകട്ടെ യോജിപ്പിനുശേഷം മനുഷ്യത്വം ദൈവത്വത്തിൽ മുഴുവനായി ലയിച്ചു ദൈവസ്വഭാവമെന്ന ഏകസ്വഭാവമായിത്തീർന്നു പറയുന്നു എന്നുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടു്.

9. ദ:ഖവെള്ളിയാഴ്ച വായിക്കപ്പെടുന്ന “പ്രമിയോൻ” കളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെയും മനുഷ്യത്വത്തെയും സൃഷ്ടമായി യാക്കോബായസഭ ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ടു്. “തന്റെ ദൈവികസ്വഭാവത്തിൽ സർവ്വോന്നതനും, അദൃശ്യനും, അങ്ങരുകുവേണ്ടി പീഡ എല്ലാൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു വന്നവനായി പീഡകളിൽ നിന്നു അകന്നിരിക്കുന്നവനും, ഞങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാൻ സഭയം ജഡത്തിൽ മരണം ആസ്വദിച്ച അമരണനും.. ആയ തനിക്കു സ്തുതി” (കഷ്ടാനഭവ ആഴ്ചയിലെ പ്രമിയോൻ, ഭാഗ്യോദയം പ്രസ്സ്, തിരുവല്ല, 1108, പുറം 16൦) ക്രിസ്തു ദൈവത്വത്തിൽ സർവ്വോന്നതനും, അദൃശ്യനും, പീഡാരഹിതനും, മരണമില്ലാത്തവനുമായെന്നെങ്കിലും മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചതുമുഖം

മനുഷ്യത്വത്തിൽ ദൃശ്യരും, പീഡകൾക്കും മരണത്തിനും വിധേയരമാണെന്നും ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ദൈവസ്വഭാവം, മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുസ്വഭാവങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനുണ്ടെന്നത്രെ പരോക്ഷമായി ഇവിടെ ഏറ്റു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡകളെ വിവരിക്കുകയിൽ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച പ്രഭാതത്തിലെ സെദ്റായിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ക്രൂബേന്ദാർ തന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. താഴെ അഗാധങ്ങളിൽ അക്രമികൾ തന്നെ അവമാനിക്കുന്നു. അത്യുന്നതങ്ങളിൽ പുറംകുപ്പായംപേർലൈ പ്രകാശം ധരിച്ചിരിക്കുന്നവൻ താഴെ അഗാധങ്ങളിൽ നിന്ദനീയമായ പരിഹാസക്കുപ്പായം ഇട്ടു. അത്യുന്നതങ്ങളിൽ അഗ്നിരഥംതന്നെ ആലോക്ഷിക്കുന്നവൻ താഴെ അഗാധങ്ങളിൽ കരിതുമരത്തിന്മേൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്യുന്നതങ്ങളിൽ തന്റെ പിതാവിനോടുകൂടെ പുകഴ്ത്തപ്പെട്ട സ്തുതിക്കപ്പെട്ടുവന്നവൻ അഗാധങ്ങളിൽ അധർമ്മികളോടുകൂടെ ഗണിക്കപ്പെട്ടു. അത്യുന്നതങ്ങളിൽ രാജാവും രാജാധിരാജനും അധികാരികൾക്കു കീറീടം നിമ്മിക്കുന്നവനും ആയവൻ താഴെ അഗാധങ്ങളിൽ മുൾക്കീറീടം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്യുന്നതങ്ങളിൽ പിതാവിനോടും രൂഹായോടും (പരിത്രുലാത്മാവ്) ഒന്നിച്ചു ശ്രേഷ്ഠസിംഹാസനത്തിൽ മഹിമയോടെ വാണരുളുന്നവൻ താഴെ അഗാധങ്ങളിൽ അപമാനത്തിനും അപഹാസത്തിനും തന്നെത്താൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു." (ടി ഗ്രന്ഥം, പുറം 160)

ക്രിസ്തു എന്ന ഏക വ്യക്തിയിൽ ദൈവിക ലക്ഷണങ്ങളും മാനുഷിക ലക്ഷണങ്ങളും ദർമ്മിത്രപ്പെടാതെയും ഒന്നു മരൊന്നിൽ ലയിക്കാതെയും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എത്ര സൂഷ്മമായും ഭംഗിയായും ഇവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടു എന്നുള്ള പദം ഉപയോഗിക്കാതെ ദൈവസ്വഭാവം, മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ പീഡകൾ സഹിച്ച ദൈവപുത്രനിൽ ഉണ്ടെന്നല്ലേ ഇവിടെ ഏറ്റുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും? കർമ്മഭോനീയാ സൂനഹഭോസിയന്റെ വിശ്വാസവും ഇതും തമ്മിൽ എന്താണു വ്യത്യാസം?

9. യാക്കോബായ സഭയിലെ  
ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു കത്തോലിക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നതും യഥാർത്ഥ യാക്കോബായസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ യാക്കോബായ വിശ്വാസവും കത്തോലിക്കവിശ്വാസവും തമ്മിൽ ആശയത്തിന്റെ സാരാംശത്തിൽ എന്നതിനേക്കാൾ ഒന്നു, രണ്ടു എന്നീ പദപ്രയോഗങ്ങളിലാണ് അധിക വ്യത്യാസമുള്ളതു് എന്നു കാണാം. ലെഭാൻ മാർപ്പാപ്പാ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത വിശ്വാസത്തിനു് അനുയോജ്യമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസു് തീരുമാനിച്ചതു കേട്ടാലും:-

“ക്രിസ്തുവിൽ സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും, മാറ്റം വരാതെയും, വിഭജിക്കപ്പെടാതെയും, വേർതിരിക്കപ്പെടാതെയും ഏകവ്യക്തിത്വത്തിൽ (Person, ക്നുമാ) ദൈവികം, മാനുഷികം എങ്ങിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടു്. എന്നാൽ അവിടുന്ന് രണ്ടു വ്യക്തികളായി വേർതിരിക്കപ്പെടുകയോ, വിഭജിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതെ നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാ മിശിഹായായ അവിടുന്ന് പുത്രനും ഏകജാതനും എന്ന ഏക ആളായിരിക്കുന്നു” (Denzinger, 148). വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സാക്ഷ്യവും (7-ാം സാക്ഷ്യം, പാ. 20-21) ഇതും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുക. കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായക്കാരും ക്രിസ്തുവിൽ പൂണ്ണ ദൈവത്വവും പൂണ്ണ മനുഷ്യത്വവുമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. രണ്ടുകൂട്ടരും ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും കേടപ്പെടുകയോ, ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽ ലയിച്ചു ഒന്നായിത്തീരുകയോ, നശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ ഏക വ്യക്തിത്വമേ (ക്നുമാ) ഉള്ളു എന്നു കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായക്കാരും പഠിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടുകൂട്ടരും ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു വ്യക്തിത്വമുണ്ടെന്നു പഠിപ്പിച്ചു നെസ്തോറിയസിനെയും, ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്വം അഥവാ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളു എന്നു പഠിപ്പിച്ചു എവുത്തിക്കോസിനെയും പാക്ക

സ്ഥിരമായി പരിഗണിക്കുന്നു. ഏക വ്യക്തിയിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും സമ്മിശ്രപ്പെടാതെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് മഹാ അത്ഭുതമാണെന്നും രണ്ടു സ്വഭാവവും പഠിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമോ, ഒരു സ്വഭാവമോ? കത്തോലിക്കർ രണ്ടു സ്വഭാവമെന്നും, യാക്കോബായക്കാർ അത്ഭുതകരമായി സംയോജിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്വഭാവമെന്നും പറയുന്നു. എന്താണു ശരി?

ദൈവശാസ്ത്രപരമായും താത്വികമായും പശ്ചാലോചിയാൽ രണ്ടു സ്വഭാവമെന്നു പറയുന്നതാണു ശരിയെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഏക സ്വഭാവം എന്ന പദത്തിനു യാക്കോബായക്കാർ വിവക്ഷിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ എവുത്തിക്കോസിന്റെ പാഷണ്ഡതയില്ലെങ്കിലും ആ പദപ്രയോഗം ശരിയല്ല. ഇക്കാര്യം വിശദമാക്കുന്നതിനു് ഏതാനും തെളിവുകൾ താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

1) ക്രിസ്തു പുണ്യ ദൈവവും പുണ്യമനുഷ്യനുമായി നോ യാക്കോബായസ്വഭാവം വിശ്വസിക്കുന്നതായി വട്ടജേരി തീരുമേനിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ദൈവസ്വഭാവമില്ലാത്ത ആൾ സാക്ഷാൽ ദൈവമോ, മനുഷ്യസ്വഭാവമില്ലാത്ത ആൾ സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനോ അല്ല. ആകയാൽ പുണ്യ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിൽ പുണ്യ ദൈവസ്വഭാവമുണ്ടായിരിക്കണം; അതേ സമയംതന്നെ പുണ്യ മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുവിൽ പുണ്യ മനുഷ്യസ്വഭാവമുണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ ഏക വ്യക്തിത്വം മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കാതെ ദൈവസ്വഭാവം, മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്നീ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഈ ഏക വ്യക്തിത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണം. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിൽ ഏകവ്യക്തിത്വവും രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടു്. തന്മൂലം ക്രിസ്തുവിൽ ഏകസ്വഭാവമേ ഉള്ളൂ എന്നു യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്നതു ദൈവശാസ്ത്രപ്രകാരം ശരിയല്ല.

2) ക്രിസ്തുവിൽ പരിപുണ്യമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും യാതൊരുവിധ

ത്തിലും, അതായതു അജ്ഞാതകരമായിട്ടുപോലും ഭേദപ്പെട്ട കയോ, സമ്മിശ്രപ്പെടുകയോ, ഒന്നു മരൊന്നിൽ ലയിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും യാക്കോബായക്കാർ സമ്മതിക്കുന്നു (7ാം സാക്ഷ്യം കാണുക). അങ്ങനെയെങ്കിൽ പരിപൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽ, അതായതു അജ്ഞാതകരമായിട്ടുപോലും ഒന്നു മരൊന്നാകുവാൻ ഒരിക്കലും സാധ്യമാകാത്തവിധത്തിൽ വിഭിന്നമായിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ സംയോജിച്ചു അജ്ഞാതകരമായി ഒന്നായെന്നു യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്നത് ആദ്യം പറഞ്ഞതിനു നേരേ വിപരീതമായ ഒരു പ്രസ്താവനയല്ലേ? ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളൂ എന്ന യാക്കോബായ പദപ്രയോഗം തീർത്ഥികമായി ശരിയല്ല.

3) പരിപൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്ന ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും കൂടി ക്രിസ്തുവിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ (അജ്ഞാതകരമായിട്ടുതന്നെയും) ഒന്നായിത്തീർന്നുകിൽ (1) മനുഷ്യസ്വഭാവം നശിച്ചിട്ടു ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമായിത്തീരുക (2) ദൈവസ്വഭാവം നശിച്ചിട്ടു മനുഷ്യസ്വഭാവം മാത്രമായിത്തീരുക (3) ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും കൂടി സമ്മിശ്രപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ ദൈവസ്വഭാവത്തെക്കാൾ താണതും, യഥാർത്ഥ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടവുമായ പുതിയ ഒരു സ്വഭാവം \* ഉണ്ടാകുക എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വിധത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരും

---

\* നല്ല പാലും കുറെ ചെള്ളുവുംകൂടി ചേർത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന സമ്മിശ്രദ്രാവകം നല്ല പാലിനെക്കാൾ താണതും, എന്നാൽ വെറും ചെള്ളുതെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണല്ലോ. ഇതുപോലെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും സമ്മിശ്രപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിൽ വേറൊരു സ്വഭാവമുണ്ടായെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിനു അല്പമെങ്കിലും താഴ്ചയും, മനുഷ്യത്വത്തിനു അൽപമെങ്കിലും ഉയർച്ചയും ഉണ്ടാകാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ക്രിസ്തു പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമായിത്തീർന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ, പ്രത്യേക അപൂർണ്ണ ദൈവവും അമനുഷ്യനുമായിത്തീർന്നു പറയണം.

തൊരു വിധത്തിലും ഒന്നാകാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തു പൂണ്ണ ദൈവമാണെന്നു യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ദൈവസ്വഭാവം നശിച്ചിട്ടില്ല; ക്രിസ്തു പൂണ്ണ മനുഷ്യനാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ അവിടുത്തെ മനുഷ്യസ്വഭാവവും നശിച്ചിട്ടില്ല; ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും ഒരുവിധത്തിലും വ്യത്യാസപ്പെടുകയോ, സമ്മിശ്രപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുംകൂടി സംയോജിച്ച ഒരു പുതിയ സ്വഭാവം ഉണ്ടായതായും പറഞ്ഞുകൂടാ. ആകയാൽ പൂണ്ണ ദൈവവും പൂണ്ണ മനുഷ്യനുമായ ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളൂ എന്ന യാക്കോബായവാദം താത്വികമായി ശരിയല്ല.

4) ദൈവത്വത്തിനും മനുഷ്യത്വത്തിനും വിഭിന്നവും പല കാലങ്ങളിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധവുമായ ലക്ഷണങ്ങളാണുള്ളത്. ദൈവം സ്വയംഭൂവും, അനന്തശക്തിയുള്ളവനും, മരണമില്ലാത്തവനുമാണ്. മനുഷ്യനാകട്ടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനും, പരിമിതശക്തിയോടുകൂടിയവനും, മരണമുള്ളവനുമാണ്. ദൈവത്തിനു സ്വയമേവ പീഡകൾ സന്നിഹിതമാണ് സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ പീഡകൾക്കും മരണത്തിനും വിധേയനാണ്. ഇങ്ങനെ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ — അത്യന്തകരമായിട്ടുതന്നെയും — ഒന്നായിട്ട് ആ ഒന്നു് ഒരേ സമയത്തുതന്നെ സ്വയംഭൂവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും, അനന്തശക്തിയുള്ളതും പരിമിതശക്തിയുള്ളതും, മരണമില്ലാത്തതും മരണമുള്ളതും, പീഡാഹിതവും പീഡാധീനവും ആയിത്തീർന്നെന്നു പറയുന്നതു് ഒരു വസ്തു ഒരേ സമയത്തുതന്നെ കടുപ്പമുള്ളതും മാർദ്ദവമുള്ളതും, ചൂടുള്ളതും തണുത്തതും, പ്രകാശമുള്ളതും അന്ധകാരം നിറഞ്ഞതുമാണെന്നു പറയുന്നതുപോലെ പരസ്പരവിരുദ്ധമത്രെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം സർവ്വശക്തനാണെങ്കിലും പരസ്പര വിരുദ്ധമായവയെ ഒരേ സമയത്തു ശരിയാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഉദാഹരണമായി

വൃത്തം, ചതുരം എന്നീ വിഭിന്ന ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ രണ്ടെണ്ണത്തിനെ ഒന്നാക്കി ഒരേ സമയംതന്നെ ഇവരണ്ടും വൃത്തവും ചതുരവുമായ ഒന്നായിത്തീരുന്നതിന് ഇടയാക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വൃത്തമായത് അതേസമയംതന്നെ ചതുരമായിരിക്കയില്ല, ചതുരമായത് അതേ സമയംതന്നെ വൃത്തമായിരിക്കയില്ല. ഇതുപോലെ വിഭിന്നവും പല കാതൃങ്ങളിൽ നേരേ വിചരീതവുമായ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ക്രിസ്തുവിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഒന്നായി ആ ഏകസ്വഭാവം ഒരേ സമയംതന്നെ പൂർണ്ണമായി ദൈവികവും പൂർണ്ണമായി മാനുഷികവുമായിത്തീരുക സാദ്ധ്യമല്ല. അവ രണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ യോജിക്കുകയുള്ളൂ. ആകയാൽ ദൈവത്വത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി ക്രിസ്തുവിൽ അത്ഭുതകരമായി ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളൂ എന്നു യാക്കോബായക്കാരുടെ പദപ്രയോഗം യുക്തിവിരുദ്ധമത്രെ.

5) ഒന്നിന്റെയും രണ്ടിന്റെയും ഇടയ്ക്കു ഒന്നേകാൽ, ഒന്നര, ഒന്നേകാൽ ആദിയായ സംഖ്യകളല്ലാതെ വേറൊരു പൂർണ്ണമായ സംഖ്യയില്ല. ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു സ്വഭാവവുമല്ല, രണ്ടു സ്വഭാവവുമല്ലെങ്കിൽ ഒന്നേകാൽ സ്വഭാവമെന്നോ, ഒന്നര സ്വഭാവമെന്നോ യാക്കോബായക്കാർ പറയേണ്ടതിന്പകരം അത്ഭുതകരമായ ഒരു സ്വഭാവം എന്നു പറയുന്നു. അത്ഭുതം എന്ന ഒരു വാക്കിന്റെ മറപിടിച്ചു എടുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദത്തിന്റെയും, കൽക്കദോനിയ സൂനവാദോസിന്റെ ഇരുസ്വഭാവവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഇടയ്ക്കു യാക്കോബായക്കാർ നിലുറുന്ന് ശ്രമിക്കുന്നു. ഒന്നിനും രണ്ടിനും ഇടയ്ക്കു അങ്ങനെ ഒരു നില സാദ്ധ്യമല്ല. എത്ര അത്ഭുതം നടന്നാലും ഒന്നിന്റെയും രണ്ടിന്റെയും ഇടയ്ക്കു വേറേ പൂർണ്ണമായ ഒരു ഒന്നിച്ചുതന്നെ; അപ്പോൾ അത്ഭുതകരമായ ഒന്നു എങ്ങനെയുണ്ടാകും? ഒന്നും ഒന്നും രണ്ടല്ലാതെ ഒരിക്കലും ഒന്നാകയില്ല. ഒന്നും ഒന്നും രണ്ടാകാതെ അത്ഭുതകരമായി ഒന്നായെങ്കിൽ എട്ടും ആരും പതിന്നാലാകാതെ അത്ഭുതകരമായി പതി

നെട്ടോ ഇരുപതോ ആയെന്നും പറയാവുന്നതാണ്. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിൽ പുണ്യാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ദൈവത്വവും പരിപുണ്യാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മനുഷ്യത്വവും— ഈ ദൈവത്വത്തിലും മനുഷ്യത്വത്തിലും പരിപുണ്യാവസ്ഥയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും— ക്രിസ്തു എന്ന ഏകവ്യക്തിയിൽ അതുതകരമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ സ്വഭാവങ്ങൾ രണ്ടും സംഖ്യയിലും യോജിച്ചു ഒന്നായിത്തീർന്നുള്ള യാക്കോബായ വാദം, ഒന്നും ഒന്നും ഒന്നാണ് (1+1=1) എന്ന് പറയുന്നതുപോലെ അബ്രാഹമത്രെ.

6) വി. ത്രിത്വത്തിൽ പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നാളുകൾ ഏകദൈവമാണെന്നും നാം പറയുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവികം, മാനുഷികം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഒന്നാണെന്നു പറയാമെന്നത്രെ ചില യാക്കോബായക്കാരുടെ വാദം.

ഈ വാദം ശരിയല്ല. എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ വി. ത്രിത്വത്തിൽ പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നാളുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഈ മൂന്നാളുകൾ ഏക ആളാണ് എന്നല്ല നാം പറയുന്നത്, പ്രത്യേക ഈ മൂന്നാളുകൾ വ്യക്തിത്വത്തിൽ മൂന്നും, സാരാംശത്തിൽ ഏകദൈവവുമാണെന്നത്രെ നാം പറയുന്നത്. (Three in persons, One in essence) മൂന്നാളുകൾ ഏകആളാണെന്നു പറയുന്നതും, രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഏക സ്വഭാവമാണെന്നു പറയുന്നതും ഒരുപോലെ യുക്തിവിരുദ്ധമത്രെ.

ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ടു ഇക്കാർട്ടൂം വിശദമാക്കാം. ഏക കൈപ്പത്തിയിൽ അഞ്ചുവിരലുകളുണ്ട് എന്ന് പറയുന്നതു ശരിയാണല്ലോ. എന്നാൽ ആ അഞ്ചുവിരലുകളിൽ ഒന്നും നശിക്കാതെയും, ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽ ലയിക്കാതെയും സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുന്നെങ്കിൽ അവ അഞ്ചുവിരലുകൾ എന്നല്ലാതെ ഒന്നോ രണ്ടോ വിരൽ എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. എത്ര അതുതം നടന്നാലും ഒന്നും നശിക്കാതെയും, ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽ ലയിക്കാതെയും, സമ്മിശ്രപ്പെ



ടാതെയും ഇരിക്കുന്ന അഞ്ചുവിരലുകൾ ഒന്നോ രണ്ടോ ആയിത്തീരുകയില്ല; അവ അഞ്ചായിട്ടുതന്നെ ഇരിക്കും. ഇതുപോലെ ഏകദൈവത്തിൽ മൂന്നാളുകൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശരിയാണ്. എന്നാൽ ഏക ദൈവത്തിലെ ഈ മൂന്നാളുകൾ ഒരാളാണ് എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. എത്ര അത്ഭുതം നടന്നാലും വിഭിന്നങ്ങളായ മൂന്നാളുകൾ ഒരാളാകയില്ല. ഇതുപോലെ ക്രിസ്തു എന്നു ഏക വ്യക്തിയിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു യുക്തിവിരുദ്ധമല്ല. എന്നാൽ സാക്ഷാൽ ദൈവവും സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനുമായ ക്രിസ്തുവിൽ സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും, ഒന്നു മരൊന്നിൽ ലയിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്ന വിഭിന്നമായ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ അതേസമയം തന്നെ അത്ഭുതകരമായി ഒന്നാണെന്നു യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്നതു ശരിയല്ല. സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും നശിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്ന വിഭിന്നങ്ങളായ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഒരു പ്രകാരത്തിലും — അത്ഭുതകരമായിട്ടുപോലും — ഒന്നാകുക സാദ്ധ്യമല്ല.

### 10. ഇരുസ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ

കൽക്കദോനിയോസുനഹദോസ് നടന്നതിനുശേഷം യാക്കോബായസഭ പിതാക്കന്മാരായി പരിഗണിച്ചുവരുന്ന പലരും ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം പ്രസ്തുതമായി പറയുന്നില്ലെങ്കിലും ഏകസ്വഭാവവാദികൾ കത്തോലിക്കസഭയിൽ നിന്നു വേർപിരിയുന്നതിനു മുമ്പ് (451 ന് മുമ്പ്) ജീവിച്ചിരുന്നവരും, മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വി. കുർബാനയിലെ 5-ാം തൂബ്ബേനിൽ യാക്കോബായക്കാർ ഇപ്പോഴും അനുസ്മരിച്ചുവരുന്ന വരുമായ അന്ത്യോക്യായിലെ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ്, വി. അപ്രേം, വി. ഇൗവാനിയോസ് (ക്രിസോസ്തോം), അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ വി. കൂറിലോസ് ആദിയായ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തെ പ്രസ്തുതമായ വാക്കുകളിൽ ഏറ്റു പറയുന്നു.

1. വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് (+ 107) പറയുന്നു:-  
 “നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹാ ശാരീരികവും ആ  
 ല്യാത്മികനും, ജാതനും അജാതനും, ജഡത്തിൽ സ്ഥിതി  
 ചെയ്യുന്ന ദൈവവും മരണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സത്യജീവ  
 നും, മരിയത്തിൽ നിന്നും ദൈവത്തിൽ നിന്നും ഉള്ളവ  
 നും, പീഡാധീനനും, പീഡാരഹിതനുമായ ഏക വൈ  
 ഭ്യനാകുന്നു. (Ep. ad Ephes. 7, 2 ; MG. 5, 649)  
 ദൈവസ്വഭാവം മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്നിങ്ങനെ ക്രിസ്തു  
 വില്പിച്ച രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുടെ വിപരീതലക്ഷണങ്ങളാ  
 ണ് ഈ വാക്കുകളിൽ വിശുദ്ധൻ ഭംഗിയായി വിവരി  
 ക്കുന്നതു”.

2. സുറിയാനിപിതാക്കന്മാരിൽ അത്രഗണ്യനും  
 “പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വീണ” എന്ന പേരിൽ അറിയ  
 പ്പെടുന്നവനും സുരസകവിയുമായ വി. അപ്പോ പറയ  
 ന്നു:- “അവിടുത്തെക്കു താണതായ ഒരു സ്വഭാവം മുത്ര  
 മോ, ഉന്നതമായ ഒരു സ്വഭാവം മാത്രമോ അല്ല, പ്രത്യ  
 തരണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽ സമ്മിശ്ര  
 പ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഒന്നു ഉന്നതവും മറ്റൊരു വിനീതവും. ആ  
 രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും അവയുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷ  
 പ്പെടുത്തുന്നു.” (Sermo de Domino nostro 33;  
 Lamy I, 224).

3. നിസ്തുലമായ വാഗ്വൈഭവത്താൽ സ്വർണ്ണനാ  
 വുകാരൻ എന്ന പേരു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഈവാന്റിയോസ്  
 (344-407) രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:- “ക്രിസ്തു ദൈവവും മനു  
 ഷ്യനുമാണ്. രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ സമ്മിശ്രപ്പെട്ടിട്ടില്ല.  
 ..... (വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ) അപ്പം കൂടാതെ ചെമ്മു  
 പ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പു നാം അതിനെ അപ്പം എന്നു വിളി  
 ക്കുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ പുരോഹിതൻ വഴിയൊ  
 യി ആ അപ്പം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതു കർത്താ  
 വിന്റെ ശരീരമെന്നു വിളിക്കപ്പെടാൻ അർഹമായി  
 ത്തിരുന്നു. അപ്പം എന്നു അതിനെ നാം വിളിക്കുന്നില്ലെ  
 കിലും അപ്പത്തിന്റെ സ്വഭാവം (നീരും, രുചി മുതലായ

ഗുണഗണങ്ങൾ) അതിൽ നിലനില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ രണ്ടു ശരീരങ്ങളില്ല; ദൈവപുത്രൻ ഒരു ശരീരമേ ഉള്ളൂ. ഇതുപോലെ ദൈവികസ്വഭാവം മാതൃത്വസ്വഭാവത്തിൽ നിവേശിച്ചു രണ്ടുകൂടി ഒരു പുത്രനെയും ഒരു വ്യക്തിയെയും ഉളവാക്കുന്നു." (Ep. ad Caes; MG 52, 758). വി. കുർബാനയിൽ അപ്പത്തിന്റെ സാരം കർത്താവിന്റെ ശരീരമായിത്തീരുന്നെങ്കിലും അപ്പത്തിന്റെ ആഗതകങ്ങൾ(accidents)-നിരം, രചി മുതലായവ-നിലനില്ക്കുന്നു; അവയ്ക്കു മാറ്റം വരുന്നില്ല. എന്നാൽ അപ്പത്തിന്റെ ആഗതകങ്ങളും കർത്താവിന്റെ ശരീരവും അവിടെ ഉണ്ടെങ്കിലും അപ്പത്തിന്റെ സാരം, കർത്താവിന്റെ ശരീരം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടെണ്ണം അവിടെ ഇല്ല. കർത്താവിന്റെ ഒരു ശരീരം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അപ്പത്തിന്റെ സാരം, കർത്താവിന്റെ ശരീരമായിത്തീർന്നു്. ഇതുപോലെ ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചപ്പോൾ ദൈവസ്വഭാവം, മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്നിവ രണ്ടിനും ഒരു മാറ്റവും വന്നില്ല. എന്നാൽ രണ്ടുസ്വഭാവത്തിനുംകൂടി ഒരേ വ്യക്തിത്വം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇതാണ് വിശുദ്ധന്റെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം.

4. അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ വി. കൂറിലോസു് (+414) പറയുന്നു:—“(ദൈവ) പുത്രൻ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു സ്വഭാവത്തിലും സത്യത്തിലും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവരും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരുമായി പെരുമേലാസു് അവനെ നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നു. ‘എന്തെന്നാൽ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവരും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരും എല്ലാം ഒരുവനിൽ നിന്നുണ്ടുവരാകുന്നു.’ (എബ്ര. 2, 11) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് പരിശുദ്ധനാകയാൽ സ്വഭാവപ്രകാരം ദൈവമെന്ന നിലയിൽ അവിടുന്ന് ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു; മനുഷ്യത്വത്തിൽ നമ്മോടുകൂടി അവിടുന്ന് സത്യമായി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു” (De Trinit. dialog. 6; MG 75, 1017) മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രൻ സ്വഭാവപ്രകാരം ദൈവമെന്ന നിലയിൽ മറ്റുള്ളവരെ ശുദ്ധീകരിക്കയും, മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ സ്വഭാവം

വപകാരം ദൈവാനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചു സ്വയം തുല്യീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവനാണെന്നു വി. ക്രിസ്റ്റോസ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയാൽ ദൈവസ്വഭാവം മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ ഉണ്ടെന്നു ഈ വിശുദ്ധൻ ഏറ്റു പറയുന്നു.

യാക്കോബായക്കാർ ഇപ്പോഴും ബഹുമാനിച്ചു വി. കുർബാനയിൽ പ്രത്യേകം പേരു പറഞ്ഞ മാധ്യമവും യാചിക്കുന്ന ഈ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നല്കുന്ന ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എത്രയും സ്പഷ്ടമാണു്. ഇങ്ങനെ സത്യവിശ്വാസത്തെ തെളിവാക്കി സൂചിപ്പിക്കുന്ന "ഇരുസ്വഭാവം" എന്ന പദപ്രയോഗം പുരാതനപിതാക്കന്മാരും മറ്റും നല്കുമ്പോൾ യാക്കോബായക്കാർ അതിനെ നിഷേധിച്ചു് അശുഭതകരം എന്ന വാക്കു കൂട്ടിച്ചേർത്താണെങ്കിലും എവൃത്തിക്കോസിന്റെ ഏക സ്വഭാവവാദത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന പദപ്രയോഗം—അശുഭതകരമായ ഏകസ്വഭാവം എന്ന പദപ്രയോഗം—സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതു് ഒട്ടും ഉചിതമല്ല.

11. ഇരുസ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില

യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ.

ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും നശിക്കാതെയും സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും അശുഭതകരമായി ഏകസ്വഭാവമാണുള്ളതു് എന്ന യാക്കോബായ വിശ്വാസവും, ദൈവികം മാനുഷികം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവമാണുള്ളതു് എന്ന കൽക്കദോനിയ വിശ്വാസവും സാരാംശത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും, ഒന്നു, രണ്ടു എന്നുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ മാത്രം വ്യത്യാസമുള്ളതുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായക്കാരും തമ്മിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വെറും "വാക്കുപ്രട"യാണെന്നും പല യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാർക്കും തോന്നിയിട്ടുണ്ടു്. യാക്കോബായ സഭയിലെ മഹാപണ്ഡിതനും കാനോൻ വിദഗ്ദ്ധനുമായ ബർ എബ്രായ (1226-1286), കത്തോലിക്കർ, യാക്കോബായക്കാർ ആദിയായവർ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായ

വ്യത്യാസങ്ങൾ ദൈവശാസ്ത്രസംബന്ധമാണെങ്കിലും വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ സാരമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നവയല്ലെന്നും, പൊതുവായ വിശ്വാസത്തെ അവ ബാധിക്കയില്ലെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു (Cf. Cath. Ency, Barhaebreus). എവൃത്തിക്കോസിയൻറെ ഏക സ്വഭാവവാദത്തെ വളരെ മയപ്പെടുത്തി ഏതോ ഒരു ഏകസ്വഭാവവാദത്തെയാണു ബർ എബ്രായ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻറെ ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഇരു സ്വഭാവവിശ്വാസത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നവയാണ്. "സൽഗാ" (രശ്മി, വ്യാഖ്യാനം) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു:— "എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന് ഒരു കന്യാമായും (ആളത്വം, വൃത്തിത്വം) ഒരു സ്വഭാവവുമുണ്ടെന്നു എങ്കിലും ഒന്നല്ല, രണ്ടുസ്വഭാവങ്ങളാകുന്നു. അവ രണ്ടിനും കൂടി ഒരു കന്യാമായും" (സൽഗാ, മിംഗ്രാ 2, 3, പാസോക്കാ 1). ബർ എബ്രായയെപ്പോലെ അന്ത്യോക്യയിലെ സെവേറിയോസ്, മാബോനിലെ ഫിലക്സിനോസ് ആദിയായ യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാർ എവൃത്തിക്കോസിയൻറെ ഏക സ്വഭാവവാദത്തെ വളരെ മയപ്പെടുത്തി പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രൻറെ ദൈവത്വത്തിൽ മനുഷ്യത്വം പൂർണ്ണമായി ലയിച്ചുപോയെന്നും, ദൈവപുത്രൻ സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യത്വം നമ്മുടെ മനുഷ്യത്വംപോലെ ഉള്ള ഒന്നല്ലായിരുന്നെന്നും അത്രെ എവൃത്തിക്കോസ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഇവരാകട്ടെ മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത ദൈവപുത്രനിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്നും, അവിടുന്ന് സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യത്വം നമ്മുടെതുപോലെയുള്ള ഒന്നാണെന്നും, എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും തമ്മിൽ ലയിക്കായെന്നും സമ്മിശ്രപ്പെടായെന്നും ഇരിക്കണമെന്നു് അവിടുത്തേക്കു് അതുതകരമായി ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളു എന്നും അത്രെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈ വിധത്തിലുള്ള ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസമാണു യാക്കോബായ സഭയിൽ മിക്ക പണ്ഡിതന്മാർക്കും ഇക്കാലത്തുമുള്ളതു്. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും സമ്മിശ്രപ്പെടായെന്നും ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽ ലയിക്കായെന്നും പരിപൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽ സ്ഥി

തി ചെയ്യുന്നതായി യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാലും, ദൈവത്വത്തിൽ ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യത്വത്തിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവവും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടും ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടെന്നുള്ള കൽക്കദോനീയാ വിശ്വാസം യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ രണ്ടു എന്നുള്ള പദം സ്വീകരിക്കാതെ ഒന്നു എന്നുള്ള പദം മുറുകെപിടിച്ചുകൊണ്ടു കൽക്കദോനീയാ വിശ്വാസത്തെ യാക്കോബായസഭ പരോക്ഷമായി ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താലത്രെ കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായക്കാരും തമ്മിൽ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ഭിന്നത സാരമായിട്ടുള്ള കാര്യത്തിലല്ല, ഒന്നു, രണ്ടു എന്നീ പദപ്രയോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നു യാക്കോബായസഭയിലെ ചില വിമർശനവിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ മൊഴികൊടുക്കയിൽ വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനി ദൈവപുത്രന്റെ സ്വഭാവത്തെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാടിനെയും സംബന്ധിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയും യാക്കോബായസഭയും തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം നിസ്സാരമാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ച ചില ചോദ്യങ്ങളും അവയ്ക്കു അദ്ദേഹം നല്കിയ മറുപടികളും കേട്ടാലും. "ചോദ്യം:—ആംഗ്ലിക്കാസഭയും (Church of England) യാക്കോബായ സുറിയാനിസഭയും തമ്മിൽ വിശ്വാസവ്യത്യാസമുണ്ടോ? ഉത്തരം:—ആംഗ്ലിക്കാസഭയിൽ ഹൈലർച്ചുകാർ എന്നും, ലോലർച്ചുകാർ എന്നും രണ്ടു കൂട്ടരുണ്ട്. അതിൽ ഹൈലർച്ചുകാരുടെ വിശ്വാസം റോമൻ കത്തോലിക്കരുടേതുമായി യോജിക്കുന്ന ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ ഒഴിച്ചു ശേഷമൊക്കെയും യാക്കോബായ സുറിയാനി സഭയിലെ വിശ്വാസംപോലെയാണ്... ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ എന്നു പറഞ്ഞതു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാടിനേക്കുറിച്ചും, പുത്രനിൽ എത്ര സ്വഭാവം എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും ആണ്. ചോദ്യം:—ഈ രണ്ടു വ്യത്യാസങ്ങളും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതോ നിസ്സാരമോ? ഉത്തരം:—പ്രധാനപ്പെട്ടവയല്ലാത്ത

ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്" (വട്ടിപ്പണംക്കുടം, മലയാള മനോരമപ്രസ്സ്, കോട്ടയം 1917, പുറം 1053-1054)

മലങ്കര യാക്കോബായസഭയിലെ ചരിത്രകാരനായ ഇ. എ. ഫിലിപ്പ് "മാതേന്താമ്മാ ശ്രീഹായുടെ ഇൻഡ്യൻ സഭ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൽക്കടോനിയ സുനഹദോസ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്ത തീരുമാനം യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകാര്യമാണെന്നും, ഒന്നു, രണ്ടു എന്നിങ്ങനെ പദപ്രയോഗത്തിൽ മാത്രമേ യാക്കോബായക്കാരും കത്തോലിക്കരും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളൂ എന്നും സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾതന്നെ ഉദ്ധരിക്കാം. "കൽക്കടോനിയ സുനഹദോസും സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരും (യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാർ) സ്വഭാവങ്ങളുടെ യോജിപ്പിനെയും മനുഷ്യാവതാരത്തെയുംപറ്റി ഒരേ അഭിപ്രായമാണ് അംഗീകരിച്ചതെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. സുനഹദോസ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കുറപ്പെട്ടതിനാൽ, നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ഇരുസ്വഭാവങ്ങളും ഒന്നു മരൊന്നിൽ ലയിക്കത്തക്കവണ്ണം യോജിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ള എവൃത്തിക്കോസിന്റെ ഉപദേശത്തെയായിരുന്നു. കൽക്കടോനിയയിൽ നിശ്ചയിച്ച വിശ്വാസത്തെയായിരുന്നു സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരും ഉറപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്.....അതായത് മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ഞാൻ അപ്രാപ്തനാണെന്ന് എനിക്കു പരിപൂർണ്ണബോദ്ധ്യമുണ്ട്. എങ്കിലും വളരുന്നതായി എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിയിട്ടുള്ളതും എന്റെ സ്വന്തമനസ്സിൽ സത്യമെന്ന് എനിക്കു നല്ലവണ്ണം ബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുള്ളതായ ഒരു അഭിപ്രായത്തെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കൽക്കടോനിയയിലെ പിതാക്കന്മാരും ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭയിലെ (യാക്കോബായ സഭയിലെ) പിതാക്കന്മാരും ഒരേ ഉപദേശമാണു പറിപ്പിക്കുന്നത്. അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളിൽ മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ. മിശിഹായുടെ സ്വഭാവങ്ങളുടെ യോജിപ്പിൽ വേർപിരിയോ, സമ്മിശ്രമോ, പകച്ചയോ, വിഭജനമോ ഇല്ലെന്നും, ര

ണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുടെയും ഗുണങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും രണ്ടുകൂട്ടരും ഐക്യബന്ധം സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഒന്നും, രണ്ടും എന്നുള്ള പദങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്. രണ്ടു സഭകളുടെയും വിവരണങ്ങൾക്കു ഇത്രമാത്രം സാമ്യമുള്ള സ്ഥിതിക്കു ഒന്നും എന്നും, രണ്ടും എന്നും പറഞ്ഞു ദീർഘനാൾ വഴക്കുണ്ടാക്കിയതു കേവലം നിരർത്ഥകമായി തോന്നുന്നു.....

സൌത്തുഗേരൂ ബിഷോപ്പിന്റെ (ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മെത്രാന്റെ) മുമ്പിൽവെച്ചു വാടം നടത്തിയ സുറിയാനി മെത്രാന്മാർ (യാക്കോബായ മെത്രാന്മാർ) സമ്മതിച്ചതുപോലെ പ്രസ്തുത വിഷയം സുറിയാനിക്കാർ (യാക്കോബായക്കാർ) നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവർ പാശ്ചാത്യ വിശ്വാസത്തെ (കൽക്കദോനിയാ വിശ്വാസത്തെ) സമ്മതിച്ചു് ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാശ്ചാത്യസഭയുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന് എനിക്കുള്ള ആശയെ ഇവിടെ മറച്ചുവെപ്പാനും തരമില്ല" (മാത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യൻ സഭ, പുറം 338, 340, 344, 349.)

ക്രിസ്തുവിലുള്ള സ്വഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഒന്നും, രണ്ടും എന്നുള്ള യാക്കോബായക്കാരുടെയും കത്തോലിക്കരുടെയും ഈ പദപ്രയോഗങ്ങൾ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് ഒരു ഉദാഹരണംകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അഞ്ചു വിരലുള്ള കൈപ്പത്തിയിലെ അഞ്ചു വിരലും നന്നായി അടുപ്പിച്ചു പിടിച്ചാൽ ഒന്നായി തോന്നുന്നതുകൊണ്ടു് അഞ്ചുംകൂടി ഒരു വിരൽ എന്നു പറയുന്നതു അത്ര ശരിയല്ലെങ്കിലും ഒന്നായി തോന്നുന്നതുകൊണ്ടു ഒന്നും എന്നു പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ വിരലുകൾ എത്ര അടുപ്പിച്ചു പിടിച്ചാലും വാസ്തവത്തിൽ അവ ഒന്നും നശിക്കാതെയും ഒന്നു മരൊറാനിൽ ലയിക്കാതെയും സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുന്നതിനാൽ ഏക കൈപ്പത്തിയിൽ അഞ്ചു വിരലുകൾ എന്നു പറയുന്നതാണു ശരി. ക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും നശിക്കാതെയും, സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും, ഒന്നു മരൊറാനിൽ ലയിക്കാതെയും ഏക



വ്യക്തിത്വത്തിൽ അതുതകരമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്നതിനാൽ ഏകം എന്ന പദപ്രയോഗം അത്ര ശരിയല്ലെങ്കിലും ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ഏകം എന്ന പദത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണ്. സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽ ലയിക്കാതെയും ഏകവ്യക്തിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഈ സ്വഭാവങ്ങൾ വാസ്തുവത്തിൽ ഒന്നല്ല, രണ്ടാണെന്നു പറയുന്നതാണ് ശരി. ഇങ്ങനെ രണ്ടു എന്ന പദപ്രയോഗം വിശേഷാൽ വ്യാഖ്യാനമില്ലാതെ ശരിയായ അർത്ഥത്തെ ഭ്രാന്തിപ്പിക്കുന്നു; നേരേ മറിച്ചു് ഏകം എന്ന പദമാകട്ടെ വ്യാഖ്യാനമുണ്ടെങ്കിലേ ശരിയായ അർത്ഥത്തെ ഭ്രാന്തിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ.

ശുദ്ധീകരണസ്ഥലം ((Purgatory, ബോസ്പുർക്കാനാ), വി. കുർബാനയിലെ വസ്തുഭേദം (Transsubstantiation) എന്നിവ സംബന്ധിച്ച യാക്കോബായക്കാരുടെ കത്തോലിക്കരുടെ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസംപോലെ അത്രെ ഏകസ്വഭാവം, ഇരുസ്വഭാവം എന്ന പദപ്രയോഗങ്ങളിലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവും. കത്തോലിക്കർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ യാക്കോബായക്കാരുടെ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, വി. കുർബാന ചെയ്യിക്കുകയും, ശ്രാദ്ധം മുതലായ അടിയന്തിരങ്ങൾ കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും യാക്കോബായക്കാരുടെ ചോദിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗം, നരകം എന്നീ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു സ്ഥിതിയിൽ (ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിൽ) ആത്മാക്കൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായുള്ള കത്തോലിക്ക വിശ്വാസം അബദ്ധമാണെന്നും പറയും. സ്വർഗ്ഗത്തിനു് അർഹരായ വിധം മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി യാക്കോബായക്കാർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ, കുർബാന ചെയ്യിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിനു കന്യകമറിയാമിനുവേണ്ടിയോ, ഗീവർഗ്ഗീസ്, അത്തനാസ്യോസ് എന്നീ വിശുദ്ധന്മാർക്കുവേണ്ടിയോ യാക്കോബായക്കാർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ കുർബാന ചെയ്യിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. യൂദാസീനെയും കത്തോലിക്കർ ഇടതുഭാഗത്തു തുടങ്ങിയ കള്ളനെയുംപോലെ കഠിന (മരണക

രമായ) പാപത്തിൽ മരിച്ചു നരകനികൃഷ്ട്യം അർഹരാക  
 തക്ക സ്ഥിതിയിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും കർ-  
 ബാന ചെയ്യുകയും ചെയ്യാൽ യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നു  
 തീർച്ചയാണ്. എത്ര പ്രാർത്ഥിച്ചാലും കർബാന ചെയ്തില്ല.  
 ആകയാൽ യാക്കോബായക്കാർ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥി-  
 ക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യത്തിനും നരകശി-  
 ക്ഷയ്ക്കും അർഹരല്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർ—  
 ദൈവാനുഗ്രഹത്തിൽ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കും ഈ ലോക-  
 ത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ പാപങ്ങൾക്കെല്ലാം പൂർണ്ണ പരിഹാരം  
 വരുത്താൻ സാധിക്കാതെ മരിച്ചു നീതിമാന്മാർക്കു—വേണ്ടി  
 യാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതിയിൽ ഇ-  
 രിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെപ്പറ്റിയത്രെ കത്തോലിക്കർ ശുദ്ധീ-  
 കരസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാക്കൾ എന്നു പറയുന്നതും. യാ-  
 കോബായക്കാർ ശുദ്ധീകരസ്ഥലം എന്ന പദം സ്വീകരി-  
 ക്കയില്ലെങ്കിലും ആ പദത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വി-  
 ശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ-  
 ണ്ടു സ്വർഗ്ഗവും നരകവുമല്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ ചില ആ-  
 ത്മാക്കൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള കത്തോലിക്ക വി-  
 ശ്വാസത്തെ പരോക്ഷമായി ഏറ്റു പറയുന്നു.

ഇതുപോലെ വി. കർബാനയിൽ അപ്പുവും വീഞ്ഞും  
 കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളായി മാറുന്നു എന്നാ-  
 ണ കത്തോലിക്കസഭയുടെ വിശ്വാസം. അപ്പത്തിന്റെ  
 യും വീഞ്ഞിന്റെയും നിറം, രുചി മുതലായവയ്ക്കു മാറ്റം  
 മെടന്നും വരാതെ സാധാരണത്തിൽ മാത്രം വരുന്ന ഈ മാ-  
 റ്റത്തെ കത്തോലിക്കാസഭ വസ്തുഭേദം (Transsubstanti-  
 ation) എന്നു വിളിക്കുന്നു. യാക്കോബായക്കാർ ഈ പ-  
 ദം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. വി. കർബാനയിൽ കർത്താ-  
 വിന്റെ യഥാർത്ഥ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെന്നു മാത്രമേ യാ-  
 കോബായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നാണു അവരുടെ  
 വാദം. എന്നാൽ വി. കർബാനയിൽ കൂടാതെ ചെയ്ത അ-  
 പ്പവും വീഞ്ഞും വെച്ചിട്ടുള്ള പീലാസായും കോസായും കൈ-  
 യിൽ പിടിച്ചു ജനങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു അവരെ

അവകൊണ്ടു ആശീർവദിക്കുമ്പോൾ കാമ്മികനായ പട്ടക്കാരൻ ചൊല്ലുന്നു:—“ഞങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചതായ നീന്റെ തിരുശരീരവും, ഞങ്ങൾ പാനം ചെയ്ത നീന്റെ തിരുരക്തവും ഞങ്ങൾക്കു ശിഷ്ടവിധിക്കും പ്രതികാരത്തിനുമായി തീരരുതേ”. കൂടാതെ ചെയ്ത അല്പം വിഭജിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ കാസായിലുള്ള കൂടാതെ ചെയ്ത വീഞ്ഞിനെ നോക്കി പട്ടക്കാരൻ പറയുന്നു:—“ഗോഹൃത്താ മലയിൽ ദുഷ്ടന്മാരാൽ ചിന്തപ്പെട്ട രക്തം ഇതാ!” ജനങ്ങൾക്കു വി. കുർബാന കൊടുക്കുമ്പോൾ പട്ടക്കാരൻ പറയുന്നു:—“നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹായുടെ തിരുശരീരവും തിരുരക്തവുമാകുന്ന തീക്കട്ട... സത്യവിശ്വാസിക്കു നൽകപ്പെടുന്നു”. ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നു കൂടാതെ ചെയ്യപ്പെട്ട അപ്പത്തിലും വീഞ്ഞിലും കർത്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം മാത്രമല്ല, അവയഥാർത്ഥത്തിൽ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളായിത്തീരുന്നു എന്നുള്ള വിശ്വാസമാണു വാസ്തവത്തിൽ യാക്കോബായസഭ ഏറ്റവും പറയുന്നതു്. ഈ വിശ്വാസത്തെ കത്തോലിക്കർ “വസ്തുഭേദം” എന്നു പേരു കൊടുത്തു് ഏറ്റവും പറയുന്നു എന്നുണ്ടു്. യാക്കോബായക്കാർ ആ പദം സ്വീകരിക്കാതെ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിശ്വാസം ഏറ്റവും പറയുന്നു.

ഇങ്ങനെ ശുദ്ധീകരണമലം, വസ്തുഭേദം എന്നീ പദങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്ന യാക്കോബായക്കാർ അവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടു് എന്ന കത്തോലിക്ക പദപ്രയോഗത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളു എന്നു പറയുമെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ കാർത്തൂർ പാർത്തു വരുമ്പോൾ കത്തോലിക്കരുടെ ഇരുസ്വഭാവ വിശ്വാസത്തെത്തന്നെയാണു ഏക സ്വഭാവമെന്ന പദപ്രയോഗം സ്വീകരിച്ചു യാക്കോബായക്കാരും ഏറ്റവും പറയുന്നതു്.

7-ാം ഖണ്ഡികമുതൽ ഇതുവരെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളിൽനിന്നു് (പുറം 17-43) എടുത്തിക്കോ

സിൻറെ ഏക സ്വഭാവവാദമല്ല യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, ഏകസ്വഭാവം എന്ന പദം യാക്കോബായക്കാർ ഇപ്പോഴും പ്രയോഗിക്കുമെങ്കിലും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് അദ്ധ്യവസാനം ചെയ്ത വിധത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയാണു ആ പദപ്രയോഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, രണ്ടു സ്വഭാവം എന്നുള്ള കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൻറെ പദപ്രയോഗം തന്നെയും യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാരുടെയും യാക്കോബായസഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ സ്വീകാർത്ഥമാണെന്നുള്ള സംഗതികൾ വ്യക്തമായിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

### 12. ദീയസ്കോറോസ് വിശുദ്ധനും സത്യവിശ്വാസിയുമോ?

യാക്കോബായക്കാർ വി. കുർബ്ബാനയിലെ 5-ാം “ഇബ്നേനി”ൽ(മാദ്ധ്യസ്ഥപാൽന) ദീയസ്കോറോസിനെ മഹാ പരിശുദ്ധനും സത്യവിശ്വാസം “പാലിച്ചു ഏല്പിച്ചു തന്നു” പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളുമായി പരിഗണിച്ചു അദ്ദേഹത്തിൻറെ മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിച്ചു വരുന്നു. ആരിയോസ് കക്ഷിക്കാക്ഷ് ആരിയോസും, നെസ്തോറിയക്സ് നെസ്തോറിയസും, പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാക്ഷ് മാർട്ടിൻ ലൂഥറും ഹെൻറി എട്ടാമനും മഹാപരിശുദ്ധന്മാരും സത്യവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി പീഡകൾ സഹിച്ചു പിതാക്കന്മാരുമായിരിക്കാം. കേരളത്തിൽ നവീകരണക്കാർ അഥവാ മാതേന്താമ്മാക്കാർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരുടെ സഭസ്ഥാപിച്ച മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യാസ് മാതേന്താമ്മാക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മഹാ പരിശുദ്ധനും സത്യവിശ്വാസം പരിരക്ഷിച്ചു ഏല്പിച്ചു പിതാവുമാണ്. എന്നാൽ യാക്കോബായക്കാരുടെയും ഇതര സഭക്കാരുടെയും ദൃഷ്ടിയിൽ ഇവരെല്ലാം ശീശ്മക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ പാഷണ്ഡികളും സഭയിൽ നിന്നു നിയമാനുസരണം ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടവരുമല്ലേ? യഥാർത്ഥ ചരിത്രരേഖകളെ ആസ്പദമാക്കി പശ്ചാലോചിച്ചാൽ രണ്ടാമത്തേതു ആ അഭിപ്രായമേ

ലേശരി? ഇതുപോലെ ദീയസ്കോറോസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളായ മേല്പട്ടക്കാരും യാക്കോബായക്കാർക്കും ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽനിന്നും ഉരുകിച്ചു ഇതര സഭക്കാർക്കും മറ്റാപരിശുദ്ധന്മാരും സത്യവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പോരാടി ബഹുവിധ പീഡകൾ സഹിച്ചു പിതാക്കന്മാരുമാണെന്നു തോന്നിയാലും യഥാർത്ഥ ചരിത്രരേഖകളെ ആസ്പദമാക്കി അന്വേഷണം നടത്തുമ്പോൾ യാക്കോബായക്കാരുടെ ഈ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നും, മറ്റു സഭക്കാരുടെ അഭിപ്രായമാണു ശരിയെന്നും ബോദ്ധ്യമാകും. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില ചരിത്രരേഖകൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ് നിയമാനുസരണം നടന്ന പൊതുസുന്നഹദോസാണ്. (താഴെ 13-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള തെളിവുകൾ കാണുക) നിയമാനുസരണം നടന്ന പൊതുസുന്നഹദോസുകളിൽ വെച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ട ആരിയോസ്, മക്കദോനിയസ്, നെസ്തോറിയസ് എന്നിവരെ പാഷണ്ഡികളും, സഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരും, മഹാപാപികളുമായിട്ടാണു യാക്കോബായസഭ പരിഗണിക്കുന്നത്. ആകയാൽ കൽക്കദോനിയായിൽ നിയമാനുസരണം നടന്ന നാലാമത്തേ പൊതു സുന്നഹദോസിൽ വെച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ട ദീയസ്കോറോസിനെ വിശുദ്ധരും സത്യവിശ്വാസം നിലനിർത്തി എല്ലിച്ചതന്നു പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളുമായി യാക്കോബായക്കാർ പരിഗണിച്ചു. വി. കുർബാനയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിക്കുന്നത് ഒട്ടും ശരിയല്ല.

2. ദീയസ്കോറോസ് സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസായ ഫ്ലോറിയൻ, സൈർഹസിലെ മെത്രാനായ തെദൊദൊറോസ് ആദിയായ ചർച്ചെക്കൻ മാർപ്പാപ്പാപ്പാക്കി അയച്ചു ദീർഘമായ അപ്പീലുകളിലും, (Codex bibliothecae Capituli Novarensis n. 30; Ep. 113; PG 83, 1313), കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയായി ആ

ഋഷ്യം വഹിച്ച പസ്കാസിനുസ് പ്രസ്താവിച്ച വിധിയിലും (Mansi VI, 1048) ദീയസ്കോറോസ് "തസ്കരസംഘ"ത്തിലും മറ്റും വച്ചു ചെയ്ത അക്രമപ്രവൃത്തികൾ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം അനിഷേധ്യമായ ചരിത്ര രേഖകളാണ്. (4-ാം ഖണ്ഡിക കാണുക; പുറം 11-12) \*

3. ദീയസ്കോറോസ് ഏകസ്വഭാവവദിയായ എവുത്തിക്കോസിനെ പൂർണ്ണമായി അനുകൂലിച്ചു് അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസിയല്ലെന്നും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു; പല മെത്രാന്മാരെയും സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു് അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ മറ്റു മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചു; ഫ്ലോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ കഠിനമായി ഭേദോപദ്രവം എല്ലിച്ചു മൂന്നാംദിവസം മരിക്കാൻ ഇടവരുത്തി; നിക്യായിൽ പത്തു മെത്രാന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ കൂടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ വച്ചു ലെഹൻ മാർപ്പാപ്പായെ ശപിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകം കാരങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിൽ വച്ചു അദ്ദേഹം യാതൊരു അന്തഃപര്യം കാണിച്ചില്ല; യാതൊന്നിനും ക്ഷമയാചനവും ചെയ്തില്ല. ഇവയെല്ലാം കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ നടപടികളിൽ നിന്നും മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾ, വിധി എന്നിവയിൽ നിന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതികളത്രെ. ഇങ്ങനെയുള്ള ദീയസ്കോറോസിനെയാണു അത്തനാസ്ത്യാസ്, ക്രില്ലോസ് ആദിയായ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ കൂടെ യാക്കോബായക്കാർ വി. കുർബാനയിൽ അനുസ്മരിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിക്കുന്നതു്!

4. ക്രിസ്തുപൂർവ്വം 978-ൽ ചരിത്രമെഴുതിയ ഒരു യാക്കോബായ ചരിത്രകാരനായ മക്കാഫാ സെവേരൂസ് "തസ്കരസംഘ"ത്തിൽ വച്ചു ദീയസ്കോറോസിനാൽ സ്ഥാ

\* ഫ്ലോറിയന്റെയും തെദാദൈരറിന്റെയും പസ്കാസിനുസിന്റെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ "കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ്" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുക (പുറം 49-56; 226- 229; 79-81)

നളംശം ചെയ്യപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാർ രോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായിക്കു ഇപ്രകാരം എഴുതിയതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു:—“അവിട്ടന്നു ഏറ്റം വലിയ പിതാവും നാമനും പാത്രീയക്കീസുമാണ്. ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രഭവായ പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ പിൻഗാമിയാണ് അവിട്ടന്നും. അവിട്ടന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ദീയസ്കോറോസിന് ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എന്തു അധികാരമാണുള്ളത്?” ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ രോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായിക്കു വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയെന്ന നിലയിൽ സഭ മുഴുവനിലുമുള്ള അധികാരത്തെയും, ദീയസ്കോറോസ് അനധികൃതമായി ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെയും അക്രമങ്ങളെയുമാണല്ലോ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും.

5. നെസ്തോറിയസ് എഴുതിയതായി പറയപ്പെടുന്ന “ഹെറാക്ലിസെസിന്റെ ഗ്രന്ഥം” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ദീയസ്കോറോസ് അനധികൃതമായി നടത്തിയ “തസ്കരസംഘം”ത്തെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു നെസ്തോറിയസ് പറയുന്നു:— “രോമ്മാ മെത്രാനോ, പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനമോ, അപ്പൊസ്തോലിക ബഹുമാനമോ, രോമ്മാക്കാർ സ്നേഹിക്കുന്ന പരമധികാരമോ അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു” (Loofs, Nestoriana P. 302). നെസ്തോറിയസ് അബദ്ധോപദേശം പാടിപ്പിച്ചതു നിമിത്തം സഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായെങ്കിലും ദീയസ്കോറോസ് നടത്തിയതുപോലെ ഒരു “തസ്കരസംഘം” അഥവാ അനധികൃതവും അക്രമപരവുമായ ഒരു സുന്നഹദോസ് നടത്തി കപ്രസിലായിട്ടില്ലെന്നത്രെ ഈ വാക്കുകളുടെ സാരം.

എവൃത്തിക്കോസിന്റെ അബദ്ധോപദേശം ശരിയാണെന്നു ദീയസ്കോറോസ് ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നു തീർച്ചപറയുവാൻ ഇപ്പോൾ നമുക്കു സാധിക്കുകയില്ല. എവൃത്തിക്കോസിനെ ബാഹ്യമായിട്ടെങ്കിലും ആദരിക്കുന്നതിനും കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ പാത്രീയക്കീസായിരുന്ന പ്ലോവിയനെപ്പോലുള്ള തിന്നുംദീയസ്കോറോസിനു ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. കോൺ

സ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ നഗരം രോമ്മാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിത്തീർന്നതിനാലും, "പുതിയരോമ്മാ" എന്ന് അതു വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നതിനാലും ആ സിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന പാത്രിയക്കീസുമാർ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സിംഹാസനത്തിന് രോമ്മാ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മുഖ്യസ്ഥാനം ലഭിക്കണമെന്നു വാദിച്ചുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായതുകൊണ്ടല്ല, പ്രത്യേകവി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി രോമ്മായിൽ വാഴുന്നതുകൊണ്ടാണു രോമ്മാസിംഹാസനത്തിന് മറ്റൊരാൾ സിംഹാസനങ്ങളുടെയുമേൽ പ്രാമുഖ്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, എന്നാൽ പുരോഹിതന നടപടികളും കാനോനുകളും (സഭാനിയമങ്ങൾ) അനുസരിച്ചു രോമ്മാ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പ്രധാനസ്ഥാനം അലക്സാണ്ട്രിയ സിംഹാസനത്തിനും, അതുകഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നാമത്തേത സ്ഥാനം അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിനും നൽകണമെന്നു പുരാതന കാലം തുടങ്ങി സഭാപിതാക്കന്മാർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ പാത്രിയക്കീസുമാരുടെ വാദം ശരിയല്ലെന്നും രോമ്മാ മാപ്പാപ്പാമാർക്കു ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവർ ഈ വാദത്തെ അംഗീകരിക്കാതെ നിഷ്കേഴം നിരസിച്ചുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ അലക്സാണ്ട്രിയ സിംഹാസനത്തോടുള്ള അസൂയ നിമിത്തം അന്ത്യോക്യായിലെ ചില പാത്രിയക്കീസുമാർ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ പാത്രിയക്കീസുമാരുടെ വാദത്തെ ഏറെക്കുറെ അനുകൂലിച്ചു അലക്സാണ്ട്രിയ സിംഹാസനത്തെ തരംതാഴ്ത്താൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഒരു പ്രാദേശിക സൂനഹദോസിൽ അന്ത്യോക്യായിലെ ദോമനസ് പാത്രിയക്കീസ് ഫാലാവിയന്റെ മുൻഗാമിയായി കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സിംഹാസനത്തിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന പ്രോക്സസ് പാത്രിയക്കീസിന് അലക്സാണ്ട്രിയ പാത്രിയക്കീസായിരുന്ന ദിയസ് കോരോസിനു നല്കിയതിനേക്കാൾ മാനുസ്ഥാനം നല്കുകയുണ്ടായി. കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സിംഹാസനത്തോടും അതിൽ വാഴുന്ന പാത്രിയക്കീസുമാരോടും ദിയസ് കോരോസിന് അസൂയയും വൈരാഗ്യവും വർദ്ധിക്കുന്നതിന് ഇതു ഒരു വിശേഷാൽ കാരണമായി. സ്ഥിതിഗതികൾ ഇങ്ങനെ



ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് ഫ്ലാവിയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിന് വിധേയമായിരുന്ന - കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സന്യാസസഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠനായ എവുത്തിക്കോസ് അബലോപദേശം പഠിപ്പിച്ചതും, ഫ്ലാവിയൻറെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സമ്മേളിച്ച പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസിൽ വച്ചു എവുത്തിക്കോസ് പാപങ്ങളായി ശപിക്കപ്പെട്ടതും. കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സിംഹാസനത്തോടുള്ള പകയും വൈരാഗ്യവും തീർക്കുന്നതിന് ഇതുതന്നെ പറ്റിയ സന്ദർഭമെന്നു കരുതി ദീയസ്കോറോസ് എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഭാഗംചേന്ന് ഫ്ലാവിയനെയും കൂട്ടരെയും "നല്ലപാഠം" പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു. രോമ്മാ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രധാന ദാസ്യനായിരുന്ന ക്രിസോഷിയസിന്റെ ജ്ഞാനസ്ഥാനപിതാവായിരുന്നു എവുത്തിക്കോസ്. തന്മൂലം ഫ്ലാവിയൻ എതിരായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ചക്രവർത്തിയുടെയും മറ്റും സാഹായ്യനുകൂല്യങ്ങൾ തനിക്കു ലഭിക്കുമെന്നും ദീയസ്കോറോസ് വിചാരിച്ചിരുന്നു. എഫേസസിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാർ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചാൽ എവുത്തിക്കോസ് വീണ്ടും ശപിക്കപ്പെടുമെന്നും, അപ്പോൾ ഫ്ലാവിയൻ പാത്രിയർക്കീസിനു പരിപൂർണ്ണ വിജയം ഡിശിക്ഷമെന്നും ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിനാലാണ് അവിടെ നിന്നു വിരമമായി ദീയസ്കോറോസ് തന്നെ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു എവുത്തിക്കോസ് നിരപരാധിയും സത്യവിശ്വാസിയുമാണെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്.

ഇങ്ങനെ ബാഹ്യമായ ചില കാരണങ്ങൾ നിമിത്തം അബലോപദേശം പഠിപ്പിച്ചു എവുത്തിക്കോസിനെ ദീയസ്കോറോസ് പൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുന്നതിനും തൽഫലമായി പല അക്രമപ്രവൃത്തികൾ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നതിനും ഇടയായി.

ദീയസ്കോറോസിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ എതാനും അവശിഷ്ടങ്ങൾ മാത്രമേ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. തന്മൂലം ദീയസ്കോറോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദം എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദംപോലെ തന്നെയുള്ള ഒന്നായിരുന്നു.

നോ, അതോ മറ്റു ചില എകസപഭാവവാദികളുടേതുപോലെ കുറെ മയപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നോ എന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ ഇപ്പോൾ നമുക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ഏതായാലും കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിളിലെ ഹ്യാഖിയൻ പാത്രിയർക്കീസിനോടു വിരോധം തോന്നുവാൻ ഭീയസ്കോറോസിനു എന്തെല്ലാം കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും - ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭീയസ്കോറോസിന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നതായി സങ്കല്പിച്ചാൽത്തന്നെയും - അബിലോപദേശം പഠിപ്പിച്ച എവുത്തിക്കോസിനെ ഭീയസ്കോറോസ് പൂർണ്ണമായി അനുകൂലിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളത് ആക്ഷം നിഷേധിക്കാവുന്നതല്ല. ഹ്യാഖിയൻ ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായിക്കു അയച്ച അപ്പീലിൽ പറയുന്നത് "എവുത്തിക്കോസ് സത്യവിശ്വാസിയായാണ്... ഈ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ" എന്നിങ്ങനെ 'തസ്കരസംഘ'ത്തിൽ പെട്ടു എല്ലാമെത്രാന്മാരും ഏറ്റുപറയണമെന്നു ഭീയസ്കോറോസ് ആജ്ഞാപിച്ചു എന്നത്രെ. കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിൽ ഭീയസ്കോറോസിന് എതിരായി പ്രസ്താവിച്ച വിധിയിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയായ പസ്കോസിത്രസ് പറയുന്നതും "സ്വന്തം മെത്രാനിൽ നിന്നു ന്യായാനുസരണം ശാപം സ്വീകരിച്ചു എവുത്തിക്കോസിനെ പരമാധികാരം സ്വയം കവർന്നുടുത്തുകൊണ്ടു നിയമവിരുദ്ധമായി സഭയുടെ ഐക്യത്തിലേക്കു ഭീയസ്കോറോസ് സ്വീകരിച്ചു" എന്നാണ് (Mansi, VI, 1048). ഭീയസ്കോറോസിന്റെ ആന്തരിക വിശ്വാസം എന്തായിരുന്നാലും ബാഹ്യകാരണങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി വിധിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നിടത്തോളം ഭീയസ്കോറോസ് എവുത്തിക്കോസിനെ പൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം സത്യവിശ്വാസമാണെന്നു സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളാണ്. ഇക്കാരണത്താലും മറ്റു പല അക്രമപ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തവും അദ്ദേഹം കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിനാൽ നിയമാനുസരണം ശപിക്കപ്പെട്ടവനായി. എവുത്തിക്കോസിനെ പാഷണ്ഡിയായി ശപിക്കുന്നയാക്കോബായസഭ എവുത്തിക്കോസിനെ പൂർണ്ണമായി അനു

കൂലിക്കയും പലവിധ അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തതു നിമിത്തം കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ ശാപം സ്വീകരിച്ചു സഭാഭ്യന്തരമായിത്തീർന്ന ഭീയസ് കോറോസിനെ ഒരു വിശുദ്ധനും സത്യവിശ്വാസം നിലനിർത്തിയ പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളുമായി വി. കുർബാനയിൽ ഏറ്റവും പറ്റാത്ത മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിക്കുന്നത് എത്ര കഷ്ടം!

ഗാൻഗ്രാ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു നാട്ടുകടത്തപ്പെട്ടശേഷം ഭീയസ് കോറോസിന്റെ വിശ്വാസം എവുതീക്കോസിന്റെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായി എന്നതിനു തെളിവുണ്ട്. ഗാൻഗ്രായിൽ വെച്ചു സെക്ഷൻ ടീനസ് എന്നൊരാൾക്ക് അദ്ദേഹം അയച്ച ഒരുകൃതിയിൽ ക്രിസ്തുവിനു നമ്മുടെ ശരീരംപോലെതന്നെ യഥാർത്ഥവും പരിപൂർണ്ണവുമായ മനുഷ്യശരീരം ഉണ്ടായിരുന്നതായി പ്രസ്തുതമായ വാക്കുകളിൽ പറയുന്നു (Hist. Misc. III, 1) അങ്ങനെയെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനു മനുഷ്യസ്വഭാവവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഭീയസ് കോറോസ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നെന്നു അനുമാനിക്കാമല്ലോ. ഏതായാലും അന്ത്യോക്യായിലെ സെവേറിയോസ്, മാബോഗിലെ ഫിലക്സിനോസ്, ബർ എബ്രായ ആദിയായവരുടെ ഏകസ്വഭാവവാദംപോലെ ഭീയസ് കോറോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദവും കാലാന്തരത്തിൽ എവുതീക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽ നിന്നു വളരെ മയപ്പെട്ട—സത്യവിശ്വാസത്തിനനുസരണമായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാവുന്ന— ഒരു ഏകസ്വഭാവവാദമായിത്തീർന്നെന്നുവേണം ഊഹിക്കുവാൻ (പുറം. 36-40 കാണുക)

### 13. കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ

#### പ്രാമാണ്യം.

ഏകസ്വഭാവവാദികളെ ശപിച്ചു സഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ച കൽക്കദോനിയ എന്ന നാലാമത്തെ പൊതു സുന്നഹദോസ് (പുറം 12-18 കാണുക) അസാധുവാണെന്നത്രെ ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽനിന്നും ഉരുവിച്ചു ഈ ഗുപ്തമായ, അബിസ്സീനിയൻ, അമ്മേനിയൻ, യാക്കോബായ

എന്നീ നാലു സഭാവിഭാഗങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചു വരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ നാലു സഭക്കാരും അംഗീകരിക്കുന്ന നിക്യാ, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ, എഫേസ്യൂസ് എന്നീ മൂന്നു സൂനഹദോസുകളെപ്പോലെ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസും സാധുവാണെന്നുള്ളതിന് ഏതാനും തെളിവുകൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. സഭാചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഏതു സൂനഹദോസിൽ വെച്ച ഒരു വിഭാഗക്കാർ ശപിക്കപ്പെട്ട സഭയിൽ നിന്നു ഖഫിഷ്കുതരായോ ആ സൂനഹദോസ് അസാധുവാണെന്നും, അതിനു മുമ്പു നടന്നിട്ടുള്ള സൂനഹദോസുകൾ മാത്രം ശരിയാണെന്നും വാദിക്കുന്ന ഒരു പതിവ് എല്ലാവിഭാഗക്കാരുടേതായിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ആരിയോസ് കക്ഷിക്കാർ ആദ്യത്തേ സൂനഹദോസായ നിക്യായിൽ വെച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു നിക്യാസൂനഹദോസ് ശരിയല്ലെന്നും, സഭയിൽ യാതൊരു സൂനഹദോസും നടന്നിട്ടില്ലെന്നും വാദിച്ചുവന്നു. മക്കദോനിയസിന്റെ കക്ഷിക്കാർ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിൽ സമ്മേളിച്ച രണ്ടാമത്തേ പൊതുസൂനഹദോസിൽ വെച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ രണ്ടാമത്തേ ഈ പൊതുസൂനഹദോസ് അസാധുവാണെന്നും, നിക്യാസൂനഹദോസ് മാത്രമാണു ശരിയായ പൊതുസൂനഹദോസെന്നും ശഠിച്ചിരുന്നു. നെസ്തോറിയർ എഫേസ്യൂസിൽ നടന്ന മൂന്നാമത്തേ പൊതുസൂനഹദോസിൽ വെച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ആ സൂനഹദോസ് തെറ്റിപ്പോയെന്നു വാദിക്കുന്നു. നാലാമത്തേ പൊതുസൂനഹദോസായ കൽക്കദോനിയായി വെച്ചു ഏകസ്വഭാവവാദികൾ ശപിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് ശരിയല്ലെന്നും, അതിനു മുമ്പു നടന്ന നിക്യാ, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ, എഫേസ്യൂസ് എന്നീ മൂന്നു സൂനഹദോസുകൾ മാത്രമേ ശരിയായിട്ടുള്ളൂ എന്നും ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച യാക്കോബായ, ഇഗ്നേഷ്യോ അർമ്മേനിയൻ, അബിസ്സീനിയൻ എന്നീ നാലു സഭകളിൽപ്പെട്ടവർ വാദിച്ചുവരുന്നു. ഗ്രീക്കു ശീശ്മക്കാർ (യവനായക്കാർ) എട്ടാമത്തേ പൊതുസൂനഹദോസിൽ വെച്ചു ശ

പിക്ഷപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഏഴു സൂനഹദോസുകൾ മാത്രമേ നടന്നിട്ടുള്ളൂ എന്നും, എട്ടാമത്തേ സൂനഹദോസ് ശരിയല്ലെന്നും ശരിക്കും വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൽവെച്ചു ശപി ക്ഷപ്പെട്ടവരും, "പുവ്വിക കത്തോലിക്കർ" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരും 19 പൊതുസൂനഹദോസുകൾ ശരിയാണെന്നും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ തങ്ങളെ ശപിച്ചു 20-ാമത്തേ പൊതുസൂനഹദോസായ വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ് തെറ്റിപ്പോയെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു. ജഡ്ജി നിയമാനുസരണം നടത്തിയ ഒരു വിധി പ്രതികരണ ക്രമമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ജഡ്ജിയുടെ ആ വിധി അസാധുവാണെന്നും, അതിനു മുമ്പു നടന്നിട്ടുള്ള കേസുകളിലെ വിധികൾ മാത്രമേ നിയമാനുസരണമായിട്ടുള്ളൂ എന്നും ആ പ്രതിവാദിച്ചാൽ ആ വാദം ശരിയല്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ കത്തോലിക്കസഭയിൽനിന്നു നിയമാനുസരണം മോദിക്കപ്പെട്ട ഈ സഭകളെല്ലാം തങ്ങളെ ശപിച്ച സൂനഹദോസ് അസാധുവാണെന്നും, അതിനു മുമ്പു നടന്ന സൂനഹദോസുകൾ മാത്രമേ ശരിയായ സൂനഹദോസുകൾ ആയിട്ടുള്ളൂ എന്നും വാദിച്ചാൽ ആ വാദം സ്വീകാര്യമോ, യുക്തിയുക്തമോ അല്ല. ആകയാൽ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൽവെച്ചു നിയമാനുസരണം ശപിക്ഷപ്പെട്ട യാക്കോബായക്കാരുടെയും മറ്റും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് അസാധുവാണെന്നു വാദിക്കുന്നതു നിരർത്ഥകമത്രെ.

2. കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് രാജബലത്താൽ നടന്നതുകൊണ്ടു അസാധുവാണെന്നത്രെ വേറെ ചില യാക്കോബായക്കാരുടെ വാദം. ഇക്കാരണം പാഞ്ഞാണ് ആരിയോസ്കക്ഷിക്കാർ തങ്ങളെ ശപിച്ചു നിക്യാസൂനഹദോസിനെയും, നെസ്തോറിയർ എഫെസൂസ് സൂനഹദോസിനെയും തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ആരിയോസ്കക്ഷിക്കാരുടെയും നെസ്തോറിയരുടെയും ഈ വാദം ശരിയാണെന്നു യാക്കോബായക്കാർ സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കയില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു തങ്ങളെ ശപിച്ചു കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് രാജബലത്താൽ നടന്നതാണെന്നുള്ള യാക്കോബായക്കാരുടെ വാദവും സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട ആവാദ്യമില്ലല്ലോ.

പൊതുസുനഹദോസുകളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ചക്രവർത്തിമാരോ രാജാക്കന്മാരോ യാതൊരു പൊതുസുനഹദോസിന്റെയും അഭ്യന്തരകാർയ്ക്കുകളിൽ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, നേരേമറിച്ച സുനഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനോ, സുനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർക്കു യാതൊരുസൗകര്യങ്ങളും വാസസ്ഥലങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനോവേണ്ടി ഉത്സാഹിക്കുകയെ ചെയ്തിട്ടുള്ളവെന്നും മനസ്സിലാക്കും. “മതോപദേശസാര”ങ്ങളിൽ വട്ടശ്ശേരിതിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—“അന്നന്ന ഭരിച്ചുവന്ന ക്രിസ്ത്യാനിരാജാക്കന്മാരുടെ കല്പനയാൽ നിവ്യായിലും കസ്തൂന്തിനോസ് പോലീസിലും എഫേസ്യസിലും പൊതുവിനാടുത്ത മൂന്നു സുനഹദോസുകൾ കൂടുകയും അവയിൽവെച്ചു വേദവിപരീതങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തി ഇടത്തുടുക്കാരെ സഭയിൽ നിന്നു പുറം തിരിക്കുകയും..... ചെയ്തു” (34-ാം സംഗതി). കേരളത്തിലെ യാക്കോബായ ചരിത്രകാരന്മാരിൽ ഒരാളായ ഇടുല്ലയുടെ തന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതുന്നു:—“325-ൽ നിവ്യായിൽ ഒരു സുനഹദോസിനെ കസ്തൂന്തിൻ രാജാവു വളരെ ഘോഷമായി കൂട്ടി” (സഭാചരിത്രം, പുറം 37). “381-ൽ വല്യവനായ തെയോദോരസ്സ് എബ്രദോർ രാജാവു കിഴക്കെ സഭകളുടെ അഭിപ്രായം നിരപ്പുവരുത്തി രണ്ടിപ്പിക്കുന്നതിനും, അതുവരെ നടന്നുവന്ന എടുത്തുകൂട്ടെ നിരോധിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി കസ്തൂന്തിനപുരിയിൽ രണ്ടാമത്തെ സുനഹദോസ്കൂടി” (ടി ഗ്രന്ഥം, പുറം 53). “മൂന്നാമതു മൗശിഹാക്കാലം 431-ൽ എല്ലെസ്യസിൽവെച്ചു ചെയ്ത തെവാദോസ്യോസിൻ കല്പനയാൽ ഒരു സുനഹദോസ്കൂടപ്പെട്ടു” (പുറം 55). യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്ന നിക്യാ, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ, എഫേസ്യസ് എന്നീ മൂന്നു പൊതുസുനഹദോസുകളും ഇങ്ങനെ രാജകല്പനയാൽ സമ്മേളിക്കുകയും പാഷണ്ഡതകളെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തതായി അവർതന്നെ പറയുമെങ്കിലും ഈ സുനഹദോസുകളിൽ രാജകീയ അധികാരമല്ല നടന്നതും, പ്രത്യേക സുനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാരാണ് ഒരോരോ കാർയ്ക്കുകൾ സംബന്ധിച്ചു അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുകയും,

അബദ്ധോപദേശങ്ങളെ ശപിക്കയും ചെയ്തതെന്നു യാക്കോബായക്കാർ വ്യക്തമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ആകയാൽ കൽക്കടോനീയാസൂനഹദോസ് മാർസിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചു സമ്മേളിച്ചു എന്നു കാരണത്താൽ ആസൂനഹദോസ് രാജബലത്തിലാണു നടന്നതെന്നുള്ള യാക്കോബായക്കാരുടെ വാദം സ്വീകാര്യമെങ്കിൽ അവർ അംഗീകരിക്കുന്ന മറ്റു മൂന്നു സൂനഹദോസുകളും രാജബലത്തിലാണു നടന്നതെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും.

3. രാജശക്തി പ്രയോഗിച്ച ഒരു സൂനഹദോസ് നടത്തിയാലും സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനും, വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയും, “റീതു പാത്രിയർക്കീസ്” (എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെയും തലവനായ പാത്രിയർക്കീസ്) എന്ന യാക്കോബായക്കാരുടെ ഒരദ്യോഗിക നിയമഗ്രന്ഥമായ ഇദായാകാനോനാൽ വിചിക്ഷപ്പെടുന്നവരുമായ റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരമില്ലാതെ യാതൊരു സൂനഹദോസും പൊതു സൂനഹദോസായിത്തീരുകയില്ലെന്നു സൂനഹദോസുകളുടെ ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നു. നിക്യാസൂനഹദോസിൽ അലക്സാണ്ട്രിയ, അന്ത്യോക്യാ, ജരൂസലേം എന്നീ സിംഹാസനങ്ങളിലെ പാത്രിയർക്കീസുമാർ സന്നിഹിതരായിരുന്നിട്ടും പാശ്ചാത്യ ഭേദത്തെ വെറും ഒരു മെത്രാനായ ഓസിയോസ് സൂനഹദോസിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ റോമ്മായിലെ സിൽവെസ്റ്റർ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരായി വന്ന വിത്തോസ്, വിനസന്തിയോസ് എന്ന രണ്ടു പട്ടക്കാർ പാത്രിയർക്കീസുമാർക്കു മുമ്പായി യോഗനിശ്ചയങ്ങളിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു Cf. S. H. Scott, The Eastern Churches and the Papacy, p. 83 - 84. സിൽവെസ്റ്റർ മാർപ്പാപ്പാ നേരിട്ടു നിക്യാസൂനഹദോസിൽ സന്നിഹിതനായില്ലെങ്കിലും അകത്തേലിരിക്കു സഭക്കാരായ ഗ്രീക്കു സ്കാവാ ജാതിക്കാരുടെ കർബാനക്രമത്തിൽ സിൽവെസ്റ്റർ മാർപ്പാപ്പായെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: - “പിതാവായ സിൽവെസ്റ്റോസേ, അവിടുന്ന് ഒരു അഗ്നിസ്തംഭം പോലെ പ്രത്യക്ഷനായി എജീപ്ത്യൻ അബലത്തിൽ നി

ന്ന (ആരിയോസിന്റെ പാഷണ്ഡതയിൽനിന്നു) വിശ്വാ  
 സികളെ എടുത്തുമാറുകയും തെറ്റുവരാത്ത ഉപദേശങ്ങ  
 ളാൽ ദിവ്യപ്രകാശത്തിലേക്കു അവരെ അനുസൃതം നയി  
 ക്കയും ചെയ്തു.....പാഷണ്ഡികളുടെ ഭക്തിതൃന്യമായ അധ  
 രങ്ങളെ നിശ്ശബ്ദമാക്കിക്കൊണ്ടുദൈവിക മനുഷ്യനെപ്പോ  
 ലെ അവിടുന്ന് എത്രയും പരിശുദ്ധമായ വിശ്വാസസത്യ  
 ത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു... .. ബുദ്ധിമാനായുള്ളോ  
 വേ, നിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ദൈവികാരൂപിയുടെ ശക്തി  
 യാൽ അബദ്ധത്തിൽ യോജിച്ചിരുന്നവരുടെ നാവുകൾ  
 നിമ്മൂലമാക്കപ്പെടുകയും വിശ്വാസികളെന്ന ഗായകസംഘം  
 ദൈവത്തിനു് ഒരേ സ്തുതിപാടത്തക്കവിധം സംയോജിക്ക  
 പ്പെടുകയും ചെയ്തു" (N. Nilles, Kalendarium Manuale,  
 Oeniponte) 1879, p. 51). ഒരു അകത്തോലിക്കസഭ  
 നൽകുന്ന ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു നിക്യാസനഹദോസി  
 ന്റെ നിശ്ചയങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചു് ഉറപ്പിച്ചതുമൂലം റോ  
 മ്മാ മാർപ്പാപ്പായാണു വാസ്തവത്തിൽ ആരിയോസിനെ  
 ശപിച്ചു. അബദ്ധോപദേശത്തെ നിമ്മൂലമാക്കിയതെന്നു  
 ജ്ജ വിശ്വാസം പുരാതനസഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി  
 തെളിയുന്നു. വളരെക്കാലം പൌരസ്ത്യദേശത്തേ ഒരു  
 പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസായി പരിഗണിക്കപ്പെടുവന്ന  
 കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സുന്നഹദോസ് പാശ്ചാത്യപൌ  
 രസ്ത്യ ദേശങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേ പൊതുസുന്നഹദോസാ  
 യി പരിഗണിക്കപ്പെടുവന്നതും റോമ്മാമാർപ്പാപ്പായുടെ  
 അംഗീകാരത്തിനുശേഷം മാത്രമാണ്. മൂന്നാമത്തേ പൊ  
 തു സുന്നഹദോസായ എഫേസൂസിൽ സെലൂസീനോസ് മാർ  
 പ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയായി അലക്സാണ്ട്രീയാ പാത്രി  
 യക്നീസായിരുന്നു കൂറിലോസ് ആഖ്യക്ഷം വഹിച്ചു് നെ  
 സ്തോറിയസിന്റെ അബദ്ധോപദേശത്തെ സംബന്ധിച്ചു  
 മാർപ്പാപ്പാ നേരത്തെ നൽകിയിരുന്ന വിധി നടപ്പിൽ  
 വരുത്തുകയാണു ചെയ്തതു്. ഇങ്ങനെ യു്കോണായക്കാർ  
 സ്വീകരിക്കുന്ന മൂന്നു പൊതുസുന്നഹദോസുകളും റോമ്മാ  
 മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരത്താലാണു പൊതുസുന്നഹ  
 ദോസുകളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്.



യാക്കോബായക്കാർ മഹാ പരിശുദ്ധനായി പരിഗണിക്കുന്ന ദീയസ്കോരോസ് രോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാർക്ക് അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം നൽകാതെ സ്വയം അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു നടത്തിയ എഫേസുസിലെ രണ്ടാമത്തെ യോഗത്തെ (തസ്കരസംഘത്തെ)—ഒരു പൊതുസൂനഹദോസായി ദീയസ്കോരോസ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത തദനുസരണം യോഗനിശ്ചയങ്ങളിൽ ഒല്ലുവച്ചു സ്ഥിരീകരിച്ച ആ യോഗത്തെ — യാക്കോബായക്കാർ ഒരു പൊതു സൂനഹദോസായി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്നും രോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തെ അവഗണിച്ചിട്ട് ആരു സൂനഹദോസ് നടത്തിയാലും അതു പൊതുസൂനഹദോസാകയില്ലെന്നും യാക്കോബായസഭ പുരാതനകാലത്തു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെയെങ്കിൽ ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാർ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുക, മാർപ്പാപ്പാ അംഗീകരിച്ചു ഉറപ്പിക്കുക ചെയ്ത കൽക്കദോനിയ എന്ന നാലാമത്തെ പൊതുസൂനഹദോസ് ശരിയല്ലെന്നും യാക്കോബായക്കാർ വാദിക്കുന്നതു തിരസ്കരമല്ലേ?

4. കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൽ 630 മേല്പട്ടക്കാർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഇത്രയധികം മെത്രാന്മാർ സംബന്ധിച്ച വേറെ ഒരു സൂനഹദോസ് പുരാതനകാലത്തു നടന്നിട്ടില്ല. ഈ മെത്രാന്മാരിൽ ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരായിവന്ന രണ്ടു മെത്രാന്മാരും, ആഫ്രിക്കായിൽ നിന്നു വന്ന രണ്ടു മെത്രാന്മാരുമൊഴികെ ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം പൗരസ്ത്യരായിരുന്നു (Hefele, History of the Councils Ed. Clark, Eng. Transp. 298). കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിളിലെ അനത്തോളിയസ്, അന്ത്യോക്യയിലെ മാക്സിമോസ്, ജദസലേമിലെ ജൂവനേൽ എന്നീ പാത്രിയർക്കീസുമാരും ഈ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. 318 മെത്രാന്മാർ സംബന്ധിച്ച നിക്യാസൂനഹദോസും, ഞാറമ്പത്തോളം മേല്പട്ടക്കാർ സംബന്ധിച്ച കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസും, ഇരുറോളം മെത്രാന്മാർ സംബന്ധിച്ച എഫേസുസ് സൂന

ഹരോസം ശരിയായ സൂനഹദോസാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന യാക്കോബായക്കാർ മൂന്നു പാത്രീയക്കീസുമാരും രോമ്മാ പാത്രീയക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിമാരും ഉൾപ്പെടെ ദീൗ മേല്പട്ടക്കാർ സംബന്ധിച്ചു. ഉറപ്പിച്ചു കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിന്റെ വിശ്വാസം തെറ്റിപ്പോയെന്നും, ആ സൂനഹദോസ് അസാധുവാണെന്നും വാദിക്കുന്നതു് യുക്തിയുക്തമോ?

5. കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് രാജബലത്താലാണു നടന്നതെങ്കിൽ ആ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചു് അതിലെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു ഒപ്പുവച്ചു ദീൗ മേല്പട്ടക്കാർ സത്യവിശ്വാസത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു് അബദ്ധോപദേശത്തെ സ്വീകരിച്ചുവരാണെന്നുവരും. രാജായീകാരത്തെ ഭയപ്പെട്ടു സത്യവിശ്വാസത്തെ പരിത്യജിക്കുന്ന മേല്പട്ടക്കാർ ഏതാനുംപേർ ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും ഇത്രയധികം മെത്രാന്മാർ സത്യവിശ്വാസത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചെന്നുവരമോ? നിക്യാസൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചു പോത്തമൻ, നെവോകേസറിയായിലെ പൌലോസ് മുതലായവരുടെ ശരീരങ്ങളിൽ മതപീഡനകാലത്തു സഹിച്ച ഭയങ്കര മർദ്ദനങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടിരുന്നെന്നും, മതപീഡനകാലത്തു ഒരു കണ്ണു ചുഴന്നെടുക്കപ്പെട്ടുവന്നായ ഉത്തര എജിപ്തിലെ പാഫ്നുഷ്യസ് മെത്രാൻ നിക്യാസൂനഹദോസിലെ മെത്രാന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നെന്നും സഭാചരിത്രം പേലാക്കിക്കുന്നങ്കിൽ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ദീൗ മെത്രാന്മാരും രാജശക്തിയെയും മതപീഡനത്തെയും ഭയന്നു സത്യവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചു് അബദ്ധോപദേശം സ്വീകരിച്ചതായി പറയാമോ? സൈനിക ബലത്തോടുകൂടി ദീയസ്കോറോസ് നടത്തിയ "തസ്കരസംഘ"ത്തിൽ ഫ്ലാവിയൻ പാത്രീയക്കീസിനെയും മറ്റു പല മെത്രാന്മാരെയും കഠിനമായി ദേഹോപദ്രവം ഏല്പിച്ചിട്ടും ആ സൂനഹദോസിലെ നിശ്ചയങ്ങളിൽ വളരെ കഠിച്ചു മെത്രാന്മാർ മാത്രമേ ഒപ്പുവച്ചുള്ളൂ എന്നും, യോഗനിശ്ചയങ്ങൾ എഴുതാത്ത വെറും വെള്ളക്കടലാസിലാണു ചിലരും ഒപ്പിട്ടതെന്നും, മറ്റു പല

ലർ ഓടിപൊയ്ക്കുളഞ്ഞെന്നും ഫ്ലോറിയൻ പാത്രീയക്കീ  
 സിൻറ അപ്പീലിൽനിന്നും മരണം നാം അറിയുന്നു. അ  
 ഓടിയെങ്കിൽ രാജാവു എത്രമാത്രം ശക്തിപ്രയോഗിച്ചാ  
 ലും കൽക്കടോനിയായിൽ സമ്മേളിച്ച 630 പിതാക്കന്മാർ  
 തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കും മനോബോധ്യങ്ങൾക്കും  
 വിപരീതമായി സുനഹദോസിലെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു ഒപ്പുവ  
 ച്ച് അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചെന്നു വിശ്വ  
 സിക്കാമോ? നാലു പാശ്ചാത്യ മെത്രാന്മാരും 626 പൌര  
 സ്ത്യ മേല്പട്ടുകാരും സംബന്ധിച്ചിരുന്ന കൽക്കടോനി  
 യായിൽ മാർസിയൻ ചക്രവർത്തി ബലം പ്രയോഗിച്ചാൽ  
 തന്നെയും ഇത്രയധികം പൌരസ്ത്യ മെത്രാന്മാർ അതു  
 വകവച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നോ? ചക്രവർത്തി എത്രമാത്രം  
 അനുകൂലിച്ചിരുന്നാലും അതിദൂരസ്ഥമായ റോമ്മായിൽ വ  
 സിച്ചിരുന്ന ലെോൻ മാർപ്പാപ്പായിക്കു ഇത്രയധികം  
 പൌരസ്ത്യ മെത്രാന്മാരെ മർദ്ദിച്ചു അബദ്ധമെന്ന് അ  
 വർഷ ബോധ്യമുള്ള ഒരു വിശ്വാസത്തെ സ്വീകരിപ്പിക്കു  
 വാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നോ? ടീയസ്കോറോസ് നട  
 ത്തിയ "തസ്കരസംഘ"ത്തിലെപ്പോലെ കൽക്കടോനി  
 യാ സുനഹദോസിൽ ബലപ്രയോഗം നടത്തി മെത്രാന്മാരെ  
 കൊണ്ടു ഒപ്പിടുവിച്ചതിനു യാതൊരു ചരിത്രരേഖയും യാ  
 കോബായക്കാർക്കു ചുണ്ടാക്കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.  
 നേരേമരിച്ച സുനഹദോസിൽ യാതൊരു ബലപ്രയോഗവും  
 നടന്നിട്ടില്ലെന്നും, മെത്രാന്മാരെല്ലാം ലെോൻ മാർപ്പാ  
 പ്യാ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു വിശ്വാസത്തെ ഐക്യകണ്ഠേന  
 സ്വീകരിക്കയാണു ചെയ്തതെന്നും ഉള്ളതിനു ധാരാളം തെ  
 ളിവുകളുണ്ട്. താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികളിൽ നിന്നു ഇ  
 വ വിശദമാകും.

6. അന്ത്യോക്യയിലെ മാക്സിമോസ് പാത്രീയക്കീ  
 സ് കൽക്കടോനിയാ സുനഹദോസിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താ  
 വിക്കയുണ്ടായി:—“ഓഗ്യസ് മരണയ്ക്കു അർഹനായ ഫ്ലോ  
 റിയൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ സത്യവിശ്വാസത്തെ എത്രയും  
 ശരിയായും, അനുഗൃഹീതനും പരിശുദ്ധനുമായ ലെോൻ

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ \* അഭിപ്രായത്തിൽ അനുയോജ്യമായും വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. ആ വിശ്വാസത്തെ ഞങ്ങളെല്ലാം കർത്തവ്യത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു” (Mansi VI, 678; Hefele, Eng. Trans. III, p. 309). യാക്കോബായക്കാർ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയക്കീസിനെയാണല്ലോ തങ്ങളുടെ സഭാധ്യക്ഷനായി സ്വീകരിക്കുന്നത്. യാക്കോബ് ബർദാനോ മർദ്ദീനിൽ “അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനം” എന്ന പേരിൽ അനധികൃതമായി യാക്കോബായ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് (പുറം 15-17 കാണുക) വി. പത്രോസിനാൽ സംസ്ഥാപിതമായ യഥാർത്ഥ അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിൽ തന്നെ വാണിരുന്ന മാക്സിമോസ് പാത്രിയക്കീസ് കർക്കടോനിയ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ലെഭാൻ മാർപ്പാപ്പാ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത വിശ്വാസം സത്യവിശ്വാസമാണെന്ന് ഏകപര്യയകയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു യാക്കോബായക്കാർ പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയല്ലേ?

സെബാസ്ത്യാപ്പോളിലെ മെത്രാനായ ചെക്രോപ്പിയസ് കർക്കടോനിയ സൂനഹദോസിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:—“എവരതിങ്കോസിന്റെ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു രോമ്മായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു പ്രമാണം നേരത്തേ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അവരെല്ലാം ഒപ്പുവച്ചിരിക്കുന്നു” + ഈ അഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിച്ചു എല്ലാ മെത്രാന്മാരും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—“അതുതന്നെ ഞങ്ങളുപയന്നു.

---

\* പാത്രിയക്കീസിനെ ചിലപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ, മെത്രാൻ എന്നിങ്ങനെ വിളിക്കാറുണ്ട്. മാർപ്പാപ്പാ രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിലെ മെത്രാൻ കൂടിയായാൽ മാർപ്പാപ്പായെയും ചില പിതാക്കന്മാർ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മെത്രാൻ, മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിങ്ങനെ വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് അനാരോപമായി പുരിഗണിക്കേണ്ടതല്ല—  
 ഗ്രന്ഥകർത്താ.

+ അവരെല്ലാം=ചെക്രോപ്പിയസും സമീപസ്ഥരായ മെത്രാന്മാരും.

ലെഖാൻ നേരത്തേ നല്കിയ വിശദീകരണം മതിയാകും. സത്യവിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു വേറൊരു പ്രഖ്യാപനവും പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതില്ല” (Hefele, III; p. 316) സാർദസിലെ മെത്രാനായ ഫ്ലോറൻസിയിൽ പറഞ്ഞു: - “എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ലെഖാന്റെ ലേഖനം മതിയാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു” (Hefele III, p. 316). മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയായി കൽക്കടാനിയായിൽ ആലുക്കം വഹിച്ച പസ്പാസിനൂസ് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. — “എല്ലാ പള്ളികളുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായും നെസ്തോറിയസിന്റെയും എവുത്തിക്കോസിന്റെയും പാഷണ്ഡതയെ ശപിച്ചുവൻമായ ലെഖാൻ എന്ന എത്രയും വിശുദ്ധന്റെ ലേഖനം സത്യവിശ്വാസം എന്താണെന്നു പ്രസ്തുതമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസത്തെ തന്നെ ഈ സൂനഹദോസ് സ്വീകരിക്കുന്നു.” (Mansi. VII, 7; Hefele III, p. 330) പസ്പാസിനൂസിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്കു ആരും എതിരട പരഞ്ഞില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, എവുത്തിക്കോസിന്റെ അബലോപദേശത്തെ വിമർശിച്ചും സത്യവിശ്വാസം ഭംഗിയായി വിശദീകരിച്ചും ഫ്ലോറിയൻ പാത്രീയക്കീസീനു ലെഖാൻ മാർപ്പാപ്പാ അയച്ച സുപ്രസിദ്ധമായ ആ ലേഖനം സൂനഹദോസിൽ വായിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പിതാക്കന്മാരെല്ലാം ഹർഷാരവത്തോടെ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. — “ഇതാണു് അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ വിശ്വാസം. ഇതാണു പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസം. ഇപ്രകാരം ഞങ്ങളെല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു..... പത്രോസ് ലെഖാന്റെ അധരങ്ങളാ വഴി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.....ലെഖാനും കൂറിലോസും ഒരേ സംഗതിയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതു്..... ഈ ലേഖനം എഫേസൂസിൽ വായിക്കപ്പെടാഞ്ഞതു് എന്തുകൊണ്ടു്? ഭീയസ്പ്കോറോസ്” — മാർപ്പാപ്പായുടെ ഇപ്രകാരം എന്താണെന്നു കാണുക!” (Mansi, VI, 972) “അതിവിശുദ്ധനായ ലെഖാന്റെ ലേഖനം സ്വീകരിക്കാത്തവൻ പാഷണ്ഡീയാണു്”. (Ses. IV)

രാജശക്തി പ്രയോഗിച്ചു് ഇത്ര ആഹ്ലാദപൂർവ്വകമായ വാക്കുകൾ മെത്രാന്മാരെക്കൊണ്ടു പറയിപ്പിക്കുക സാ

ലുചല്ലല്ലോ. കൽക്കദോനിയോ സുന്നഹദോസിൽ പശുവ  
ത്തിയുടെയോ, മററാരുടെയെങ്കിലുമോ യാതൊരു ബല  
പ്രയോഗവും നടന്നിട്ടില്ലെന്നു് ആരുടെ നിർബന്ധവുമുക്ടാ  
തെ—സപാഭാവികമായി—ലെഭാൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ ലേ  
ഖനത്തെ സംബന്ധിച്ച മെത്രാന്മാർ പറഞ്ഞ അഭിലാഷ  
ങ്ങളിൽനിന്നും, അർത്ഥഗർഭമായ ഈ ആർപ്പുവിചിക്രമി  
കളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

7. കൽക്കദോനിയോസുന്നഹദോസിൽ സന്നിഹിത  
രായിരുന്ന മെത്രാന്മാരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും സ്ഥലം വി  
ട്ടശേഷം കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിലെ അനത്തോളിയസ്  
പാത്രിയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹിതാനുവർത്തികളാ  
യിരുന്ന ഏതാനും മെത്രാന്മാരും കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ  
സിംഹാസനത്തിനു റോമ്മാ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മദ്ധ്യ  
സ്ഥാനം നല്കണമെന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചയം സുന്നഹദോ  
സിന്റെ 28-ാം കാനോനായി അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി  
(പുരം 47-49 കാണുക.) കൽക്കദോനിയായിൽ 680 മെ  
ത്രാന്മാർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ആകെ 84 മെത്രാ  
ന്മാർ മാത്രമേ ഈ കാനോനായിക്കു പ്പേ വെച്ചുള്ളൂ. ഈ  
കാനോനാ നിക്യാസുന്നഹദോസിന്റെ നിശ്ചയത്തിനു്  
എതിരായിരുന്നെങ്കിലും കാരണത്താൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതി  
നിധിമാർ ഇതിനെ പ്രതിഷേധിച്ചു. മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതി  
നിധിമാരിൽ ഒരാളായ ലൂക്കേൻസിയുസ് ഏറ്റവും ബുദ്ധിപൂർവ്വ  
കമായി ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി:—“കോൺസ്റ്റൻറി  
നോപ്പിളിലെ മെത്രാന്മാർക്കു് ദീർഘകാലമായി ഈ പദ  
വി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അവർ എന്തിനു് ഇതു  
ആവശ്യപ്പെടുന്നു? അവർക്കു് ഇതു് ഒരിക്കലും ഇല്ലായിരുന്നെ  
ങ്കിൽ എന്തിനു് അവർ ഇതു ചോദിക്കുന്നു?” (Mansi 7,  
442; Hefele III, p. 428).

28-ാം കാനോനാ അംഗീകരിച്ചുകിട്ടുന്നതിനായി  
അതു നിർമ്മിച്ചവർ ലെഭാൻ മാർപ്പാപ്പായിക്കു ഇപ്രകാരം  
എഴുതി:—“അങ്ങു് അനുഗ്രഹിതനായ പത്രോസിനെ സം  
ബന്ധിച്ചുള്ളവയെല്ലാം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനു നിയമിക്ക

പ്പെട്ട ആളാണ്. അങ്ങു ഞങ്ങളുടെ തലയാണ്. ഞങ്ങൾ അംഗങ്ങളുമാകുന്നു..... അങ്ങയുടെ കല്പനയാൽ ഞങ്ങളുടെ തീരുമാനത്തെ ആദരിക്കണമെന്നും അങ്ങയോടു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു..... മക്കളുടെ യോഗ്യമായ പ്രവൃത്തിയെ തല സ്ഥിരീകരിക്കണമെന്നത്രെ ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു്" (Cf. Scott, p. 197). ഈ 28-ാം കാനോനും അംഗീകരിച്ചു് ഉറപ്പിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു് മാർസിയൻ ചക്രവർത്തിയും ലെക്കാൻ മാർപ്പാപ്പായിക്കു ഏഴുതുകയുണ്ടായി. മാർപ്പാപ്പാ ഈ കാനോനെ തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു് അനത്തോളിയസിനും ചക്രവർത്തിക്കും ഏറ്റവും കർശനമായ ഭാഷയിൽ ഇങ്ങനെ മറുപടി നല്കി:—“അപ്പൊസ്തോലിക സിംഹാസനം സ്തുഷ്ടിക്കുന്നതിനു രാജാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം പര്യാപ്തമല്ല” (Scott, p. 198). കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിൽ രാജാവു വസിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ അപ്പൊസ്തോലന്മാരോ അവരുടെ അടുത്ത പിൻഗാമികളോ സ്ഥാപിച്ച ചില സിംഹാസനങ്ങളെപ്പോലെ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സിംഹാസനത്തിനു പ്രാധാന്യം ലഭിക്കേണ്ടതല്ല എന്നത്രെ ലെക്കാൻ ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം. ഈ മറുപടി ലഭിച്ചപ്പോൾ ചക്രവർത്തി ഒട്ടും അതു പൂനാകാതെ മാർപ്പാപ്പായെ പ്രശംസിച്ചു് ഇങ്ങനെ ഏഴുതി:—“പുരാതനമായ പതിവിൽ നവീകരണം വരുത്തുവാൻ സമ്മതിക്കാത്തതിൽ അപ്പൊസ്തോലിക സിംഹാസനത്തിലെ മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ പരിശുദ്ധനായ അവിടുന്ന് ഏറ്റവും യോഗ്യമായ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു” (Ep. 110). മാർസിയന്റെ ഭാര്യയായ പുരക്കേറിയ രാജ്ഞിക്കും 28-ാം കാനോനായെപ്പറ്റി മാർപ്പാപ്പാ ഇപ്രകാരം ഏഴുതി:—“നികയാസൂനഹദോസിലെ തീരുമാനങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി മെത്രാന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചയത്തെ ഞാൻ അസാധുവായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും, പരിശുദ്ധ അപ്പൊസ്തോലനായ പത്രോസിന്റെ അധികാരത്താൽ അതിനെ റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു” (Ep. 105). സൂനഹദോസിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനും, അസാധുവാക്കുന്നതിനും, റദ്ദാക്കുന്നതിനും മറ്റും മാർപ്പാപ്പായിക്കു അധികാരമുണ്ടെങ്കിൽ സഭയിൽ

പരമാധികാരം മാർപ്പാപ്പായ്ക്കല്ല, പൊതുസുനഹദോസിനാണു് എന്നു ചില അകത്തോലിക്കർ വാദിക്കുന്നതു് പൂരാതന വിശ്വാസത്തിനു് എത്രയോ വിരുദ്ധമാണെന്നു് ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളെല്ലാം വിശദമാക്കുന്നു.

28-ാം കാനോനാലെഭാൻ മാർപ്പാപ്പാ അംഗീകരിക്കയില്ലെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അതു നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പ്രവർത്തകനായിരുന്ന കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിലെ അനത്തോളിയസ് പാത്രിയർക്കീസ് മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു ഇപ്രകാരം എഴുതി: "കൽക്കദോനിയായിൽ അടുത്തകാലത്തു സമ്മേളിച്ച പൊതുസുനഹദോസിൽ വച്ചു കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സിംഹാസനത്തെപ്പറ്റി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു എന്നിൽ യാതൊരു കുറ്റവുമില്ലെന്നു പരിശുദ്ധനായ അവിടുന്ന് അറിഞ്ഞാലും.....അവിവേകവും അന്യരുടെ വസ്തുവിന്മേലുള്ള ആഗ്രഹവും എന്നിങ്ങു വേണ്ടെന്നു വച്ചിരുന്നതിനാൽ അക്കാർത്തിൽ ഞാൻ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പരിശുദ്ധനായ അവിടുന്നു വേണ്ടവണ്ണം ഗ്രഹിക്കണമേ.....കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സഭയിലെ വന്യ വൈദികരാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ താല്പ്യം കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്..... ഇപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചയങ്ങളുടെ സകല ബലവും സ്ഥിരീകരണവും അവിടുത്തെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു മാത്രമാണല്ലോ. (Anatolius ad Leonem M. Ep. 132,4; PL 54, 1084; Mansi VI, 278 s). സുനഹദോസു നിശ്ചയങ്ങൾക്കു മാർപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തിൽനിന്നു മാത്രമാണു സകല ബലവും സ്ഥിരീകരണവും ലഭിക്കുന്നതെങ്കിൽ രാജശക്തി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടാലും മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരമില്ലെങ്കിൽ ഒരു സുനഹദോസും സാധുവാകയില്ലല്ലോ.

റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരമില്ലെങ്കിൽ സുനഹദോസു നിശ്ചയങ്ങൾക്കു യാതൊരു വിലയുമില്ലെന്നതെ 28-ാം കാനോനായുടെ ഈ ചരിത്രം വിശദമാക്കുന്നതു്. 381-ൽ സമ്മേളിച്ച കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സുനഹദോസിൽ 3-ാം കാനോനായായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട കാ



നോനാതന്നെയൊന്നും കൽക്കടോനിയ സൂനഹദോസിൽ 28-ാം കാനോനായി വീണ്ടും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. 3-ാം കാനോനാ അന്നത്തേ രോമ്മാ മാർപ്പാപ്പാ അംഗീകരിക്കാതിരുന്നതിനാൽ അതു യാതൊരു വിലയുമില്ലാത്തതായിത്തീർന്നു. തന്മൂലം കൽക്കടോനിയ സൂനഹദോസിലെങ്കിലും അത് അവതരിപ്പിച്ചു രോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരം വാങ്ങാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചാണ് അനത്തോളിയസും 83-ാമെത്രാന്മാരും ലെഖാൻ മാർപ്പാപ്പായിക്കു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചത്. ഇക്കാര്യം എങ്ങനെയെങ്കിലും സാധിക്കുന്നതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് മാർസിയൻ ചക്രവർത്തിയും ഈ വിഷയത്തിൽ ശിപാർ ചെയ്തത്. മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരമില്ലാതെ കാനോനായിക്കു വില ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നതിനു കാനോനാ നിർമ്മിച്ചവർ ശ്രമിക്കുമായിരുന്നോ? രാജശക്തിയാലാണ് കൽക്കടോനിയ സൂനഹദോസ് നടത്തപ്പെട്ടതെങ്കിൽ 28-ാം കാനോനാ അംഗീകരിച്ചു കിട്ടുന്നതിനു മാർസിയൻ ചക്രവർത്തി മാർപ്പാപ്പായോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനുപകരം സാധിക്കാതെ ഉപയോഗിച്ച് ആ കാനോനാ നടപ്പിൽ വരുത്തുമായിരുന്നില്ലേ? മാർപ്പാപ്പായിക്കു സൂനഹദോസിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിനോ, തള്ളിക്കളയുന്നതിനോ അധികാരമുണ്ടെന്നുള്ള ബോധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ 28-ാം കാനോനാ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ ഒരു കുറവും താൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് അനത്തോളിയസ് പാത്രിയർക്കീസ് മാർപ്പാപ്പായെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതും, തന്റെ അഭ്യർത്ഥന ലെഖാൻ മാർപ്പാപ്പാ ചെയ്യുപുറം തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടും മാർസിയൻ ചക്രവർത്തി അതുപുനാകാതെ മാർപ്പാപ്പായുടെ കർതവ്യബോധത്തെ പ്രശംസിച്ചതും? സഭയിൽ പരമാധികാരം മാർപ്പാപ്പായിക്കല്ല സൂനഹദോസിനാണ് എന്നിങ്ങനെ ചില യാക്കോബായക്കാരുടെ പരയാറുണ്ട്. ഈ വാദം ശരിയായിരുന്നെങ്കിൽ കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിളിലെ 3-ാം കാനോനായും, കൽക്കടോനിയയിലെ 28-ാം കാനോനായും അംഗീകരിച്ചു കിട്ടുന്നതിനു മാർപ്പാപ്പായോടു അഭ്യർത്ഥിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു.

മാർസിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ശക്തിമത്തായ ശിപാർശയുണ്ടായിട്ടും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിലെ 28-ാം കാനോനാ മാർപ്പാപ്പാ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഇതിൽ നിന്നും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് രാജബലത്തിലാണു നടന്നതെന്നുള്ള യാക്കോബായക്കാരുടെ വാദം ചരിത്രവസ്തുതകൾക്കു നേരേ വിപരീതമാണെന്നു അനുമാനിക്കാമല്ലോ.

8. റോമ്മാ, അലക്സാണ്ട്രീയാ, അന്ത്യോക്യാ, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ എന്നീ പ്രധാനപ്പെട്ട നാലു സിംഹാസനങ്ങളിലെ പാത്രീയക്കീസുമാരിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുമെന്നും, അങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായം സഭയിൽ പൊതുവായി സ്വീകാർത്ഥമാണെന്നു മത്ര യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. റോമ്മാ പാത്രീയക്കീസായ ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ ലേഖനം വഴിയായി കൽക്കദോനിയായിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത അതേ വിശ്വാസത്തെ അന്ത്യോക്യായിലെ മാക്സിമോസ് (പുറം 19-60 കാണുക), കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിലെ അനത്തോളിയസ്, ജരൂസലേമിലെ ജൂവനേൽ എന്നീ മൂന്നു പാത്രീയക്കീസുമാർ സ്വീകരിച്ചു സൂനഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾക്കു രൂപമെടുത്തു. അലക്സാണ്ട്രീയാ പാത്രീയക്കീസായ ദീയസ്കോറോസിനെ ഇവരെല്ലാം കഠറക്കാരനും പാഷണ്ഡിയുമായി പരിഗണിച്ചു ശപിച്ചു. ആകയാൽ ഭൂരിപക്ഷം പാത്രീയക്കീസുമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് അസാധുവാണെന്നും, ദീയസ്കോറോസ് സത്യവിശ്വാസം ഏല്പിച്ചുതന്ന മഹാ പരിശുദ്ധനാണെന്നും യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത് അവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മൗലിക തത്വങ്ങൾക്കുതന്നെ വിരുദ്ധമാണ്.

9. യാക്കോബായ സഭയിൽ നടപ്പിൽ ഇരിക്കുന്നതും, ആ സഭ അംഗീകരിക്കുന്നതുമായ പൊതു സൂനഹദോസുകളുടെയും പ്രാദേശിക സൂനഹദോസുകളുടെയും നിശ്ചയങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ബർ എബ്രായ എന്ന യാക്കോബായ പ

ബിതൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള “ഇദായാകാനോൻ” എന്ന സുപ്രസില സഭാനിയമഗ്രന്ഥത്തിൽ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ അനേക നിശ്ചയങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ് യാക്കോബായക്കാട് ഒട്ടം സ്വീകരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു സുന്നഹദോസായിരുന്നെങ്കിൽ യാക്കോബായ സഭയുടെ ഭൗദ്യോഗിക നിയമഗ്രന്ഥമായ “ഇദായാ കാനോനിൽ” കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ ഇത്രയധികം നിശ്ചയങ്ങൾ ചേർക്കുകയില്ലായിരുന്നല്ലോ. ആകയാൽ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ് യാക്കോബായക്കാട് അത്ര ശപിക്കപ്പെടേണ്ടതും നിഷിദ്ധവുമായ ഒരു സുന്നഹദോസല്ലതന്നെ.

10. യാക്കോബായ സഭയെപ്പോലെ ഏക സ്വഭാവവാദത്തിൽനിന്നും ഉരുവിച്ച ഒരു സഭയാണ് അർമ്മേനിയൻസഭ. ഈ സഭയിലെ ഒരു മറ്റൊ പണ്ഡിതനും, 12-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവനുമായ നേർസസ് (+ 1173) കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിൽ അദ്ധ്യവസാനം ചെയ്ത ഇരുസ്വഭാവ-വിശ്വാസം സ്വീകാര്യമാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “ക്രിസ്തുവിൽ ഏക സ്വഭാവമാണെന്നു നാം പറയുന്നത് എവൃത്തിക്കോസിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരംകൂടിച്ചേർന്നു ഒന്നായിട്ടല്ല; അപ്പൊജിനാരിസിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ക്ഷയിച്ചുപോയ ഒന്നായിട്ടുമല്ല, പ്രത്യേക അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ കൂരില്ലോസിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ള ഒന്നായിട്ടാണ്... .. രണ്ടു സ്വഭാവം എന്നു പറയുന്നതിനെ നാം നിരസിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ രണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ നെസ്തോറിയസിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം (ക്രിസ്തു) രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടതായി മനസ്സിലാക്കരുത്. നേരേമരിച്ച്, എവൃത്തിക്കോസിന്റെയും അപ്പൊജിനാരിസിന്റെയും ഉപദേശത്തിന് എതിരായി കൂടിച്ചേരാത്ത സ്വഭാവമായി നാം മനസ്സിലാക്കണം.” (Nerses IV, Libello confessionis fidei, ad Alexium supremum exercitus bizantini Ducem. I Cappelletti. S. Nersetis Claiensis, Armenorum catholic. opera I, Venetiis) 1883, pp.

182-183) ക്രിസ്തു പുണ്യ മരണകൃത്യങ്ങളെ വിശ്വാസ സത്യം നിഷേധിച്ച ഒരു പാപിണിയാണ് അപ്പൊളിനാരിയസ്. നെസ്തോറിയസ് ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു വ്യക്തിത്വമുണ്ടെന്നു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. എവുത്തിക്കോസ് ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും പഠിപ്പിച്ചു. നേർസസ് പറയുന്നത് അപ്പൊളിനാരിസിന്റെയും എവുത്തിക്കോസിന്റെയും അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ള ഏക സ്വഭാവമല്ല ക്രിസ്തുവിലുള്ളതെന്നും, ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ, രണ്ടു വ്യക്തിത്വം ക്രിസ്തുവിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള നെസ്തോറിയസിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അനുസരണമായ അതും വരാതിരിക്കുന്നെങ്കിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമെന്നുള്ള പദപ്രയോഗം തെറ്റല്ലെന്നും അത്രെ. വാസ്തവത്തിൽ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ് ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു വ്യക്തിത്വമുണ്ടെന്നുള്ള നെസ്തോറിയസിന്റെ ഉപദേശത്തെ ശപിക്കുന്നു. രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ക്രിസ്തു എന്ന ഏക വ്യക്തിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു എന്നാണ് സുന്നഹദോസിന്റെ ഉപദേശം. ഈ ഉപദേശം തെറ്റല്ലെന്നത്രെ നേർസസിന്റെ അഭിപ്രായം (പുറം 33-14 കാണുക).

[1. ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽ നിന്നും ഉരുവിച്ച ഈ ഗുപ്തമായ, അബിസ്സിനിയൻ, അജേനിയൻ, യാക്കോബായ എന്നീ നാലു സഭകാരാഴിച്ചു ലോകത്തിലുള്ള മറ്റു യാതൊരു സഭക്കാരും കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ് രാജവലത്താൽ നടന്നതാണെന്നോ, അസാധുവാണെന്നോ ഉള്ള വാദം ഇതുവരെ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ല. ഗ്രീക്കു സഭക്കാരും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും കത്തോലിക്കസഭയെ വളരെ ചേർക്കുന്നെങ്കിലും ആദ്യത്തേ മൂന്നു സുന്നഹദോസുകളെപ്പോലെയാണു കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസും നടന്നിട്ടുള്ളതെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. ഗ്രീക്കുസഭക്കാരും "പുഴുപിടിച്ച കത്തോലിക്കർ" എന്നറിയപ്പെടുന്നവരും കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിനെ ശരിയായ പൊതു സുന്നഹദോസായി സ്വീകരിക്കുന്നു. യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാർ ഗ്രീക്കുസഭക്കാരെ സഹോദരീ സഭക്കാരായി പരിഗണിച്ചുവരുന്ന സ്ഥി

തീക്ഷ്ക കൽക്കടോനിയ സുന്നഹദോസും അതിൽവച്ചു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട വിശ്വാസവും അബദ്ധമാണെന്നു യാക്കോബായക്കാർ പഠയാവുന്നതല്ലല്ലോ.

12. കത്തോലിക്കസഭയെ ദോഷിക്കുന്ന ഗ്രീക്കു സഭക്കാർ ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായെ ഒരു വിശുദ്ധനായി പരിഗണിച്ചു് ഫെബ്രുവരി 18-ാം-നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുനാൾ ഇപ്പോഴും കൊണ്ടാടിവരുന്നു. ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായെയും, എവുത്തിക്കോസിന്റെ അബദ്ധോപദേശത്തെ വിമർശിച്ചു മാർപ്പാപ്പാ എഴുതിയ ലേഖനത്തെയും പ്രശംസിച്ചു പല കാര്യങ്ങൾ ഗ്രീക്കുസഭ അന്നുതന്നെ ആരാധനക്രമത്തിൽ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു്. മാർപ്പാപ്പായുടെ ആ ലേഖനത്തെ "വിശ്വാസത്തിന്റെ ഡുങ്ക്"മായിട്ടാണു ഗ്രീക്കുസഭ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. തിരുനാളിൽ ചൊല്ലുന്ന ഗീതങ്ങളിൽ ഒരിടത്തു ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "എത്രയും അനുഗൃഹീതനായുള്ളോവേ, സുപ്രഭാതം പോലെ പാശ്ചാത്യദേശത്തുനിന്നു നീ ഉദയം ചെയ്യുകയും, പ്രകാശരശ്മികൾപോലെ തിരുസഭയുടെമേൽ വിശുദ്ധോപദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയ നിന്റെ ഗ്രന്ഥതല്ലജത്തെ നീ അയക്കുകയും ചെയ്തു. വന്ദ്യനായ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമുഖസ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലത്തായ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനുമായവൻ ദൈവത്താൽ പ്രേരിതനായി തന്റെ ഗ്രന്ഥതല്ലജത്തെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്താൽ പ്രേരിതനായി ദൈവത്താൽ മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടവിധം മുതോപദേശങ്ങളെ കല്ലുകകളിന്മേൽ നീ എഴുതി. രണ്ടാമത്തേ ഒരു മോശയെന്നവിധം വന്ദ്യരായ ഉപദേശക്കാരുടെ ഗണത്തിൽ നീ പ്രത്യക്ഷനായി" (Nilles, Kalend-arium Manuale, pp. 107-108). യാക്കോബായസഭ പാഷണ്ഡിയായി പരിഗണിച്ചു ശപിക്കുന്ന ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായെയാണു മറ്റൊരു അകത്തോലിക്ക സഭയായ ഗ്രീക്കുസഭ വിശുദ്ധനായും, വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായും, ദൈവത്താൽ നടത്തപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു മുഴുയായും പരിഗണിച്ചു് ഇത്രയധികം പുകഴ്ത്തുന്ന

തു! ഗ്രീക്കുസഭ യാക്കോബായക്കാർക്കു യോജിക്കാൻകൊള്ളാവുന്ന ഒരുസഹോദരീസഭയാണെന്നു യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാർ ഇക്കാലത്തു വിശ്വസിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ലെഖാൻമാർപ്പാപ്പാ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു യാക്കോബായസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ.

13. ഗ്രീക്കുസഭയുടെ ഒരു വിഭാഗമായ റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ വലിയ ഒരു വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും, ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാംഗമായിരുന്ന വിശ്വവിശുതനായ സൂമാനെപ്പോലെ ഒരു മഹാ ചിന്തകനും, സാഹിത്യകാരനുമായ വ്ലാദിമീർ സൊളോവിയെ (Vladimir Soloviev) റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെയും ലെഖാൻമാർപ്പാപ്പായുടെയും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിന്റെയും അധികാരപ്രമാണുക്കളെ ആരെങ്കിലും നിഷേധിക്കുന്നതു് എത്ര ബുദ്ധിശൂന്യമാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:— “അധികാരവും വിശ്വാസസംബന്ധമായ പ്രമാണുവും സംബന്ധിച്ചുള്ള റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ പ്രാമുഖ്യം അനധികൃതമായി കരസ്ഥമാക്കിയ ഒരു അവകാശമാണെന്നും, ഒരു അബലമാണെന്നും പറഞ്ഞു് ഒരാൾ തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ മഹാനായ ലെഖാനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മഹാവുരുഷനെ പിടിച്ചുപരിക്കാരന്തും പാഷണ്ഡിയുമായി പരിഗണിക്കേണ്ട ആവശ്യം മാത്രമല്ല ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു് ആർക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്; പ്രത്യുത കൽക്കദോനിയായിലെ പൊതുസൂനഹദോസിനെയും അഞ്ചാംശതാബ്ദത്തിലെ സത്യസഭ മുഴുവനെയും പാഷണ്ഡയാപദേശം പഠിപ്പിക്കുന്നതായി കററപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യംകൂടി അയാൾക്കു നേരിട്ടു്” (La Russie et l’Eglise universelle, p. 202). 630 മേല്പട്ടക്കാർ സംബന്ധിച്ച കൽക്കദോനിയസൂനഹദോസും ലെഖാൻമാർപ്പാപ്പായും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത വിശ്വാസം തെറ്റിപ്പോയെങ്കിൽ ലോകമുഴുവനിലുമുള്ള വിശ്വാസം തെറ്റിപ്പോയതായി വിചാരിക്കണമെന്നാണല്ലോ ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം.

14. മലങ്കരയാക്കോബായ സഭയിലെ പ്രശസ്തരായ പല നേതാക്കന്മാരും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസു് ഭീ

യസ്കോറോസിനെ ശപിച്ചു സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചതു ന്യായാനുസരണമാണെന്നു പല സന്ദർഭങ്ങളിലും സമ്മതിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്മേലുണ്ടായ സഭയുടെമേൽ ആഖ്യാനികാധികാരമല്ലാതെ സഭയുടെ സ്വത്തുക്കളുടെമേൽ യാതൊരു അധികാരവുമില്ലെന്നു വാദിച്ചു വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനിയെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചു പ്രത്യേക കക്ഷിയായിത്തീർന്നവരെയും മലങ്കരയിൽവന്നു അബൂജാ പാത്രിയർക്കീസ് ശപിച്ചു മുടക്കി. മുടക്കിനുശേഷം വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനിക്കു മറ്റൊരു പള്ളിയിൽ ഒരുദിവസം കർബാന ചെയ്യാൻ പോയപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇലവിനാമണ്ണിൽ സ്കോറിയമല്ലാതെ തന്റെ കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു ആളയച്ചു ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. പാത്രിയർക്കീസിന്മേലും മുടക്കുസംഭവിച്ചു തിരുമേനിക്കു ചെയ്യാൻ കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു തനിക്കു വളരെ മനഃപ്രയാസമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു മല്ലാനച്ചൻ തിരുമേനിയെ കാണുന്നതിനോ, കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനോ പോയില്ല. അന്നു കർബാനമല്ലേ വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനിക്കു പറഞ്ഞ പ്രസംഗത്തിൽ ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: - "കൽക്കദോനിയയിൽ പിതാക്കന്മാരെല്ലാംകൂടി മുടക്കിയ മുടക്കു മുടക്കല്ലെന്നും, ഇപ്പോൾ ആ മുടക്കപ്പെട്ടവന്റെ മുടക്കു മുടക്കായെന്നുവന്നോ? എന്നാൽ ആ ന്യായം സ്കോറിയായന്മാർതന്നെ വന്നു എന്നു ഒന്നുപറിക്കട്ടെ". തിരുമേനിയുടെ ഈ വാക്കുകൾ യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴും സംസാരവിഷയമാകാറുണ്ട്. കൽക്കദോനിയായസുന്നഹദോസിൽ 630 മേൽപ്പട്ടക്കാർകൂടി ദീയസ്കോറോസിനെയും അദ്ദേഹത്തെ അനുക്രമിച്ചു എകസ്വഭാവവാദികളെയും മുടക്കിയെന്നും, അങ്ങനെ മുടക്കപ്പെട്ടവരിൽനിന്നു കാലക്രമത്തിൽ പട്ടം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അബൂജാ പാത്രിയർക്കീസ് കൽക്കദോനിയായസുന്നഹദോസിന്റെ മുടക്കു വകവയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ടു് ആ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കു താനും വകവയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നുമാണല്ലോ വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനിയുടെ ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം. കൽ

കോണിയാ സൂനഹദോസ് നിയമാനുസരണം നടന്ന സൂനഹദോസാണെന്നും, അതിന്റെ മുടക്കു വകവയ്ക്കാത്ത യാക്കോബായ പാത്രീയക്കീസ് മുടക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ലെന്നും തിരുമേനി പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും ഇവിടെ സമ്മതിക്കയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്.

ഇപ്പോഴത്തെ കാതോലിക്കാ ബാവായായ മാർ ഗ്രീവറുഗീസ് ബലേലിയസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അന്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ മുടക്കിൽ നിൽക്കുന്നതു് എത്രയും സങ്കടകരമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു കാണിച്ചു് ആലുവാ സെമ്മിനാരിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കൊച്ചുപറമ്പിൽഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ചൻ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിക്കു് ഒരു കത്തു് അയക്കുകയുണ്ടായി. ആ എഴുത്തിനു മറുപടിയായി 1912 മീഥുനം 7-ാംനു പന്മല സെമ്മിനാരിയിൽനിന്നും കാതോലിക്കാബാവാ റമ്പാച്ചനു് ഇപ്രകാരം എഴുതി:- “മാർ ടീയസ് കോറോസിനെയും മാർ ബർ സോമ്മായെയും ലോകത്തിലുള്ള സകല എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരും (മെത്രാന്മാരും) കൂടി മുടക്കി. ആ മുടക്കിനെയും അവിടുന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കാരണമെന്തു്? രാജാക്കന്മാരും എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരും കൂടി നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ തടവിലിടുകയും സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ആ മുടക്കപ്പെട്ട തടവുകാരിൽനിന്നു നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള പട്ടം സ്വീകാരയോഗ്യമാണോ?... .. സത്യം ധരിക്കണം. എല്ലാവരും തെറ്റാം. ദേവരോയോ (സന്യാസി) പുന്തസ് (ഭട്ടം)”. (എത്രയും സാരവത്തായ ഒരു എഴുത്തുപുസ്തകം, 1933, പാ. 59) യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ മുടക്കിൽ നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാതോലിക്കാ ബാവായുടെയും ഓർത്തഡോക്സ് കക്ഷിയിലെ മറ്റു മേല്പട്ടക്കാരുടെയും പട്ടം അസാധുവാണെന്നത്രെ പാത്രീയക്കീസ് കക്ഷിക്കാരുടെ വാദം. ഇക്കാര്യമാണു് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ സങ്കടത്തോടുകൂടി ബാവാ തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചതു്. ബാവാ നൽകിയ മറുപടിയിലാകട്ടെ 1880 മേല്പട്ടക്കാരുടെ കൽക്കോണിയായിത്തന്നെ മുടക്കപ്പെടുകയും, പിന്നീടു രാജ്യനിയമപ്രകാരവും രാജാക്കന്മാരുടെ



കല്പനയനുസരിച്ചും പാഷണ്ഡികൾ എന്നനിലയിൽ തടവിൽ ഇടപ്പെടുകയും ചെയ്ത മേല്പട്ടക്കാരിൽ നിന്നാണ് അന്വേഷാലയം യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനു കാലക്രമത്തിൽ പട്ടം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കുമുലം തന്റെ പട്ടം പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 630 മേല്പട്ടക്കാരുടെ മുടക്കുമുലം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പട്ടവും പോയിട്ടുണ്ടെന്നും, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കു വകവയ്ക്കാത്ത തനിക്കു തെറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 630 മേല്പട്ടക്കാരുടെ മുടക്കു വകവയ്ക്കാത്ത പാത്രിയർക്കീസിനും തെറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൽക്കദോനിയായ സൂനഹദോസിനെ അവഗണിക്കുന്ന യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയാൽ മുടക്കല്ലെന്നു ബാവാ തിരുമേനിക്കു ബോദ്ധ്യമുള്ളതിനാൽ കൽക്കദോനിയായ നിയമാനുസരണം നടന്ന സൂനഹദോസാണെന്നല്ലേ അർത്ഥം?

യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയായി മലങ്കരയിൽ മത്തനിക്കര (പത്തനംതിട്ട) താമസിക്കുന്ന മാർ ജൂലിയോസ് തിരുമേനി ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു രാന്നിയിൽ ഒരു പ്രസംഗയോഗത്തിൽ വെച്ചു ഓത്തഡോക്ട് കക്ഷിക്കാർ അന്വേഷാലയം യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ മുടക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും, അവരുടെ മെത്രാന്മാർ ശരിയായ പട്ടം ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവർ അർഹ്യകാരാണെന്നും മറ്റും വളരെ ശക്തിമത്തായ ഭാഷയിൽ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസംഗയോഗം കഴിഞ്ഞു തിരുമേനിമാർ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുകയിൽ മാർ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനി (ഈ അടുത്തകാലത്തു പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ നിന്നു പിന്മാറി ഓത്തഡോക്ട് കക്ഷിയിൽ ചേർന്നു തിരുമേനി) മാർ ജൂലിയോസ് തിരുമേനിയോടു ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: "അപ്പോൾ തിരുമേനി, കൽക്കദോനിയായിൽ വെച്ചു 630 പിതാക്കന്മാർ മുടക്കിയിട്ടു നമ്മുടെ പട്ടം പോയില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയാൽ എങ്ങനെ പട്ടം പോകും?" ഈ ചോദ്യത്തിനു ജൂലിയോസ് തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ഇക്കാര്യങ്ങൾ അന്നു അവിടെ സന്നിഹിതനാ

യിരുന്ന റന്നി സ്വദേശിയായ ഒരു പട്ടക്കാരനാണ് എ ന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

ഒരു ക്നാനായക്കാരനും, മലങ്കര യാക്കോബായ സഭ യിലെ പ്രശസ്ത ചരിത്രകാരനുമായ ഇടവഴിക്കൽ പോത്ത യൻ (ശ്രീമാൻ ഈ. എം. ഫിലിപ്പ്) പാത്രിയർക്കീസ് ക ക്ഷിക്കാരനായിരുന്നെങ്കിലും ആദ്യകാലത്തു ഓർത്തോഡോ ക്സ് കക്ഷിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പാത്രിയർക്കീസിനെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരാളാണ്. “പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കു ലഭിച്ചവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുകൊണ്ടു പാത്രിയർക്കീ സിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ പോത്തയൻ മനഃ പ്രയാസം തോന്നുന്നില്ലേ?” എന്നിങ്ങനെ രാമമംഗലം സ്വദേശി മങ്ങച്ചാലിൽ വലച്ചൻ ഒരിക്കൽ മി. ഫിലി പ്പിനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി, “മുകളിലത്തേ മുടക്കു മുടക്കല്ലെന്നും, താഴത്തേ മുടക്കു മു ട്കാണെന്നും വരുമോ?” എന്നായിരുന്നു. സകല പാത്രി യർക്കീസുമാരുടെയുംമേൽ അധികാരമുള്ള റോമ്മാ റിശുപാ ത്രിയർക്കീസിന്റെ അംഗീകാരത്തിൽ നടന്ന കൽക്കടോ നിയം സുന്നഹദോസിൽവെച്ചു ൪30 മേല്പട്ടക്കാർ മുടക്കിയ മുടക്കു വകവയ്ക്കാത്ത യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കു താനും വകവയ്ക്കാത്തതിൽ തനിക്കു മനഃപ്രയാസം തോന്നുവാൻ കാരണമില്ലെന്നാണല്ലോ ഈ വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യം മങ്ങച്ചാലിൽ വലച്ചൻ പ റഞ്ഞാണ് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളത്.

ഇപ്രകാരം ഓരോരോ സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്പോഴെല്ലാം കൽക്കടോനിയം സുന്നഹദോസിന്റെ മുടക്കു ശരിയാണെന്നും, ആ മുടക്കു വകവയ്ക്കാത്ത യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കിൽ അർത്ഥമില്ലെന്നും മറ്റും യാക്കോബായസഭയിൽ ഒന്നാം കിടയിൽ നില്ക്കുന്ന പല മേല്പട്ടക്കാരും പണ്ഡിതന്മാരും ചിന്തകന്മാരും ഏകപാ ണ്ണിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കൽക്കടോനിയം സുന്നഹദോസ് അസാ ധ്യവാണെന്നും, അതു രാജബലത്താൽ നടന്നതാണെന്നും അതിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട വിശ്വാസം—ലെഖാൻ

മാർപ്പാപ്പായുടെ വിശ്വാസം—അബദ്ധമാണെന്നും മറുമു  
ള്ളയാക്കോബായ വാദങ്ങൾക്കു എന്തു വിലയാണുള്ളതു്?

14. ഉപസംഹാരം.

കൽക്കലോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ പതിനഞ്ചാംശ  
താബുപ്പത്തി ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ  
ഈ സുന്നഹദോസിൽ വച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽനി  
ന്നു വേർപിരിഞ്ഞുപോയവരെയെല്ലാം കത്തോലിക്കസഭ  
യിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മാർപ്പാപ്പാതിരുമേനിസ്നേഹപു  
വും ക്ഷണിക്കുന്നതായി നാം അറിയുന്നു. ധൃതപുത്രന്റെ  
പിതാവു കാണിച്ച സ്നേഹാതിരോകവും കാരണ്യാധികൃവും  
ഏറെ വിശാലതയുമാണു തിരുസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ  
ഈ പിതാവ് ഛിദ്മവും പാഷണ്ഡതയുമുലം സഭാഭവന  
ത്തിൽനിന്നും പിന്മാറി ജീവിക്കുന്ന തന്റെ അകത്തോ  
ലിക്ക തനയരോടു കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അവരു  
ടെ പ്രത്യാഗമത്തിനായി മാർപ്പാപ്പാ കഴിവുള്ളതെല്ലാം  
ചെയ്യുന്നതിനു സഭാ സന്നദ്ധനായിരിക്കയും, ലോകത്തി  
ലുള്ള എല്ലാ ക്രൈസ്തവരുടെയും ന്യായാനുസൃതമായ സഹാ  
യ സഹകരണങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊ  
ണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. കത്തോലിക്കസഭയുടെ അംഗങ്ങളെ  
ല്ലാം ഈ മഹനീയ കൃത്യത്തിൽ യഥാശക്തി പങ്കുകൊ  
ള്ളണമെന്നത്രെ പ്രസംഗങ്ങളും തിരുവെഴുത്തുകളും വഴിയാ  
യി മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരി  
ക്കുന്നതു്.

കേരളീയ നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഒരു വിഭാഗ  
ക്കാർ ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ച യാക്കോ  
ബായസഭയിൽ നില്ക്കുന്നു. അവർ മാർപ്പാപ്പായുടെ സ്നേ  
ഹമന്ദ്രണമായ ആഹ്വാനം ശ്രവിച്ചു കത്തോലിക്ക സഭ  
യിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലങ്കര യാക്കോബാ  
യസഭ കേരളത്തിൽ ആകസ്മികമായിട്ടുണ്ടായതാണെന്നു  
ള്ള വാസ്തവം അനുസ്മരിച്ചാൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ ഈ ആ  
ഹ്വാനം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണു്. യാക്കോബായസഭ  
കേരളത്തിൽ ഉത്ഭവിക്കാൻണ്ടായ യാദൃച്ഛികകാരണം താ  
ഴെ ചേർക്കുന്നു.

മാത്തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ നടപ്പിലാക്കിയ റീതു് എറണാകുളം, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കോട്ടയം തൃശൂർ, പാലാ എന്നീ രൂപതകളിൽ ഇപ്പോഴും നടപ്പിലിരിക്കുന്ന കൽദായസുറിയാനി റീത്താണു്. ആദിമ ശതാബ്ദങ്ങളിൽ കൽദായ റീതു് കാരായ ഈ കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പേർഷ്യാ, ബാബേൽ, അന്ത്യോക്യാ എന്നീ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നു് അയക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രരേഖകളുണ്ടു്. അക്കാലത്തു് ഈ സിംഹാസനങ്ങളെല്ലാം രോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നതിനാൽ മലങ്കര നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികളും രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽ വിധേയരായി കത്തോലിക്കവിശ്വാസത്തിലാണു നില നിന്നുപോന്നതു്.

പതിനഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തോടുകൂടി (1498-ൽ)ലത്തീൻ റീതു് കാരായ പോർട്ടുഗീസുകാർ കേരളത്തിൽ വന്നു. വിദേശത്തുനിന്നു കേരളീയരെ ഭരിക്കാൻ വന്ന സുറിയാനി മെത്രാന്മാരോടു പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു് ആദ്യകാലത്തു വളരെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിദേശത്തു നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡത വളരെ പ്രചരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഈ മെത്രാന്മാരും നെസ്തോറിയരാണെന്നുള്ള ധാരണ പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു് കാലക്രമത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഈ മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണവും സുറിയാനി റീതു് കേരളത്തിൽ തുടന്നുകൊണ്ടു പോയാൽ ഇവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം ഭട്ടവിൽ നെസ്തോറിയരായിത്തീർന്നു്കൊണ്ടു് ശക്തിമിതവും, തങ്ങളുടെ ശക്തിയും സ്വാധീനവും കേരളത്തിൽ ഉറപ്പിക്കു ക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും കൽദായ സുറിയാനി റീതു് മാറ്റി തത്സ്ഥാനത്തു ലത്തീൻ റീതു് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, മലങ്കരയിൽ സുറിയാനി മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണം തന്നെയും നിർത്തലാക്കി ഇവിടത്തെ സുറിയാനി റീതു് കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെയെല്ലാം ലത്തീൻ റീതു് കാരായ പോർട്ടുഗീസു മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണത്തിലാക്കുന്നതിനും പോർട്ടുഗീസുകാർ അഗ്രാന്തപരിശ്രമം തുടങ്ങി. പിൽക്കാലത്തു പോർട്ടുഗീസു

മെത്രാന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവന്ന മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ഈ നിർദ്ദയ നയത്തിന് വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സുറിയാനിയെ മെത്രാന്മാർ തന്നെ ഇവിടെ ഭരണം നടത്തണമെന്നും, കൽദായ സുറിയാനി റീത്തു അഭംഗമായി പാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകണമെന്നും അത്രൈ നമ്മുടെ പുത്രന്മാർ സഭാ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു്.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കവേ 1652-ൽ അന്യത്തുള്ളാ എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു വിദേശീയ സുറിയാനിയെ മെത്രാൻ മലങ്കര നസ്രാണികളെ ഭരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി എങ്ങനെയോ മൈലാപ്പൂരിൽ വന്നെത്തി. പോർട്ടുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തെ കപ്പലിൽ കയറി ബോംബേയ്ക്കു തെക്കുള്ള ഗോവായിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയിൽ കപ്പൽ കൊച്ചിയിൽ അടുത്തു. അക്കാലത്തു മലങ്കരസഭയെ മെത്രാന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്ന തോമ്മാ അങ്കീയാക്കോൻ എന്ന പട്ടക്കാരൻ 25,000 ട്രെന്ററിയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കൊച്ചിയിൽ എത്തി അന്യത്തുള്ളാമെത്രാനെ വിട്ടുതരണമെന്നു പോർട്ടുഗീസു കപ്പിത്താനോടും മാറു പോർട്ടുഗീസ് അധികാരികളോടും ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ ഈ അപേക്ഷ വകവയ്ക്കാതെ അന്യത്തുള്ളായെ നേരിട്ടു ഗോവായിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയാണുണ്ടായതു്. അന്യത്തുള്ളായെ പോർട്ടുഗീസുകാർ കടലിൽ താഴ്ത്തി കൊന്നുകളക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുതരാതിരുന്നതെന്നുള്ള ഒരു ശ്രുതിയും തത്സായം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കാട്ടുതീപോലെ പ്രചരിച്ചു. ഈ വാർത്ത കേട്ടു് നിരാശയും ദുഃഖവും വൈരാഗ്യവും സഹിക്കവയാതെ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം കൊച്ചിയിലുള്ള മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ക്രൂനൻകരിശിൽ കയർ കെട്ടി എല്ലാവരും അതിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മേലാൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾ പോർട്ടുഗീസു മെത്രാന്മാരുടെ കീഴിൽ ഇരിക്കുന്നതല്ലെന്നു സത്യം ചെയ്തു. ഇതത്രെ ചരിത്രപുസ്തകമായ "ക്രൂനൻകരിശു സത്യം". ഈ സത്യം നടന്നതു 1655 ജനുവരി 3-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ചയാണു്.

ഈ സംഭവത്തെ തുടർന്ന് 1658 മേയ് 22-ാം-  
 പെന്തിക്കോസ്റ്റി ഞായറാഴ്ച പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാർകൂടി  
 തോമ്മാ അക്കടിയാക്കോനെ മെത്രാനായി വാഴി  
 ച്ചു. എത്രയും പട്ടക്കാർകൂടിയായും മെത്രാൻസ്ഥാനം  
 സാധ്യമായി നല്കുവാൻ പട്ടക്കാർ സാധിക്കയില്ലെന്നു  
 പിന്നീട് പലക്കും മനസ്സിലായതിനാൽ ക്രമൻകരിതൃസ  
 ത്വം ചെയ്തവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഭിന്നതയും മത്സരവും ഉപേ  
 ക്ഷിച്ചു വീണ്ടും പോർട്ടുഗീസു മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണത്തിനു  
 വിധേയരായി. എന്നാൽ തോമ്മാ അക്കടിയാക്കോന്റെ  
 ഭാഷത്തു നിന്നവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻപട്ടം എ  
 ങ്ങനെക്കൊണ്ടും ശരിയാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂ  
 ട്ട് ഭിന്നതയിൽത്തന്നെ നിന്നും ബാബോൽ, അന്ത്യോക്യാ,  
 അലക്സാണ്ട്രിയ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലെ പാത്രിയർക്കീ  
 സുമാരായി എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തുകയും, തൽഫലമായി  
 1665-ൽ അന്ത്യോക്യായിലെ യാക്കോബായ പാത്രിയ  
 ക്കീസ് മാർ ഗ്രിഗോരിയോസ് എന്ന മെത്രാനെ കേരള  
 ത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കയും ചെയ്തു. ഈ ഗ്രിഗോരിയോസി  
 നെ നിയമാനുസൃത മെത്രാനായി സ്വീകരിച്ചു് അദ്ദേഹ  
 ത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ അനുക്രമിച്ച അക്കടിയാക്കോ  
 ന്റെ കക്ഷിക്കാർ അന്നുതുടങ്ങി പുത്തൻകൂറുകാർ അഥ  
 വാ യാക്കോബായക്കാർ എന്നുള്ള പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുവ  
 ളന്നു. എന്നാൽ യാക്കോബായ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാ  
 തെ പഴയ വിശ്വാസത്തിൽത്തന്നെ നിന്ന കൽദായ സുറി  
 യാനി റിത്തുകാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പഴയകൂറുകാർ  
 എന്നുള്ള പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുവരുന്നു. \* ഇങ്ങനെ യാ  
 കോബായസഭ കേരളത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചതു 1665-ൽ അ  
 തായതു 17-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ മാത്രമാണു്.

---

\* ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ വിവരങ്ങളും പ  
 ിരിത്രവേദകളും "കത്തോലിക്കാസഭയും യാക്കോബായ വാദ  
 ങ്ങളും" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 10-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാ  
 ണുക.

പോർട്ടുഗീസു മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണത്തിലിരുന്ന കൽദായരീത്തുകാരായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കാലക്രമത്തിൽ സ്വദേശീയ മെത്രാന്മാരെ ലഭിക്കുന്നതിന് ഇടയായി. ഇപ്പോൾ പഴയകൂറുകാർ എറണാകുളം, ചങ്ങനാശ്ശേരി, തൃശൂർ, കോട്ടയം, പാലാ എന്നീ അഞ്ചു രൂപതകളിലായി സ്വദേശീയ മെത്രാന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. യാക്കോബായ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച അക്ഷിയാക്കോന്റെ കക്ഷിക്കാർ 1846-ൽ കേരളത്തിൽ വന്ന കൂറിലോസ് എന്ന യാക്കോബായ മെത്രാന്റെ കാലത്തു് അതുവരെ കേരളത്തിൽ നടപ്പിലിരുന്ന കൽദായ സുറിയാനിരീത്തു ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു വിദേശത്തേ യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന അന്ത്യോക്യാ സുറിയാനിരീത്തു സ്വീകരിച്ചു. 1913-ൽ യാക്കോബായക്കാരിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർ അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തെ നിഷേധിച്ചു കൂതോലിക്കായെ വാഴിച്ചതോടുകൂടി മലങ്കര യാക്കോബായസഭ ഓതോന്തോഡോക്സുകക്ഷി, പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു. ഓതോന്തോഡോക്സുകക്ഷിയുടെ തലവൻ കോട്ടയത്തു പഴയ സെമ്മിനാരിയിൽ താമസിക്കുന്ന കാതോലിക്കാബാവായും, പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷിയുടെ തലവൻ ഹോംസിൽ വസിക്കുന്ന യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസുമാണ്. രണ്ടു കക്ഷിയിലുമുള്ളവർ ഇപ്പോൾ സ്വദേശീയ മെത്രാന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു.

കൽദായ സുറിയാനിരീത്തു പുണ്ണമായി പാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകണമെന്നും, സുറിയാനി രീത്തുകാരായ മെത്രാന്മാരെ ഭരണകർത്താക്കളായി ലഭിക്കണമെന്നുമുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ലത്തീൻ രീത്തുകാരായ പോർട്ടുഗീസു മെത്രാന്മാർക്കു് എതിരായി പ്രക്ഷോഭണം നടത്തി ക്രൂനൻകരിതു സത്യം ചെയ്തതു് ഇപ്പോൾ പഴയ കൂറുകാർ, പുത്തൻകൂറുകാർ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വേർപിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായക്കാരും ഉൾപ്പെട്ട സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുറുപിതാക്കന്മാരാണ്. പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാർകൂടി വാഴിച്ച തോമ്മാ അക്ഷിയാക്കോന്റെ മെ

ത്രാൻപട്ടം ശരിയല്ലെന്നും അറിഞ്ഞും അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പഴയകൂറുകൾക്കു പഴയ വിശ്വാസത്തിൽത്തന്നെ നിലനിന്നുകൊണ്ടും, കൽദായരിതു പാലിച്ചുകൊണ്ടും സ്വദേശികളായ മെത്രാന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതിനു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ തോമ്മാ അക്കടിയാക്കോനെ സ്വീകരിച്ചവർക്കുണ്ടെ യാക്കോബായ വിശ്വാസം എന്ന പുതിയ വിശ്വാസവും, അന്ത്യോക്യാ സുറിയാനി റീത്തും എന്ന പുതിയ റീത്തും സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഇടയായി. മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്കസഭയെ ആശ്ലേഷിക്കുമ്പോൾ ക്രമൻകുരിശുസത്യം ചെയ്ത തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികപിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിലേക്ക്—1665-ൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് വരുന്നതുവരെ കൽദായ റീത്തുകാരായ മലങ്കര നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തിലേക്ക്— വീണ്ടും വരുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

പോർട്ടുഗീസു മെത്രാന്മാരുടെ മത്സരിച്ചു് തോമ്മാ അക്കടിയാക്കോന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ 1665-ൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിൽ നിന്നു യാക്കോബായ വിശ്വാസവും, 1846-ൽ മാർ ക്രിസ്റ്റോസിന്റെ കാലത്തു അന്ത്യോക്യാ സുറിയാനി റീത്തും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ യഥാർത്ഥത്തിൽ യാക്കോബായക്കാരായിത്തീർന്നതു്. ഇങ്ങനെ മലങ്കരയിലെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർക്കു വിദേശത്തേ യാക്കോബായസഭയുമായി ബന്ധം ഉണ്ടായതുമൂലം കാലക്രമത്തിൽ കേരളീയയാക്കോബായക്കാരും വിദേശത്തേ യാക്കോബായക്കാരും വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മിക്കവാറും ഒരേ നില പാലിച്ചുവരുന്നതിൽ ഇടയായി. വിദേശത്തേ യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള കർബ്ബാന തക്കായും കൂടാതെ തങ്ങളും ആരാധനാനരീതിയുമാണു കേരളത്തിലെ യാക്കോബായസഭയും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. തന്മൂലം വിദേശത്തേ യാക്കോബായക്കാർ ഏകസ്വഭാവവാദികളാണെങ്കിൽ മലങ്കര യാക്കോബായക്കാരും ഏകസ്വഭാവവാദികളാണെന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ തെറ്റില്ല.



വിദേശത്തേയും മലങ്കരയിലേയും യാക്കോബായസഭ എവുത്തിക്കോസിയൻ ഏകസ്വഭാവവാദത്തെ പാഷണ്ഡോപദേശമായി ശപിച്ചു കൽക്കദോനിയ വിശ്വാസത്തിൽ അനുരൂപമായ വിശ്വാസം പരോക്ഷമായി ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ സാക്ഷ്യങ്ങളെയും ചരിത്ര രേഖകളെയും ആസ്പദമാക്കി നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യോ പത്മോലോചിച്ചാൽ ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ താഴെപ്പറയുന്ന ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ഇങ്ങനെയ്ത സഭാവിഭാഗങ്ങളും ഇപ്പോഴും കാണിച്ചുവരുന്നതായി ബോദ്ധ്യമാകും.

1. എവുത്തിക്കോസിയൻ ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസത്തെ ശപിക്കുന്നെങ്കിലും ഏകസ്വഭാവം എന്ന പദപ്രയോഗം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ ഇപ്പോഴും ഈ രണ്ടു സഭകളും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (പുറം 17-25 കാണുക)

2. കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് അസാധുവാണെന്നും, രാജബലത്താൽ നടന്നതാണെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു. (പുറം 51-56 കാണുക)

3. കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസും ലെടാൻ മാർപ്പാപ്പായും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത വിധം ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള സത്യവിശ്വാസം സ്പഷ്ടമായി പറയുവാൻ മടിക്കുന്നു.

4. ലെടാൻ മാർപ്പാപ്പായും കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത വിശ്വാസം പാഷണ്ഡോപദേശമാണെന്നും അതു സ്വീകരിക്കുന്നവൻ അഗ്നിനരകത്തിൽ അർഹനാണെന്നും പട്ടംകോട, ശവസംസ്കാരം, വി. കർമ്മാന മുതലായ കർമ്മങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കുന്നു. (പുറം 18-23 കാണുക)

5. എവുത്തിക്കോസിയനെ പുണ്യമായി അനുക്രമിച്ചതുനിമിത്തം കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് പാഷണ്ഡിയായി ശപിച്ചു സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു ദിയസ്കോറോസ് സത്യവിശ്വാസം പാലിച്ചു ഏല്പിച്ചു തന്ന പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളാണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നു. (പുറം 44-51 കാണുക)

6. എവുത്തിക്കോസിന്റെ അഞ്ചുപേരടേതെ ശപിച്ച ലെഖാൻമാർപ്പാപ്പാ ആരിയോസ്, നെസ്തോറിയസ്, എവുത്തിക്കോസ് എന്നിവരെപ്പോലെ ദുഷ്ടനും പാഷണ്ഡിയുമാണെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നു. (പുറം 18-23 കാണുക)

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള യാക്കോബായ വിശ്വാസം സാരാംശത്തിൽ ശരിയാണെന്നിരുന്നാലും ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ഇതര ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം യാക്കോബായ സഭയിൽ ഉള്ള കാലത്തോളം യാക്കോബായ സഭ ഏകസ്വഭാവവാദത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു നിശ്ശേഷം വിമുക്തമാണെന്നു പറയാവുന്നതല്ലല്ലോ. കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസും ലെഖാൻ മാർപ്പാപ്പായും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത അദ്ദേഹ വിശ്വാസമാണു യാക്കോബായ സഭയിലുള്ളതെന്നും, ഒന്നും, രണ്ടും എന്ന പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ മാത്രമേ യാക്കോബായ കത്തോലിക്ക എന്നീ രണ്ടു സഭകളുടെയും വിശ്വാസങ്ങൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളുവെന്നും, ഭീയസ്കോറോസിനെ മുടക്കിയതു സാധുവാണെന്നും യാക്കോബായകാർ-പ്രത്യേകിച്ചു മലങ്കരസഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാരായ പല മേല്പട്ടക്കാർ ചിന്തകന്മാർ-അഭിപ്രായമുള്ളതിനാലും (പുറം 36-44; 70-75) കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിന്റെ ചരിത്രം ശരിയായി പഠിക്കുന്ന ആർക്കും ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകാർത്ഥമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതിനാലും യാക്കോബായക്കാർ വാസ്തവത്തിൽ ഭീയസ്കോറോസിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിനെയും ലെഖാൻ മാർപ്പാപ്പായെയും സ്വീകരിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിക്കയാണല്ലോ വേണ്ടതു്. എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദത്തെ അന്തരീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണു കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൽ വെച്ച് ഏകസ്വഭാവവാദികളെല്ലാം കത്തോലിക്കസഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു പോയതു്. എന്നാൽ എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദത്തെ പാഷണ്ഡോപദേശമായി പരിഗണിക്കുന്നയാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്കസഭയ്ക്കു പുറമേ ഇനിയും നിശ്ശേഷമല്ല. പ്രധാനപ്പെട്ട

അബലോപദേശത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കയാൽ മറ്റു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും നീക്കി കഴിയുന്നതും വേഗം അവർ കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിക്കയാണു വേണ്ടതു്. നിസ്സാര കാരണങ്ങളെ അസ്സഭമാക്കി ഏക സത്യസഭയ്ക്കു പുറമേ നില്ക്കുന്നതു നിർഭാഗ്യകരമല്ലേ?

ഇങ്ങനെ യാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്കസഭയെ ആശ്ലേഷിക്കാതെ, ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ യാക്കോബായ സഭയിൽത്തന്നെ നില്ക്കുന്ന കാലത്തോളം അവർ ശപിക്ഷണ ഏകസ്വഭാവവാദികളെ അറിഞ്ഞാ അറിയാതെ യോ മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ പുണ്യമായി അവർ അനുക്രമിക്കുന്നതായി പറയണമല്ലോ. ആകയാൽ തദനുസരണമായി ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ചില അബലോപദേശങ്ങളുടെ വിഷബീജം അഥവാ ദുഷ്ഫലങ്ങൾ മലങ്കര യാക്കോബായക്കാരിൽ ഇപ്പോഴും ഉള്ളതായി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വേദശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിന്റെയും സഭാചരിത്രപഠനത്തിന്റെയും സത്യാന്വേഷണ ബുദ്ധിയുടെയും അഭാവവും വൈകല്യവും നിമിത്തം മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ ഇങ്ങനെ ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ കാണിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽ നിന്നു പിന്മാറി നില്ക്കുന്നു; മാതൃഭവനത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; മലങ്കരയിലെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുരാതന വിശ്വാസത്തെ പുറംതള്ളിയിരിക്കുന്നു! ദൈവസ്നേഹവും ഭക്തിയും ആത്മരക്ഷയിൽ ശ്രഷ്ടാകാന്തിയുമുള്ള ചിന്താശീലരായ കത്തോലിക്കാക്കും യാക്കോബായക്കാർക്കും ഈ ദുരവസ്ഥ മൺഭേദകമല്ലേ? ഇതിനു പരിഹാരം വരുത്തുന്നതിനു കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായക്കാരും യഥാശക്തി പരിശ്രമിക്കേണ്ടതല്ലേ?കൽക്കദോനിയാസുനഹദോസിന്റെ ചരിത്രം കത്തോലിക്കരെയും യാക്കോബായക്കാരെയും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രബുദ്ധരാക്കട്ടെ. ഈ വിനീതഗ്രന്ഥം ആ ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിനു് അല്ലമെങ്കിലും ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ കത്തോലിക്കരിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലം എനിക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞതായി ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു.

ആംഗ്ലേയ സഭയിലെ ഒരു വൈദികനും സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനും മഹാചിന്തകനുമായിരുന്നു കർദ്ദിനാൾ സ്മാൻ ജനിച്ചു. വളർന്നു-ആംഗ്ലേയസഭയെ പരിത്യജിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഇടയായതിന്റെ പ്രധാന കാരണം ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെയും കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെയും ചരിത്രം ശരിയായി പഠിച്ചതാണെന്നുള്ള കാര്യം യാദൃകോബായക്കാരുടെ ഗൗരവമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീകവിഷേങ്ങളുണ്ടെന്നു തന്നെയാണു്. “സ്വദോഷസഹീകാരം” (Apologia pro vita sua) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്മാൻ ഇതേപ്പറ്റി സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആംഗ്ലേയ സഭയുടെ ചരിത്രം തന്നെയാണു സ്മാൻ ദർശിച്ചതു്. ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ നില ശരിയല്ലെന്നു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ സമ്മതിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുസഭയുടെയും നില ശരിയല്ലെന്നു സ്മാൻ ബോദ്ധ്യമായി. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കാം.

“The long vocation of 1839 began early ... I had put away from me the controversy with Rome for more than two years ... I have no reason to suppose that the thoughts of Rome came across my mind at all. About the middle of June I began to study and master the history of the Monophysites. I was absorbed in the doctrinal question. This was from about June 13th to August 30th. It was during this course of reading that for the first time a doubt came upon me of the tenableness of Anglicanism. I recollect on the 30th of July mentioning to a friend, whom I had accidentally met, how remarkable the history was; but by the end of August I was seriously alarmed.

I have described in a former work, how the history affected me. My stronghold was Antiquity; now here in the middle of the fifth century, I found, as it seemed to me, Christendom of the sixteenth and nineteenth centuries reflected. I saw my face in that mirror, and I was a Monophysite. The church of the *Via Media* was in the position of the Oriental Communion, Rome was where she now is; and the Protestants were the Eutychians. Of all passages of history, since history has been, who would have thought of going to the sayings and doings of old Eutyches, that *delirus senex*, as (I think) Petavius calls him, and to the enormities of the unprincipled Dioscorus, in order to be converted to Rome!

It was difficult to make out how the Eutychians or Monophysites were heretics, unless Protestants and Anglicans were heretics also; difficult to find arguments against the Tridentine Fathers, which did not tell against the Fathers of Chalcedon; difficult to condemn the Popes of the sixteenth century without condemning the Popes of the fifth. The drama of religion, and the combat of truth and error, were ever one and the same. The principles and proceedings of the Church now, were those of the Church then; the principles and proceedings of heretics then, were those of Protestants now. I found it so, — almost fearfully ..... The shadow of the fifth century was on the sixteenth. It was like a spirit rising from the troubled waters of the old world, with the shape and lineaments of the new ..... What was the use of continuing the controversy,

or defending my position, if, after all, I was forging arguments for Arius or Eutyches and turning devil's advocate against the much enduring Athanasius and the majestic Leo? Be my soul with the saints! and shall I lift up my hand against them? Sooner may my right hand forget her cunning, and wither outright, as his who once stretched it out against a prophet of God!" (Apologia pro vita sua, Chap. III)

### പരിഭാഷ.

“1839-ലെ ടീർപ്പായ അവധിക്കാലം നേരത്തേ ആരംഭിച്ചു ..... രോമ്മാ വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ രണ്ടുകൊല്ലത്തിലധികമായി ഞാൻ നിറുത്തിവെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു..... രോമ്മാസഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തതന്നെയും എപ്പോഴെങ്കിലും എന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നുപോയിരുന്നെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ ഒരു കാരണവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ജൂൺ മാസത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തോടുകൂടി ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ചരിത്രം പഠിച്ചു. അതിൽ പരിപൂർണ്ണജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങി. വിശ്വാസസംബന്ധമായ ഈ പ്രശ്നത്തിൽ എന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ ലയിച്ചുപോയി. ഇതു ജൂൺ 13-ാം തീയതി മുതൽ ആഗസ്റ്റ് 30-ാം വരെ ആയിരുന്നു. ഈ വായനയ്ക്കു തുടയിലാണ് ആംഗ്ലിക്കൻ വിശ്വാസം സ്വീകാർത്ഥമോ എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു ആദ്യമായി എനിക്കു ഒരു സംശയം തോന്നിയത്. ജൂലൈ 30-ാം തീയതി ആകസ്മികമായി ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയ എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനോടു് ഈ ചരിത്രം എത്ര സ്മരണാർഹമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതായി ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. എന്നാൽ ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ഞാൻ അത്യധികം സംഭവിച്ചു.

മുമ്പു ഞാൻ എഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആ ചരിത്രം എപ്രകാരമാണ് എന്നെ സ്മരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വിവരിച്ചി

ടുണ്ട്. പുരാതനത്വത്തെയാണ് ഞാൻ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഇവിടെ അഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ മദ്ധ്യകാലത്തു (ഏകസപ്താവവാദികളുടെ കാലത്തു) പതിനാറാം പത്തൊമ്പതാം ശതാബ്ദങ്ങളിലെ ക്രിസ്തുമതം പ്രതിബിംബിച്ചു കണ്ടതായി എനിക്കു തോന്നി. ആ കണ്ണാടിയിൽ എന്റെ മുഖം ഞാൻ കണ്ടു. ഞാൻ ഒരു ഏകസപ്താവവാദിയാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നി. മദ്ധ്യമാതൃത്തിലുള്ള സഭ (ആംഗ്ലിക്കൻസഭ) പൗരസ്ത്യസഭയുടെ സ്ഥാനത്തായിരുന്നു; രോമ്മായാകട്ടെ ഇപ്പോൾ നിലൂന്നുന്ന സ്ഥാനത്തുതന്നെ നിന്നിരുന്നു: പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ എവുത്തിക്കോസിന്റെ കക്ഷികളുടെ സ്ഥാനത്തു നിന്നിരുന്നു. രോമ്മാസഭയിലേക്കു മാനസാന്തരപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി... അല്പബുദ്ധിയും വൃദ്ധനായ എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും, വിവേകശൂന്യനായ ടിയസുകോറോസിന്റെ ലോരകളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ചരിത്രകാശങ്ങളെ പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് ആക്കാണു് ആ ഗ്രന്ഥമുണ്ടാകുക!.....

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും ആംഗ്ലിക്കരും പാഷണ്ഡികളല്ലെങ്കിൽ എവുത്തിക്കോസിന്റെ കക്ഷികൾ അഥവാ ഏകസപ്താവവാദികൾ എങ്ങനെ പാഷണ്ഡികളായെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ വിഷമമാണു്; (ഏകസപ്താവവാദത്തെ ശപിച്ചു) കൽദോനിയാസുനഹദോസിലെ - പിതാക്കന്മാർ് എതിരവരാതെ (പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വീശ്വാസത്തെ ശപിച്ചു) തെന്റോസു് സുനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ് എതിരായുള്ള തെളിചുകൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു വിഷമമാണു്; അഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തിലെ മാർക്സാപ്പാമാരെ കുറ്റപ്പെടുത്താതെ പതിനാറാം ശതാബ്ദത്തിലെ മാർക്സാപ്പാമാരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുക വിഷമമാണു്. മതമെന്ന നാടകവും, സത്യം അസത്യം എന്നിവ തമ്മിലുള്ള സമരവും എപ്പോഴും ഒന്നുതന്നെയാണു്. സഭയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ആദർശങ്ങളും പ്രവർത്തനരീതികളും തന്നെ ആയിരുന്നു അന്നത്തേതും. അന്നത്തേ പാഷണ്ഡികളുടെ ആദർശങ്ങളും പ്രവർത്തനരീതികളുമാണു് ഇന്നത്തേ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടേതും. ഇങ്ങനെ ഭയക

രമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ് ഞാൻ കണ്ടത്... അഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായ പതിനാറാം ശതാബ്ദത്തിന്മേൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു. പഴയലോകത്തിലേ കലങ്ങിയ വെള്ളത്തിൽനിന്നും പുതിയ ആകൃതിയും വേഷവും ധരിച്ച ഒരു അരൂപി എഴുന്നേറ്റു വരുന്നുതുപോലെ ആയിരുന്നു അത്... വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ തുടരുകയോ, എന്റെ നിലയെ സാധൂകരിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമെന്ത്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ ആരിയോസിനും എവുത്തിക്കോസിനും അനുക്രമമായ തെളിവുകൾവകഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയും, അതേസമയം തന്നെ ക്ഷമാശീലനായ അത്താനാസ്യോസിനും പ്രതാപവാനായ ലെഭാനും എതിരായി പിശാചിന്റെ ഭാഗം ചേർന്നു വാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. എന്റെ ആത്മാവുവിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടി ആയിരിക്കട്ടെ. അവക്കെതിരായി എന്റെ കൈ ഞാൻ പൊക്കുകയോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ പണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാർ എതിരായി കൈ ഉയർത്തിയവർക്കുതുപോലെ എന്റെ കൈയും തളന്നു മുഴുവനായി വരണ്ടുപോകട്ടെ" (സ്വദോഷസ്വീകാരം, അദ്ധ്യായം 3)

കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരാനു് അശേഷം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ആ സഭയ്ക്കു എതിരായി ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി അംഗ്ലേയസഭയുടെ നിലയെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തിരുന്ന ന്യൂമാൻ ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ചരിത്രം പഠിച്ചതുനിമിത്തം അംഗ്ലേയസഭയുടെ നില ഏകസ്വഭാവവാദികളുടേതുപോലെതന്നെ ഭയങ്കരവും നിയമവിരുദ്ധവുമാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചു. അംഗ്ലേയസഭയുടെ നിലയെ സാധൂകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പാഷണ്ഡികളായ ആരിയോസിന്റെയും എവുത്തിക്കോസിന്റെയും നിലയെ സാധൂകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെയാണെന്നും, പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുവിശ്വാസത്തെ ശപിച്ചു മാർപ്പാപ്പാമാരെ കുറപ്പെടുത്തുന്നതു് ആരിയോസിന്റെയും എവുത്തിക്കോസിന്റെയും മാർഗ്ഗം അഞ്ചലോപദേശങ്ങളെ ശപിച്ച അത്താനാസ്യോസ്, ലെഭാൻ എന്നീ മറ്റു വിശുദ്ധന്മാരെ കുറപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെയാണെന്നും ന്യൂ





MALANKARA  
LIBRARY